

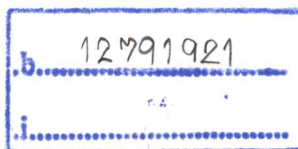

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ
กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Factors Affecting the Decision to Study a Bachelor Level in
Business Administration Program : Case Study
Administration and Management College,
King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang.

นางสาวศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์
นางศรีสุนันท์ สุขถาวร

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 143556
รับเดือน.ปี 17 ค.ศ. 2559

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2557

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ) Factors Affecting the Decision to Study a Bachelor Level in Business Administration Program: Case Study Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang.

แหล่งเงิน เงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ประจำปีงบประมาณ 2557 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 80,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2556 ถึง 30 กันยายน 2557

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ

นางสาวศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์ ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ โทรศัพท์ 02-3298000 ต่อ 6313 โทรสาร 02-3298461

E-mail : kksirija@kmitl.ac.th, gunkmitl@hotmail.com

ชื่อ-สกุล ผู้ร่วมโครงการ

นางศรีสุนันท์ สุขถาวร ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ โทรศัพท์ 02-3298460 โทรสาร 02-3298461

E-mail : kssrisun@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ รวมถึงศึกษาแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในแขนงบริหารธุรกิจเกษตร บริหารเทคโนโลยี และบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น 210 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยด้วยสเกลของลิเคอร์ท (Likert scale) และสถิติเชิงอนุมาน คือ One Sample T-Test และ Univariate ANOVA

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 19 ปี สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ด้วยรูปแบบการสอบ Admission มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร บิดามีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ ส่วนมารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน นักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,001 - 6,000 บาท ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากบิดาและมารดา ทั้งนี้ตัวนักศึกษาจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ หลังจากสำเร็จการศึกษานักศึกษาจะทำงานในระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงจะเรียนต่อในระดับปริญญาโท โดยมีความตั้งใจจะประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน คือ ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาสืบค้นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ เรียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับดังนี้ จากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการ จากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม จากกิจกรรมการติวของรุ่นพี่ และจากเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่าผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ เมื่อวิเคราะห์ความผันแปรร่วม พบว่า ความผันแปรร่วมระหว่างเพศกับอาชีพของบิดา และความผันแปรร่วมระหว่างอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และความตั้งใจจะประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะคือ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ควรพัฒนาแขนงที่มีจุดเด่น มีความถนัด สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีการออกแบบหลักสูตรเชื่อมโยงเข้ากับงานการให้บริการสังคม ควรมีการพัฒนาคณาจารย์ในเรื่องรูปแบบและเทคนิคการสอน และสร้างทักษะทางสังคมให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา โดยเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และสร้างความน่าเชื่อถือผ่านสื่อบุคคล

คำสำคัญ (Keywords)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ หมายถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจตามสถานการณ์ของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงปัจจัย 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

Research Title: Factors Affecting the Decision to Study a Bachelor Level in Business Administration Program: Case Study Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang.

Researcher: Miss Sirijanya Kuawiriyapan
Mrs. Srisunan Sookthaworn

Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology, Ladkrabang

Abstract

The objective of this research is to study factors and information sources affecting the decision to study a Bachelor of Business Administration in the case of Administration and Management College. The data was collected by using a questionnaire from 210 recipients that were freshmen during the academic year of 2013, enrolled in Agribusiness Administration, Technology Management and Industrial Business Management. The data was analyzed by descriptive statistics such as frequency, percentage, and the mean of Likert scale, by inferential statistics of the One Sample T-Test and Univariate ANOVA.

The results found that most students were 19-year-old females; they took the entrance exam for admission to study a Bachelor of Business Administration at Administration and Management College. They were born in Bangkok, their fathers were business owners/entrepreneurs, their mothers were private company employees, they had an average income of between 4,001 – 6,000 Baht and their tuition fees were paid for by their parents. The students mostly made the decision to study a Bachelor of Business Administration by themselves. After graduation, they plan to work for a period of time as private company employees and then continue to study a Master Program. As for factors affecting the decision to study a Bachelor of Business Administration, the results in the overall were found at a high level, each summary mean of each factor was in the following order: study goals course details, lecturers, the college's image, physical characteristic, and tuition fees. As for information sources students used to help make decisions were in the following order: the website of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, the website of Ministry of Education, school guidance counselors, seniors' tuition activities and the website of Administration and Management College. As for relations' results, the most influencing persons that affected to students' decisions were found related to the decision to study a Bachelor of Business Administration. As for a co-alteration analysis, the results found that a co-alteration between genders and fathers' careers, and between fathers and mothers' careers and students' goals of their future careers, was

related to students' decisions at a statistical significance value of 0.05. The recommendations from this research are that the Administration and Management College should improve its programs to include changes and trends of the future, the courses should be linked to social services and activities, lecturers should be improved for teaching techniques and should provide social related skills to all students by emphasizing public relation and to reach their acknowledgements through the Internet and to build trusts among personnel medias.

Keywords: Factors affecting the decision to study a Bachelor of Business Administration refer to a variable that influences decisions according to each situation or each person that was related to one another. In this research, it refers to 6 factors, which are course details, lecturers, tuition fee, physical characteristic, study's goals and the college's image.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2557 จากวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมให้คณาจารย์ และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนของวิทยาลัย ได้มีการศึกษา ค้นคว้า งานทางด้านวิชาการและการวิจัย อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและคณาจารย์ในวิทยาลัย และส่งผลต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ให้กับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในท้ายที่สุด คณะผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้บริหาร และคณะกรรมการกลั่นกรองและติดตามผลงานวิจัย ประจำปีวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่เล็งเห็นประโยชน์ของงานวิจัยเรื่องนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 แขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณคุณนิมิตร สาตรปรง ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่ประสานงานในการติดต่อกับนักศึกษา รวมทั้ง นางสาวปิยภรณ์ คันโธ และนางสาวกุลธิดา ระรื่น นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีการจัดการ ที่เล็งเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยจากประสบการณ์ตรง โดยร่วมกับคณะผู้ศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม จนได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์
ศรีสุนันท์ สุขถาวร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 คำสำคัญของการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 สมมติฐานของการศึกษา.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีด้านการตัดสินใจ.....	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาตรี.....	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของการคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี.....	10
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา.....	15
2.5 แนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาไทย.....	17
2.6 แนวโน้มการศึกษาของประเทศไทย.....	20
2.7 แนวคิดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	23
2.8 ทิศทางการอุดมศึกษาไทย.....	27
2.9 หลักสูตรอุดมศึกษาไทยในอนาคต.....	30
2.10 แนวโน้มของการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในบริบทโลก.....	31
2.11 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ.....	32
2.12 แนวโน้มของอาชีพในอนาคตที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อในมหาวิทยาลัย.....	33
2.13 คณะ / สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยที่รองรับแนวโน้มของอาชีพในอนาคต.....	34
2.14 อันดับคณะ / สาขาวิชาตามกระแสประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	36
2.15 เทคนิคการสอนที่ดี.....	38
2.16 งานวิจัยและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
3.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	47
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	54
4.3 แหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา บริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	61
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา กับปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.....	64
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	66
5.2 การอภิปรายผล.....	68
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	69
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	76
แบบสอบถามสำหรับการวิจัย.....	77
ประวัติคณະนักวิจัย.....	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา แยกตามแขนง.....	45
4.1 เพศของนักศึกษา.....	47
4.2 อายุของนักศึกษา.....	48
4.3 แขนงที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ.....	48
4.4 รูปแบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ.....	49
4.5 ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา.....	49
4.6 อาชีพของบิดา.....	50
4.7 อาชีพของมารดา.....	51
4.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา.....	51
4.9 ผู้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ.....	52
4.10 ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาบริหารธุรกิจที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ.....	52
4.11 แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษา.....	53
4.12 ความตั้งใจในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา.....	53
4.13 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามด้านหลักสูตรที่เปิดสอน.....	54
4.14 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามด้านอาจารย์ผู้สอน.....	55
4.15 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา.....	56
4.16 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามด้านลักษณะทางกายภาพ.....	58
4.17 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามด้านเป้าหมายของการศึกษา.....	59
4.18 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย.....	60
4.19 สรุปภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 แหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา บริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	63
4.21 สรุปรวมแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับ ปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	64
4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากับการตัดสินใจเลือก ศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมสมัยใหม่ต้องพึ่งพาระดับการจ้างงาน เทคโนโลยี การผลิต และนวัตกรรม นั่นคือสาเหตุที่ทำให้แต่ละประเทศต้องการให้ประชากรมีการศึกษาที่สูง โดยรัฐบาลเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษา เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยพยายามเร่งพัฒนา “คน” เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic Communities: AEC) ในปี 2558 ขณะที่ภาครัฐลงทุนไปในระบบการศึกษาเป็นเงินมากถึงร้อยละ 24 ของงบประมาณแผ่นดิน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลกที่ร้อยละ 20 (วิระยุทธ มณีโคตร, 2557) ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติและคุณภาพของแรงงานในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการขนส่ง เทคโนโลยีการผลิต นานาเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ เป็นต้น ต่างมีความก้าวหน้าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้มีประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ปัจจัยทางเศรษฐกิจยังนับว่ามีผลต่อตลาดแรงงานและตลาดการศึกษาเช่นกัน เมื่อสภาพโลกาภิวัตน์มีการเชื่อมโยงในทุกด้านร่วมกันทั่วโลก จึงส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ กฎกติกา การดำเนินการด้านต่าง ๆ ทั้งการค้า การลงทุน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เชื่อมต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดเสรีทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลหลักสูตรการเรียนการสอน บุคลากรด้านการสอน หลักสูตรจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย อันมีผลทำให้เกิดการเปรียบเทียบและผลักดันให้สถาบันการศึกษาไทยต้องพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเป็นสากล เป็นที่ยอมรับ เพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนกับนานาประเทศ การจะบรรลุเป้าหมายข้างต้นได้จำเป็นต้องมีการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมในระดับสากล ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นด้วย

การเปิดเสรีทางการศึกษาจะทำให้เกิดการแข่งขันในการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศมากขึ้น หากพิจารณาในแง่บวก การเปิดเสรีทางการศึกษาเป็นการสร้างโอกาสให้คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เนื่องด้วยสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งจะแข่งขันพัฒนาคุณภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาจะมีคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก ที่สำคัญการเปิดเสรีทางการศึกษา ยังเป็นโอกาสให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาจัดการศึกษาในประเทศไทย และเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น จึงมีส่วนกระตุ้นให้หลักสูตรศึกษานานาชาติมีแนวโน้มได้รับความนิยมมากขึ้น แต่เนื่องจากหลักสูตรนานาชาติมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การเรียนในหลักสูตรนี้ยังคงจำกัดอยู่ในกลุ่มผู้เรียนที่มีฐานะดี การเปิดเสรีทางการศึกษาจึงเป็นแรงกดดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2553)

จากสภาพการแข่งขันด้านการศึกษาที่รุนแรงขึ้นดังกล่าว ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรจำกัด อีกทั้งผู้เรียนมีความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และผู้เรียนมีโอกาสเลือกสถาบันอุดมศึกษาได้มากขึ้น ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างพยายามพัฒนาตนเองให้เกิดความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงต้อง

ค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะที่มีความถนัด ทำได้ดี มีความเชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อใช้ทรัพยากรในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การพัฒนาบุคลากรที่เป็นจุดเด่นนั้นได้อย่างมีคุณภาพ และแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ไม่ว่าจะเป็นความโดดเด่นทางด้านภาษาอังกฤษและหลักสูตรนานาชาติ ความโดดเด่นด้านเทคโนโลยี ความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น อาทิ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เปิดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตและวางแผนจะเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติในอีก 2 ปีข้างหน้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัยวอร์วิค (University of Warwick) สหราชอาณาจักร เปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อจบการศึกษาจะได้ปริญญาบัตร 2 ใบ มหาวิทยาลัยรังสิตตั้งเป้าเป็นมหาวิทยาลัย 2 ภาษา เพื่อรองรับนักศึกษาจากทุกภูมิภาคทั่วโลก เป็นต้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2556) การปรับตัวของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวเป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่ง ยังมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนอีก 200 กว่าแห่งทั่วประเทศ ต่างพยายามปรับตัวเพื่อรับมือกับการแข่งขันของธุรกิจอุดมศึกษาในอนาคตเช่นกัน แต่การปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ จำเป็นต้องศึกษาและคาดการณ์แนวโน้มอนาคต เพื่อเป็นกรอบในการปรับทิศทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงในไม่ช้า

จากปรัชญาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำหนดว่า “การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ” อย่างไรก็ตามการดำเนินการให้ปรัชญาดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องอาศัยศาสตร์ทางการบริหารและการจัดการเป็นเครื่องมือในการบูรณาการองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเกิดประโยชน์ได้อย่างสูงสุด โดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ และความเป็นเอกภาพเดียวกันในด้านภาระงานวิชาการ เช่น การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ เป็นต้น ให้สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับตลาดแรงงานมากขึ้น ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2553 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงได้ดำเนินการรวบรวมหลักสูตรและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการ ซึ่งเดิมสังกัดอยู่ในภาควิชาบริหารธุรกิจ เกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร และภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม เพื่อจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ มีฐานะเทียบเท่าคณะ ภายใต้ชื่อ “วิทยาลัยการบริหารและการจัดการ” (Administration and Management College : AMC) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553 โดยมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ ทางด้านบริหารธุรกิจและวิทยาการจัดการ

ปัจจุบันวิทยาลัยได้เปิดการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นระดับการศึกษาขั้นต้นในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยได้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 แขนง คือ แขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยกำหนดเป้าหมายว่าทั้ง 3 หลักสูตร จะสามารถตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ และทันกับสถานการณ์ที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และสอดคล้องกับการเปิดเสรีทางการศึกษาและการแข่งขันทางการศึกษาที่จะมีมากขึ้น เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ครอบคลุมทั้งทางการเกษตร ซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศไทย ด้วยการนำผลผลิตทางการเกษตรมา

แปรรูปให้มีมูลค่าเพิ่มในระบบธุรกิจอุตสาหกรรม และบริหารจัดการให้มีต้นทุนต่ำด้วยระบบเทคโนโลยี

อย่างไรก็ตามด้วยความเป็นคณะใหม่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และยังมีนักศึกษาที่จบการศึกษาในนามของคณะใหม่ คือ “วิทยาลัยการบริหารและจัดการ” จำนวนไม่มาก จึงยังไม่สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ให้เกิดขึ้นในสาธารณชนได้ กว้างขวางมากนัก ประกอบกับนโยบายการเปิดเสรีและการแข่งขันทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นจากการเป็นสมาชิก AEC ดังกล่าว จึงมีความสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อวิทยาลัยและผู้บริหาร ในการนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการกำหนดทิศทาง กลยุทธ์ และรูปแบบในการบริหารจัดการทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องต่อไป ซึ่งจะส่งผลดีต่อชื่อเสียงของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในท้ายที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ทั้ง 3 แขนง ประกอบด้วย แขนงบริหารธุรกิจ เกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ศึกษาในปัจจัย 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย โดยใช้ระยะเวลาในการทำการวิจัย ประมาณ 1 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2556 – วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2557

1.4 คำสำคัญของการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ หมายถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการ ซึ่งมีความสำคัญเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคลตามสถานการณ์ของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาในปัจจัย 6 ด้าน คือ

ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

การตัดสินใจ หมายถึง กรรมวิธีหรือลำดับขั้นตอนในการกระทำ ซึ่งมีการดำเนินการ เป็นไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายหรือผลสำเร็จ ณ ระดับหนึ่ง ในที่นี้หมายถึง การตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาบริหารธุรกิจ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในเรื่องการวางแผน การจัดโครงสร้างองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุมและการประเมินผลงาน ตลอดจนการบริหารทรัพยากรขององค์กร ให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในที่นี้หมายถึง สาขาบริหารธุรกิจ ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วย 3 แขนง คือ แขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้รับสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดทิศทาง กลยุทธ์ รูปแบบในการบริหารจัดการทางการศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ผู้ปกครอง และตลาดแรงงาน รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุก ในการสร้างการรับรู้ให้ถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างถูกต้อง

1.6 สมมติฐานของการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ และความตั้งใจในการประกอบอาชีพในอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ศึกษาโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีด้านการตัดสินใจ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันดังนี้ (วุฒิชัย จำนงค์, 2523)

บาร์นาร์ด (Barnard) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่าเป็นเทคนิควิธีที่ลดทางเลือกลงมาให้เหลือเพียงทางเดียว

ไซมอน (Simon) ได้ให้ความหมายว่าการตัดสินใจ เป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้ และทางเลือกจากงานต่าง ๆ ที่มีอยู่

มูดี (Moody) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นการกระทำที่ต้องทำเมื่อไม่มีเวลาที่จะหาข้อเท็จจริงอีกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเมื่อใดจึงจะตัดสินใจว่าควรยุติการค้นหาข้อเท็จจริง แนวทางแก้ไขจะเปลี่ยนแปลงไปตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับการใช้จ่าย และการใช้เวลา

กิบสัน และอีวาน เชวิช (Gibson and Ivancevich) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญขององค์การที่ผู้บริหารจะต้องกระทำอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสาร (information) ซึ่ง ได้รับมาจากโครงสร้างองค์การ พฤติกรรมบุคคล และกลุ่มในองค์การ

โจนส์ (Jones) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจขององค์การว่า เป็นกระบวนการที่จะแก้ไขปัญหาขององค์การ โดยการค้นหาทางเลือกและเลือกทางเลือกหรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การที่ได้กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การตัดสินใจ คือ ผลสรุปหรือผลขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ทรัพยากร และบุคคล สามารถนำไปปฏิบัติและทำให้งานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ การตัดสินใจจึง เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทของผู้บริหารที่เกิดจากตำแหน่งและอำนาจที่เป็นทางการ คือบทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) บทบาทผู้จัดการสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (Disturbance Handler) บทบาทผู้จัดทรัพยากร (Resource Allocator) และบทบาทผู้เจรจาต่อรอง (Negotiator)

2.1.2 ความสำคัญของการตัดสินใจ

ทฤษฎีการบริหารองค์การในยุคหนึ่งได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร (Management Process) อันได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ และการควบคุมงาน ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดที่ว่าแม้ว่าจะทำหน้าที่ดังกล่าวได้ดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าขาดการตัดสินใจที่ดีพอแล้วย่อมไม่สามารถที่จะทำให้การบริหารองค์การประสบความสำเร็จได้ การตัดสินใจจึงมีความสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การตัดสินใจเป็นเครื่องวัดความแตกต่างระหว่างผู้บริหารกับปฏิบัติงาน ผู้ที่เป็นผู้บริหารในระดับต่าง ๆ จะต้องแสดงความรู้ ความสามารถในการตัดสินใจที่ดีกว่าผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารจะต้องมีเหตุผล มีหลักการ มีเจตคติ และวิจรรย์ญาณที่ดีกว่า กล่าวได้ว่าความสามารถในการตัดสินใจ คือ มูลค่าเพิ่มที่ผู้บริหารต้องทำให้เห็นว่า เป็นคุณสมบัติที่มีความแตกต่างเหมาะสมแล้วกับค่าจ้างเงินเดือนในตำแหน่งผู้บริหาร

2. การตัดสินใจเป็นมรรควิธีนำไปสู่เป้าหมายองค์การ ผู้บริหารควรตระหนักเสมอว่า การตัดสินใจมิใช่เป็นเป้าหมายในตัวของมันเอง แต่เป็นมรรควิธี แนวทาง วิธีการ และเครื่องมือที่จะทำให้การบริหารองค์การประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายองค์การให้ชัดเจน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเริ่มต้น การหาวิธีการและแนวทางปฏิบัติที่หลากหลายจะเป็นขั้นตอนที่กระทำตามมา ซึ่งเป็นการตัดสินใจนั่นเอง การกำหนดแนวทางวิธีการที่ดีที่หลากหลายและสร้างสรรค์จะนำพาให้องค์การสู่ความสำเร็จได้

3. การตัดสินใจเป็นเสมือนสมองขององค์การ การตัดสินใจที่ดีย่อมเหมือนกับคนเรามีสมอง และระบบประสาทที่ดี ซึ่งจะทำให้ตัวเราประสบผลสำเร็จในชีวิตการทำงาน ชีวิตส่วนตัว และชีวิตทางสังคมได้ ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นการตัดสินใจขององค์การที่ดีจะต้องมีสมอง และระบบประสาทขององค์การที่ดีด้วย จึงจะทำให้้องค์การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ ผู้บริหารที่ดีจะต้องกระตือรือร้น ใฝ่หาแนวทางแก้ไขปัญหายุติตลอดเวลา จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงสถานการณ์ กำหนดแนวทางใหม่ ๆ ยกระดับมาตรฐานและป้องกันปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามแผนที่กำหนดไว้ได้

4. การตัดสินใจปัญหาเป็นกลยุทธ์การแก้ปัญหาในอนาคต ในทฤษฎีการตัดสินใจทั่วไปมองว่าเป็นการแก้ไขปัญหาในอดีต ได้แก่ ปัญหาข้อขัดข้องที่มีสะสมมาตั้งแต่ในอดีต และมีแนวโน้มมากขึ้นในอนาคต ซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหาได้หมดสิ้นและยังมีปัญหาใหม่ ๆ เข้ามาอีกมากมาย โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิด (Paradigm) ในการมองปัญหาใหม่เพื่อให้เข้าใจถึงปัญหาในอนาคต และป้องกันปัญหาไว้ก่อน กล่าวคือเมื่อทราบแล้วว่าปัญหาจะเกิดขึ้นในอนาคต ควรมีการตัดสินใจล่วงหน้าก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น ปัญหาเชิงพัฒนาเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสนใจ เป็นการมองโดยใช้วิสัยทัศน์ (vision) ของผู้บริหาร ในการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต กำหนดภาพอนาคต (scenario) พร้อมกำหนดทางเลือกเพื่อแก้ปัญหาในแต่ละภาพอนาคตนั้นด้วย อาทิ ภาพอนาคตมุ่งเน้น 3 C ได้แก่ ลูกค้า (Customer) การแข่งขัน (Competition) และการเปลี่ยนแปลง (Change) ดังนั้นผู้บริหารเตรียมการที่จะคิดวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ในเรื่องดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์ในการบริการเหนือความคาดหวัง กลยุทธ์การแข่งขันสู่ความเป็นเลิศ และกลยุทธ์สู่องค์การอัจฉริยะ เป็นต้น

2.1.3 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ (Process of Decision Making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจมีอยู่หลายรูปแบบ แล้วแต่ความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ดเนอร์

(Plunkett and Attner, 1994:162, อ้างจาก กุลชลี ไชยนันตา. 2539: 135-139) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา (Define the Problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย

ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify Limiting Factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว ผู้บริหารควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ขององค์การ โดยพิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการผลิต ได้แก่ กำลังคน เงินทุน เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบอยู่เสมอ ๆ การทราบถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้ผู้บริหารกำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้

ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก (Develop Potential Alternatives) ขั้นตอนต่อไป ผู้บริหารควรทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น กรณีที่องค์การประสบปัญหาเวลาการผลิตผลงานไม่เพียงพอ ผู้บริหารอาจพิจารณาทางเลือกดังนี้ 1) เพิ่มการทำงานกะพิเศษ 2) เพิ่มการทำงานล่วงเวลาโดยใช้ตารางปกติ 3) เพิ่มจำนวนพนักงาน หรือ 4) ไม่ทำอะไรเลย ในการพัฒนาทางเลือกผู้บริหารอาจขอความคิดเห็นจากผู้บริหารอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกขององค์การ ซึ่งอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล หรือจัดการประชุมกลุ่มย่อยขึ้น ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลเหล่านั้นเมื่อผนวกรวมกับสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ของตนเองจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) เมื่อผู้บริหารได้ทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ โดยจะนำเอาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกับอย่างรอบคอบ ทางเลือกบางทางเลือกที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดขององค์การอาจทำให้เกิดผลต่อเนื้อที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่น ทางเลือกหนึ่งของการเพิ่มผลงาน ได้แก่ การลงทุนติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์อัตโนมัติ โดยอาศัยแรงงานคนน้อยลง ซึ่งจะช่วยให้แก้ปัญหาได้ แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการลดลงของขวัญกำลังใจของพนักงานในระยะต่อมา เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative) เมื่อผู้บริหารได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้บริหารควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุดควรมีผลเสียต่อเนื้อในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด แต่บางครั้งผู้บริหารอาจตัดสินใจเลือกทางเลือกแบบประนีประนอม โดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือก

ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) เมื่อผู้บริหารได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ควรมีการนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ผู้บริหาร

ควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a Control and Evaluation System) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

2.1.4 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจ

เมื่อทางเลือกของการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจดำเนินงานต่าง ๆ ได้รับการเสนอแนะโดยกลุ่มหรือโดยผู้นำ ทางเลือกเหล่านี้จะได้รับการประเมิน จากนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดหรือสมาชิกของกลุ่มเห็นพ้องต้องกันมากที่สุดจะได้รับการเลือก ในกระบวนการนี้ผู้นำพึงต้องคำนึงถึงอุปสรรคหรือสิ่งที่จะบั่นทอนประสิทธิภาพของการเลือกทางเลือกของกลุ่มลงไปได้ ซึ่งได้แก่ (Yukl. 1989: 253-261)

1. การเร่งรีบตัดสินใจ (Hasty Decision) การรีบเร่งทำการตัดสินใจคือการตัดสินใจที่ไม่ได้มีการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ให้ดีก่อนทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ แม้ว่าจะได้มีการหาทางเลือกมาอย่างมีประสิทธิภาพก็ตาม สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความรีบเร่งในการตัดสินใจของกลุ่ม คือกลุ่มที่มีลักษณะความคิดเห็นไม่เป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน ประการที่สองที่ทำให้รีบเร่งในการตัดสินใจของกลุ่ม คือเวลา โดยเฉพาะเมื่อการตัดสินใจต้องกระทำใกล้ ๆ จะหมดเวลา ทุกคนจึงมักต้องการตัดสินใจให้เสร็จสิ้นไป

2. ความไม่สมบูรณ์ของการมีส่วนร่วม (Incomplete Participation) หรือการไม่มีส่วนร่วมจริงของสมาชิกในการตัดสินใจ กรณีนี้เกิดขึ้นได้เมื่อสมาชิกของกลุ่มบางส่วนไม่มีโอกาสหรือไม่อยากแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้เพราะมีสมาชิกของกลุ่มบางคนแสดงการสนับสนุนต่อทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งอย่างจริงจังและเคร่งเครียด จนทำให้กลุ่มอื่นไม่อยากจะโต้แย้งจึงเงียบเฉย โดยเฉพาะเมื่อผู้ให้การสนับสนุนนั้นมีตำแหน่งหน้าที่ค่อนข้างสูง หรือการได้รับความเห็นชอบจากผู้นำของกลุ่ม ซึ่งการเงียบของสมาชิกบางส่วนทำให้นำและสมาชิกคนอื่น ๆ ลงความเห็นว่านั่นคือการเห็นชอบด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงอาจจะไม่เห็นด้วย ดังนั้นประชามติของการตัดสินใจจึงเป็นประชามติที่ผิด (False Consensus) อันทำให้คุณภาพของการตัดสินใจต่ำได้ และไม่เป็นที่ยอมรับของสมาชิกที่เงียบ (Silent Majority) ผู้นำสามารถจะทำให้การมีส่วนร่วมสมบูรณ์ได้ โดยการสนับสนุนให้สมาชิกทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและประเมินแต่ละทางเลือก โดยป้องกันไม่ให้มีการแสดงอาการขู่เข็ญ พุดเย้ยหยัน หรือขู่สมาชิกที่โต้แย้งได้

3. การแบ่งกลุ่มหรือแบ่งพวก (Polarization) การแบ่งกลุ่มหรือแบ่งพวกจะเกิดขึ้นเมื่อในกลุ่มตัดสินใจ เมื่อสมาชิกมีความคิดเห็นในแนวทางเลือกต่างกันแค่ 2 แนวทางอย่างชัดเจน และต่างฝ่ายสนับสนุนทางเลือกของตนอย่างเอาจริงเอาจังและเคร่งเครียด โดยไม่สนใจที่จะพิจารณาในส่วนตัวของทางเลือกของอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่มีใครสนใจในส่วนที่เหมือนกันของทางเลือกทั้งสอง แต่จะหาทางโจมตีจุดอ่อนของกันและกัน การต่อสู้ด้วยอารมณ์จะมีมากขึ้น สมาชิกแต่ละฝ่ายจะแย่งกันพูด พุดสอดแทรกอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อต่างฝ่ายต่างไม่สนใจว่าพุดว่าอะไร ต่างจะไม่เข้าใจว่าอีกฝ่ายพุดอะไรในที่สุด

4. การวางแผนปฏิบัติการ (Superficial Action Planning) ขั้นสุดท้ายของการตัดสินใจโดยกลุ่ม คือการกำหนดแผนที่ทำการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติหรือแผนปฏิบัติการ ดังนั้นในทางเลือกควรมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนค่อนข้างละเอียด และควรกำหนดวิธีการติดตามความก้าวหน้า เพราะว่าการตัดสินใจถึงแม้จะดีอย่างไรจะพบว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ เพราะไม่มีสมาชิกคนใดสนใจหรือใส่ใจจะนำไปปฏิบัติ แผนปฏิบัติการจึงนับว่าสำคัญมาก เพราะจะสามารถบอกถึงความผิดพลาดในขั้นตอนปฏิบัติได้ เหตุการณ์เหล่านั้นควรจะหาวิธีการป้องกันไว้ล่วงหน้า และหลีกเลี่ยงการสูญเสียจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งของแผนปฏิบัติการคือ การต้องกำหนดหรือพิจารณา มอบหมายให้บุคคลรับผิดชอบกิจกรรมแต่ละส่วน เพื่อให้การตัดสินใจประสบความสำเร็จตามต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.2.1 ความหมายของการศึกษา

คำว่า “การศึกษา” ตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา)

2.2.2 ความหมายของการศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นระดับการศึกษาย่อยในการอุดมศึกษา เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากชั้นมัธยมศึกษา คำว่า ตรี หมายถึง ชั้นที่สาม (ใช้เกี่ยวกับลำดับขั้นหรือชั้นของยศตำแหน่ง คุณภาพ หรือ วิทยฐานะ ต่ำกว่า โท สูงกว่า จัตวา) ระดับปริญญาตรี โดยทั่วไปเวลาสี่ปี แต่สามารถอยู่ระหว่าง 2-6 ปี ขึ้นอยู่กับภูมิภาคของโลก (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

2.2.3 จุดมุ่งหมายของการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

การจัดการศึกษาปริญญาตรีในประเทศไทย โดยส่วนใหญ่จะกำหนดระยะเวลาของหลักสูตรไว้ 4 หรือ 5 ปี และ 2 หรือ 3 ปี ในหลักสูตรต่อเนื่องจากอนุปริญญา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถ ดังนี้ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

1. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีความรู้ทันสมัย ใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง
3. มีความสามารถในการจัดระบบความคิด คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้ความรู้และสร้างผลงานใหม่ได้
5. มีความสามารถในการบริหารจัดการและการทำงานเป็นทีม
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีได้ดี
7. มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิตและประกอบวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย จะมีคำเรียกว่า “บัณฑิต” หมายถึง ผู้ทรงความรู้ ผู้มีปัญญา นักปราชญ์ เช่น วิทยาศาสตร์บัณฑิต แพทย์ศาสตรบัณฑิต บัณฑิต บริหารธุรกิจบัณฑิต เป็นต้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของการคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

2.3.1 ความเป็นมาของระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบคัดเลือกรวม (Central University Admissions System: CUAS)

: ช่วงก่อนปีการศึกษา 2504 - ปีการศึกษา 2542 มีลำดับการคัดเลือกดังนี้

(สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (Association of University President of Thailand : AUPT)

1. ก่อนปีการศึกษา 2504 มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะดำเนินการสอบคัดเลือกเอง
2. ปีการศึกษา 2504 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์จัดสอบคัดเลือกร่วมกัน โดยมีสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ประสานงาน

3. ปีการศึกษา 2505 มหาวิทยาลัย 5 แห่ง ที่มีอยู่ในขณะนั้น ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จัดสอบคัดเลือกร่วมกัน การสอบคัดเลือกครั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการสละสิทธิ์และการเพิ่มจำนวนที่ต้องสำรองที่นั่งจากการที่ผู้สมัครสอบได้หลายมหาวิทยาลัย ทำให้นักเรียนในขณะนั้นต้องเสียเวลาสอบหลายแห่ง ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และมีจำนวนผู้สมัครสอบเพิ่มขึ้นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง

4. ปีการศึกษา 2509 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวคือ ให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กลับไปใช้วิธีการสอบคัดเลือกแยก โดยให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเอง แต่การดำเนินการดังกล่าวเกิดปัญหาอย่างมาก มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต้องเลื่อนเปิดเทอมออกไป เนื่องจากต้องมีการเรียกสอบสัมภาษณ์เพิ่มหลายรอบ

5. ปีการศึกษา 2510 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของสภาการศึกษาแห่งชาติ ให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กลับมาใช้วิธีสอบคัดเลือกแบบรวม

6. ปีการศึกษา 2516 ทบวงมหาวิทยาลัยรับโอนงานสอบคัดเลือกจากสภาการศึกษาแห่งชาติ แนวทางการคัดเลือกในช่วงเวลานี้ ผู้สมัครมีสิทธิ์เลือกคณะหรือสถาบันการศึกษาได้ 6 อันดับ และเลือกวิชาสอบไปในคราวเดียวกัน หลังจากทีระบบสอบคัดเลือกรวมลักษณะนี้มีการดำเนินการไปได้ระยะหนึ่ง พบว่ามีประเด็นปัญหาเกิดขึ้นพอจะประมวลได้ ดังนี้

- 6.1 การคัดเลือกแบบเดิมมีผลทางลบต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่สนใจเรียนวิชาที่ไม่ต้องใช้ในการสอบคัดเลือก เพราะเป้าหมายของการเรียนคือการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหรือสาขาวิชาที่ต้องการ ผลคือนักเรียนที่เรียนดีได้มุ่งสอบเทียบเพื่อให้ตนมีคุณสมบัติเทียบเท่าสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยโดยเรียนไม่ครบตามชั้นปี ผู้ปกครองหรือนักเรียนอาจเห็นว่าประหยัดเงินและเวลา แต่ผลที่ตามมาคือ ผู้เรียนเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาก่อนมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม และการจัดชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีปัญหา

- 6.2 การคัดเลือกแบบเดิม ได้นักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถไม่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน เนื่องจากมีการสอบเฉพาะวิชาสามัญ

- 6.3 จำนวนผู้เข้ารับการศึกษาคัดเลือกมีแนวโน้มสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 เป็นการสร้างความเครียดให้นักเรียนและผู้ปกครอง เพราะเลือกคณะและสถาบันพร้อมกับการสมัครสอบ

6.5 มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เนื่องจากดำเนินการเฉพาะช่วงปิดเทอมเท่านั้น

2.3.2 การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ (พ.ศ.2542-2548)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมวิชาการ ผู้แทนกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ร่วมเป็นอนุกรรมการ ได้เสนอรูปแบบการคัดเลือกระบบใหม่ต่อทบวงมหาวิทยาลัย และให้ใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์ของการปรับปรุงระบบการคัดเลือก มี 2 ประการ คือ

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และความถนัด ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน

2. เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ทั้งนี้ในการคัดเลือกระบบใหม่ จะพิจารณาผู้สมัครจากองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ให้ค่าน้ำหนัก 10%

2. ผลการสอบวิชาหลัก และวิชาเฉพาะ (หรือเรียกรวมว่า การสอบวัดความรู้) ให้ค่าน้ำหนัก 90 %

การดำเนินการสอบวิชาเฉพาะและวิชาหลัก จัดปีละ 2 ครั้ง แล้วนำคะแนนครั้งที่มากมาคิดคำนวณจัดประมวลผลในการเรียงลำดับที่ของผู้สมัครแต่ละคน

จุดเด่นของการคัดเลือกระบบใหม่ คือ

1. นำผลการเรียนของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมารวมด้วย

2. มีการสอบปีละ 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาตนเอง คะแนนสอบเก็บ

ไว้ใช้ 2 ปี สามารถเลือกคะแนนที่ดีที่สุดมาใช้ในการสมัครคัดเลือก

3. ทราบผลคะแนนสอบล่วงหน้าก่อนการเลือกคณะ ทำให้มีโอกาสเลือกได้ตรงกับความสามารถของตน

จุดอ่อนของการคัดเลือกระบบใหม่ คือ

1. ทำให้นักเรียนมีภาระการสอบและเกิดความเครียดมากขึ้นจากเดิม เนื่องจากการสอบสองครั้ง

2. โรงเรียนพยายามเร่งสอบให้จบก่อนการสอบเดือนตุลาคม เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมด้านเนื้อหามากที่สุด เป็นเหตุให้เกิดผลเสียต่อระบบการเรียนการสอนตามปกติ (www.cuas.or.th)

2.3.3 การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง (Admissions)

สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะคือ (www.cuas.or.th)

2.3.3.1 การคัดเลือกด้วยระบบ Admissions ระยะที่ 1

ตามหนังสือที่ ทปอ.44/147 ลงวันที่ 19 เมษายน 2544 ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ได้เสนอให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาปรับปรุงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในระบบสอบรวม โดยขอให้เริ่มตั้งแต่รุ่นปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป โดยยึดหลักการให้เพิ่มผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกมากขึ้น และพิจารณาความสามารถของผู้สมัครจากผลการสอบจากแบบทดสอบวิชาหลักและ/หรือแบบทดสอบมาตรฐาน ความสามารถทางการเรียน ซึ่งจัดสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติที่จะจัดตั้งขึ้น สำหรับผลการเรียน (GPA) ต้องได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือต้นสังกัดต่าง ๆ เพื่อป้องกันการคิดเกรดผิดพลาด ทั้งนี้มหาวิทยาลัย/สถาบันอาจกำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ หรืออาจกำหนดให้มีการสอบวิชาเฉพาะ ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยหรือกลุ่มมหาวิทยาลัย หรือสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติเป็นฝ่ายจัดสอบ หรือกลไกการสอบรวม (ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงานและมหาวิทยาลัย/สถาบัน เป็นศูนย์สอบ) จึงได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เป็นกลไกกลางของการบริหารระบบคัดเลือกรวม การปรับปรุงดังกล่าวจะสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในการพิจารณาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ยึดหลักการแนวทางเพื่อกำหนดเป็นระบบกลางการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย มีสาระดังนี้

1. ระบบใหม่จะต้องปรับเปลี่ยนจากระบบสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า (Admissions) โดยพิจารณาจากผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และต้องเป็นระบบที่มีความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้

2. การพิจารณาผลการเรียนเพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในระบบอุดมศึกษา จะพิจารณาจากการวัดผลด้วยวิธีการและตามช่วงเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษา

3. หลีกเลี่ยงการสอบเพิ่มเติม หรือแม้หากมีการสอบเพิ่มเติม กำหนดให้ไม่เกิน 3 วิชา

การปรับปรุงระบบการคัดเลือกได้ดำเนินการมาโดยลำดับ และได้บรรลุข้อยุติเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2548 ซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ได้ประกาศระบบการคัดเลือกสำหรับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 โดยกำหนดองค์ประกอบ ดังนี้

1. GPAX	10 %
2. GPA (กลุ่มสาระ)	20 %
3. O-NET	35-70 %
4. A-NET และ/วิชาเฉพาะไม่เกิน 3 วิชา	0-35 %

เหตุผลที่ต้องปรับระบบการคัดเลือกในปีการศึกษา 2549 เนื่องจากเป็นปีที่นักเรียนเรียนจบตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เป็นรุ่นแรกและเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2549

ข้อดีของการคัดเลือกในระบบ Admissions คือ

1. การใช้ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้รับจากสถานศึกษา ได้แก่ GPAX GPA กลุ่มสาระฯ O-NET จะทำให้นักเรียนมุ่งเรียนในห้องเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการคัดเลือกที่ต้องการให้การนำผลการเรียนมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือก เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ดังกล่าวจะสมบูรณ์ต่อเมื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับได้จากสังคมโดยทั่วไป ซึ่งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้คาดหวังว่าการปฏิรูปการศึกษาจะนำไปให้เกิดการยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ดีกว่าเดิม ซึ่งจะทำให้การเพิ่มสัดส่วนผลการเรียนมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

2. การกำหนดให้สอบเพิ่มเติมไม่เกิน 3 วิชา เพื่อป้องกันการกวาดวิชาเกินความจำเป็น และคณะ/ภาควิชาได้กำหนดให้สอบเพิ่มเติมเฉพาะวิชาที่จำเป็นสำหรับการศึกษาต่อเท่านั้น

ข้อเสียของการคัดเลือกในระบบ Admissions คือ

1. เรื่องมาตรฐานโรงเรียน ซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันไม่รู้จบ
2. การให้สัดส่วนค่าน้ำหนักของวิชาเฉพาะ หรือ A-NET ที่น้อยกว่าการให้ค่าน้ำหนักผลการเรียน อาจจะมีผลต่อการคัดเลือก ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีข้อมูลยืนยัน
3. การกำหนดให้สอบ A-NET /วิชาเฉพาะ ปีละครั้ง ทำให้นักเรียนที่พลาดพลั้งไม่ได้สมัครสอบ ต้องรออีก 1 ปี จึงจะสมัครสอบและสมัครคัดเลือกในคณะวิชาที่ต้องการได้

2.3.3.2 การคัดเลือกด้วยระบบ Admissions ระยะที่ 2

การคัดเลือกด้วยระบบ Admissions ซึ่งเริ่มเมื่อปีการศึกษา 2549 ได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ว่ามีการให้สัดส่วนผลการเรียนมากเกินไป ซึ่งตามความเป็นจริงไม่ว่าจะเป็นการสอบคัดเลือก Entrance หรือการคัดเลือกด้วยระบบ Admissions ต่างได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้เกี่ยวข้องทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย การรับเข้าศึกษาด้วยระบบ Admissions มีเป้าหมายว่า ถ้าดำเนินการได้เต็มรูปแบบ จะต้องถึงจุดที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณารับเข้าและประกาศเกณฑ์ดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน นักเรียนหรือผู้ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาต่อ ณ สถาบันอุดมศึกษาแห่งใด จะต้องนำคะแนนผลการสอบที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติจัดสอบเพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันและต้องไม่เพิ่มภาระแก่นักเรียน โดยนักเรียนจะนำคะแนนไปยื่นสมัคร ณ หน่วยคัดเลือกกลาง ที่มีกลไกดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในความยุติธรรมโปร่งใส และมีธรรมาภิบาล เป็นผู้ทำหน้าที่คัดเลือกให้

การปรับระบบการสอบคัดเลือกปีการศึกษา 2553 ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้มอบให้ กลุ่มเสวนา Admissions และ Assessment ดำเนินการ โดยมีหลักการตามที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยเห็นชอบคือ ให้พิจารณานำผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และการสอบ Aptitude Test เป็นองค์ประกอบของการคัดเลือก ผลการเรียนประกอบด้วย GPAX และผลการสอบ O-NET ส่วนการสอบ Aptitude Test จะแทนที่การสอบ A-NET และวิชาเฉพาะ เนื่องจากหลักการของ Aptitude Test เป็นการทดสอบความถนัดทางการเรียนซึ่งไม่เน้นเนื้อหาวิชา จึงสามารถจัดสอบได้หลายครั้งในแต่ละปี องค์ประกอบการคัดเลือกฯ ปีการศึกษา 2553 ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยมีมติเห็นชอบดังนี้

1. GPAX	20 %
2. O-NET (8 กลุ่มสาระ)	30 %
3. GAT (General Aptitude Test)	10-50 %
4. PAT (Professional Aptitude Test)	0-40 %

2.3.4 บทวิเคราะห์การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง (Admissions)

ไทยเป็นประเทศที่มีการสอบทั้งระบบจำนวนมากติดอันดับโลก นับตั้งแต่มีสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ใน พ.ศ. 2548 หลักเกณฑ์การสอบที่มี ได้แก่ GATT, PATT, A-NET, O-NET, B-NET, I-NET, N-NET, V-NET ล่าสุดปีการศึกษา 2557 จะมีการสอบ U-NET ซึ่งได้ยกเลิกไปแล้วนั้น หากดูสถิติคะแนน O-NET เฉลี่ยของนักเรียนชั้น ม.3 ที่เป็นการศึกษาภาคบังคับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551-2556 คะแนนเฉลี่ยจะสูงต่ำสลับปีกัน ขึ้นอยู่กับความยากของข้อสอบที่มักจะสลับปี เมื่อพิจารณาคะแนนวิชาหลัก คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งประเทศทุกวิชา ต่ำกว่าร้อยละ 50 ยกเว้นวิชาภาษาไทย ของปีการศึกษา 2555 เท่านั้น ที่มีคะแนนเฉลี่ยเกินร้อยละ 50 เมื่อคะแนน O-NET ต่ำ สิ่งที่จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ คือ คุณภาพของเด็กไทยต่ำ เพราะกระบวนการเรียนการสอนไม่ดี ครูส่วนใหญ่ทำงานเพื่อเงินและวิทยฐานะมากกว่าเพื่อเด็ก ในโรงเรียนไม่มีครูที่จบวิชาเอกโดยตรง และการสอนยังเน้นให้เด็กท่องจำมากกว่าสอนให้คิดวิเคราะห์ ทำให้เด็กทำข้อสอบ O-NET ไม่ได้ (หนังสือพิมพ์มติชน. 2557)

การให้อาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งไม่เคยสัมผัสสภาพของโรงเรียน หรือไม่เคยรับรู้ถึงการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน การใช้ข้อสอบที่มีมาตรฐานเดียวกันมาใช้วัดผลเด็กที่มีมาตรฐานต่างกัน ไม่อาจชี้วัดได้อย่างถูกต้อง การเรียนระดับมัธยมปลายมาถึง 3 ปี แต่ใช้ข้อสอบเพียง 50 ข้อ มาวัดผลแล้วสรุปว่าโรงเรียนที่นักเรียนได้คะแนนต่ำ แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนไม่มีคุณภาพ จึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะยังมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้คะแนนสูงหรือต่ำ ได้แก่ ความสามารถด้านการเรียนของนักเรียนที่มีเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ประกอบกับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมักมีเด็กเก่งไปเข้าเรียนได้มากกว่า จึงย่อมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนที่ไม่สามารถเลือกนักเรียนได้ อย่างไรก็ตาม สทศ. มีโครงการร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่ โดยจะนำผลคะแนน O-NET ไปชี้แนะเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในปีต่อไปให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งจะแสดงความยินดีนักเรียนที่ทำคะแนนได้เต็ม 100 คะแนน เพื่อยกย่องและเป็นตัวอย่างให้แก่โรงเรียนอื่น ได้มีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น แสดงว่า สทศ. เห็นว่าโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนได้ดี เด็กย่อมมีคะแนน O-NET สูงกว่าโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนได้ไม่ดี (พลุ เดชะรินทร์. 2556)

นั่นแสดงว่าโรงเรียนเกือบทั้งประเทศจัดการเรียนการสอนได้ไม่ดี เพราะนอกจากคะแนนเฉลี่ยจะต่ำแล้ว ยังมีนักเรียนที่ได้คะแนนเต็ม 100 คะแนน ในวิชาต่าง ๆ เพียง 187 คน จากนักเรียนที่เข้าสอบ 679,000 คนเศษ คิดเป็นร้อยละ 0.03 ซึ่งถือว่าน้อยมาก หากคะแนน O-NET ชีวัดคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนได้จริง และชีวิตมาหลายปีแล้ว การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงควรเน้นที่การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องทำมากกว่าการใช้งบประมาณจำนวนมากมาสอบ O-NET แม้ไม่อาจปฏิเสธว่าระบบการศึกษาจะต้องมีการสอบวัดผล เพื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้เกิดการตื่นตัวของจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอก็ตาม แต่การจัดสอบ

ด้วยข้อสอบเดียวกันทั้งประเทศให้กับเด็กปีละ 6-7 แสนคน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของโรงเรียน สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ความมุ่งหมายในชีวิต โอกาสทางการศึกษา เพียงเพราะต้องการให้เด็กทุกคนเข้ามาอยู่ในระบบมาตรฐานเดียวกัน หากเด็กทุกคนอยู่ภายใต้มาตรฐานเดียวกันของการสอบ O-NET คะแนน O-NET จะเป็นเครื่องชี้วัดถึงคุณภาพชีวิตและความสามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างนั้นหรือ (พสุ เดชะรินทร์. 2556)

เมื่อการสอบ O-NET ได้เข้าสู่กระแสเลือดของการศึกษาไทย ทำให้ผู้บริหารระดับสูงต้องการให้คะแนน O-NET ในโรงเรียนของตนมีคะแนนสูง ๆ จึงส่งผลต่อการเรียนการสอนแทนที่จะได้สอนตามกระบวนการที่ควรจะเป็น กลับต้องเร่งรีบสอนให้จบทันการสอบ O-NET ต้องสอนแบบตีวที่เน้นการทำข้อสอบ เมื่อแต่ละโรงเรียนต่างแข่งขันกัน เพื่อให้คะแนน O-NET สูง อยู่ในลำดับที่ดีของเขตพื้นที่ของจังหวัด แต่ละโรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงจ้างติวเตอร์จากสถาบันกวดวิชามาติวให้นักเรียน ทั้งในระดับชั้น ม.3 และ ม.6 ชั้นละ 1 สัปดาห์ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งต้องส่งลูกหลานไปติวในโรงเรียนกวดวิชาเช่นกัน โดยเฉพาะเมื่อคะแนน O-NET ชั้น ป.6 และ ม.3 ถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการจบการศึกษา คะแนน O-NET ร้อยละ 20 ถูกนำไปใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อชั้น ม.1 และ ม.4 ยิ่งทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองต่างต้องทุ่มงบประมาณ เพื่อส่งลูกหลานไปเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบ O-NET สรุปลุบลสุดท้ายคือ คะแนน O-NET บ่งบอกชะตาชีวิต อนาคตของเด็กว่าใครจะเจริญก้าวหน้า ใครคือความหวังของสังคมได้อย่างนั้น? อย่างไรก็ตามการสอบ O-NET คงต้องดำเนินต่อไป เพราะอยู่ในระบบการศึกษาภาคบังคับ กับเด็กที่ต้องเดินเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย ทั้งที่คะแนน O-NET ชี้ว่าเด็กส่วนใหญ่ทำข้อสอบนั้นไม่ได้ และบ่งบอกว่าข้อสอบนั้นยากไปสำหรับนักเรียน 6-7 แสนคน และคะแนน O-NET ไม่ทำให้การศึกษาของชาติได้พัฒนาจริง ๆ และกล่าวโทษให้ครูเป็น "แพะรับบาป" ว่าครูสอนไม่ดี ซึ่งเป็นคำกล่าวที่มีส่วนถูกต้อง จึงควรพัฒนาระบบการสอนของครูเพื่อให้เด็กมีความรู้ที่จะไปสอบเข้ามหาวิทยาลัย (หนังสือพิมพ์มติชน. 2557)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา

ตลอดระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมา ประเทศไทยพยายามเร่งพัฒนา “คน” เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ขณะที่ภาครัฐลงทุนในระบบการศึกษาเป็นเงินมากถึงร้อยละ 24 ของงบประมาณแผ่นดิน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลกที่ร้อยละ 20 การลงทุนดังกล่าวทำให้ไทยติดอันดับประเทศใช้งบประมาณด้านการศึกษาสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก (อ้างอิงจากข้อมูลองค์การยูเนสโกในปี 2554) และในปี 2555 รัฐบาลไทยยังจัดงบประมาณการศึกษาไว้สูงมากถึง 5.19 แสนล้านบาท สวนทางกับคุณภาพทางการศึกษาที่ต่ำกว่าเกณฑ์

จากการทดสอบ PISA ในปี 2555 พบว่า มีนักเรียนไทยเกือบครึ่ง หรือร้อยละ 49.7 ที่ได้คะแนนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับ 1 หรือต่ำกว่า ในขณะที่คะแนนมาตรฐานที่ผ่านเกณฑ์ควรอยู่ในระดับ 2 ขึ้นไป รวมถึงปัญหาทักษะการอ่านที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่นทั้งหมด และเมื่อเทียบคุณภาพการศึกษาของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนด้วยกัน จากข้อมูล World Economic Forum (WEF) ได้เสนอรายงาน The Competitiveness Index ปี 2555-2556 ผลการสอบของเด็กไทยระดับมัธยมและอุดมศึกษา อยู่ในอันดับ 8 หรือ “บ๊วยสุด” อีกด้วย ดังนั้น ปัญหาคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยที่ตกต่ำในวันนี้ จึงไม่ใช่เรื่องการเมืองลงทุนไม่เพียงพอ แต่เป็นผล

มาจากความผิดพลาดด้านการบริหารจัดการการศึกษาของไทยมานานนับสิบปี (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก. 2557)

จากผลการวิจัยเรื่อง “บัญชีรายจ่ายด้านการศึกษาแห่งชาติ” (National Education Account : NEA) โดยคณะนักวิจัยของศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศึกษาการใช้จ่ายตั้งแต่ปี 2551-2553 พบว่า ไทยมีงบประมาณใช้จ่ายด้านการศึกษาสูงถึง 6.58 แสนล้านบาท ในปี 2553 หรือคิดเป็นร้อยละ 6.51 ของรายจ่ายด้านการศึกษารวมต่อ GDP เมื่อเทียบกับต่างประเทศอยู่ที่ร้อยละ 4 ถือได้ว่าไทยมีค่าใช้จ่ายการศึกษาที่สูงมาก รายจ่ายดังกล่าวภาครัฐเป็นผู้อุดหนุนเงินด้านการศึกษาหลักถึงร้อยละ 80 ส่วนอีกร้อยละ 20 เป็นภาระของภาคครัวเรือน เช่น ค่าเล่าเรียนพิเศษที่โรงเรียนเรียกเก็บแม้ว่าขณะนี้จะมีงบเรียนฟรี 15 ปีก็ตาม โดยมีเงินใช้จ่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเพียงร้อยละ 2.4 และงบพัฒนาครุร้อยละ 1.09 เท่านั้น ซึ่งเป็นปัญหาของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในอนาคต นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศไทยลงทุนเพื่อการศึกษามากถึง 6.5 แสนล้านบาทต่อปี เมื่อเทียบกับ GDP สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD ติดอันดับต้น ๆ ของโลก แต่คุณภาพการศึกษาไทยต่ำกว่า จึงทำให้เป็นภาระของสังคม คือทุกครัวเรือนมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะผู้เรียนระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย ที่ภาครัฐลงทุนน้อยกว่าการลงทุนในระดับประถม จึงทำให้ครัวเรือนรับภาระอย่างหนัก (ชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์. 2554) การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษาไทยในอนาคตจึงไม่ได้มีคำตอบอยู่ที่เรื่อง “เม็ดเงิน” แต่เป็นการจัดการระบบบริหารการศึกษา ที่ทุกฝ่ายจะต้องเข้ามามีส่วนร่วม ไม่ใช่แค่ระบบโรงเรียน แต่ยังหมายถึงระบบครอบครัว

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) มูลนิธิพัฒนาไท และ ดร.นิโคลัส เบอร์เนตต์ นักเศรษฐศาสตร์การศึกษา อดีตผู้บริหารระดับสูงของยูเนสโกและธนาคารโลก รวมทั้ง ศ.นพ.ประภคิต วัฒนาภิชาตกิจ เลขานุการมูลนิธิธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาคน ได้สรุปแนวคิดพื้นฐานในการปฏิรูปการศึกษาของไทย ดังนี้ (พลพิบูล เพ็ญแจ่ม)

1. ต้องทำให้เด็กทุกคนเข้าสู่ระบบโรงเรียน เพราะปัจจุบันยังมีเด็กถึงร้อยละ 11 ที่ไม่ได้เข้าสู่ระบบ ในขณะที่เด็กอีกจำนวนมากแม้เข้าสู่ระบบไปแล้ว แต่กลับต้องหลุดออกไปกลางคัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศเสียหายเป็นมูลค่าถึงร้อยละ 3 ของ GDP หรือประมาณ 3.3 แสนล้านบาท ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยการเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

2. การสร้างคุณภาพการศึกษาไม่ควรมองที่ปัจจัยนำเข้าเพียงอย่างเดียว แต่ควรมองที่ผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ของเด็กมากกว่า คือการมองที่คุณภาพมากกว่าปริมาณ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงควรเป็นแบบ Interactive หรือการเรียนรู้ 2 ทาง ที่ครูและนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน จึงจะทำให้คุณภาพการศึกษาเกิดขึ้นมาได้อย่างแท้จริง

3. ระดับการศึกษาที่ประเทศไทยควรให้ความสนใจอย่างมากคือ “มัธยมศึกษา” โดยจะต้องคิดหาวิธีการที่จะทำให้การจัดการศึกษาสามารถปรับตัวได้อย่างยั่งยืน สามารถผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา”

4. ทักษะสำคัญที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นในเด็กรุ่นใหม่คือ ทักษะในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และงานอาชีพ รวมทั้งทักษะในการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่ทุกประเทศทั่วโลกกำลังให้ความสนใจ

5. ต้องทำให้การเรียนการสอนส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการเรียนรู้ เพื่อเกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรม ในขณะที่เดียวกันจะต้องดึงภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการศึกษาที่มีคุณภาพด้วย

6. ต้องสร้างความมั่นใจว่าทรัพยากรที่จัดสำหรับการศึกษา ได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และอย่างมีความรับผิดชอบ จึงเชื่อว่าการตั้งกองทุน Quality Education Development Fund (QEDF) ซึ่งมีลักษณะเดียวกับ Quality Education Fund (QEF) ในฮ่องกง จะสามารถแก้ปัญหาการขาดงบประมาณสนับสนุนได้ เพื่อให้เกิดความริเริ่มเรื่องคุณภาพ และยังเป็น การกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมจากระดับพื้นที่ เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างวงจรการ เรียนรู้ที่มีคุณภาพ

2.5 แนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาไทย

2.5.1 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย

การกำหนดทิศทางและนโยบายการจัดการศึกษาไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง จัดทำฐานข้อมูล โดยวิเคราะห์และสกัดปัจจัยภายนอก 5 ประการสำคัญ ที่มีผลต่อการจัดการศึกษา ไทย ดังนี้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/1040>)

1. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลต่อการกำหนด คุณสมบัติและคุณภาพของแรงงานในอนาคต เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการขนส่ง เทคโนโลยี การผลิต นานาเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ เป็นต้น มีความก้าวหน้าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเทคโนโลยี เหล่านี้มีประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องมีการ เพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในหลักสูตรการเรียนการสอน และปรับปรุงให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อตลาดแรงงานและตลาดการศึกษา เนื่องจากการ กำหนดลักษณะของแรงงานที่ต้องการ อาทิ เศรษฐกิจใหม่ จะแข่งขันกันด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งต้อง อาศัยการวิจัยและพัฒนา ดังนั้น การศึกษาต้องพัฒนาคนให้มีทักษะการทำวิจัย ให้สามารถสร้าง นวัตกรรมใหม่ที่มีคุณค่าต่อระบบเศรษฐกิจ การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน เกิดการเคลื่อนย้าย สินค้า และเงินลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ประเทศต่าง ๆ ไม่เพียงแต่ต้องลดการกีดกันการแข่งขัน เท่านั้น ยังต้องแข่งขันกันด้วยสินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งต้องอาศัยแรงงานที่มีฝีมือ มีทักษะความสามารถที่ หลากหลาย เช่น ความรู้ด้านเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ การบริหาร เป็นต้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของ ผู้บริหารการศึกษาที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

3. ปัจจัยด้านระบบราชการ การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาเคลื่อนไปอย่าง ยากลำบาก เนื่องด้วยระบบราชการเป็นอุปสรรค ซึ่งเกิดจากความล่าช้าในการประสานงาน เนื่องจาก การทำงานตามระบบราชการไทย มักทำงานโดยไม่มีทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการ รวมศูนย์ที่ส่วนกลางมากเกินไป รวมทั้งการทำงานแบบราชการที่ยึดกฎระเบียบตายตัว ขาดความ ยืดหยุ่น และเอื้อต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษา และผู้สอนบางส่วนที่ไม่ยอมปรับตัว

4. ปัจจัยด้านการเมือง กล่าวกันว่า การปฏิรูปหรือพัฒนาการจัดการศึกษาจะ สำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับการเมืองมากกว่าแนวทางและวิธีการ แต่หากการเมืองไทยมีเงื่อนไข บางประการที่เป็นอุปสรรค จะส่งผลให้การปฏิรูปการศึกษาไทยไม่ก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จ

เท่าที่ควร อาทิ การปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการบ่อยครั้ง การใช้ตำแหน่ง รมว. ศธ. เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง เช่น เป็นรางวัลแก่ผู้สนับสนุนพรรค ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งจึงมิใช่ผู้มีความรู้ในด้านการศึกษาย่างแท้จริง เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความไม่สอดคล้องของเป้าหมายของการจัดการศึกษากับเป้าหมายทางการเมือง เนื่องจากเป้าหมายของนักการเมืองคือ ต้องการคะแนนนิยม จึงมีนักการเมืองไม่ดำเนินนโยบายที่ให้ผลในระยะยาว เนื่องจากเสียงที่จะทำให้ตนเองไม่เป็นที่นิยมทางการเมือง ซึ่งนั่นหมายความว่าความรวมถึงนโยบายการศึกษา ดังนั้นนักการเมืองจึงเลือกดำเนินนโยบายที่เห็นผลในระยะสั้น เพื่อให้ตนเองได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีกครั้ง อันเป็นอุปสรรคยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาไทย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/1040>)

5. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม สังคมไทยมีเงื่อนไขทางวัฒนธรรมหลายประการ ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาไทย ดังนี้

5.1 ขาดวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม สังคมไทยในปัจจุบันขาดความเหนียวแน่น ขาดความร่วมมือร่วมใจ คนในสังคมจึงมองการศึกษาว่าเป็นเรื่องของรัฐบาลไม่เกี่ยวกับประชาชน

5.2 คนไทยรักความสนุกและความสบาย ส่วนใหญ่สนใจความบันเทิง มากกว่าการแสวงหาความรู้ จึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5.3 สังคมอุปถัมภ์ สังคมไทยยังมีลักษณะสังคมอุปถัมภ์ เห็นแก่พวกพ้อง มากกว่าส่วนร่วม ผู้ที่มีอำนาจมักแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้อง โดยที่ประชาชนไม่กล้าขัดขวาง เพราะต้องพึ่งพาอาศัย ดังนั้น เมื่อมีการกระจายอำนาจทางการศึกษา จึงเป็นแหล่งผลประโยชน์ให้กับผู้มีอิทธิพลได้หากขาดการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

5.6 ขาดการเปิดกว้างทางความคิดและการรับฟังความเห็นของผู้อื่น สังคมไทยมีค่านิยมว่าการมีความคิดที่แตกต่างหรือการเป็นแกะดำ เป็นสิ่งไม่ดี มองผู้คิดแตกต่างเป็นศัตรู และพยายามหักล้างความคิด ซึ่งมักกระทำโดยใช้อารมณ์มิได้ใช้เหตุผลเป็นที่ตั้ง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งปัจจุบันมุ่งสร้างคนให้คิดเป็น และทำเป็น

ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ล้วนเป็นปัจจัยหลักที่หน่วยงานกำหนดตรงพัฒนาระบบการศึกษาไทยจะต้องให้ความสำคัญ และนำไปใช้วิเคราะห์วางแผนกำหนดทิศทางและนโยบาย โดยเฉพาะปัจจัยด้านการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาการศึกษาไทย เพราะหากแม้ว่าจะมีการพัฒนาปัจจัยอื่น ๆ แต่หากปัจจัยการเมืองไม่ได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการจัดการศึกษา ย่อมส่งผลให้การพัฒนาปัจจัยอื่นกระทำได้อย่างยาก ดังนั้นการพัฒนาการจัดการศึกษาไทย จึงขึ้นอยู่กับจุดยืนและภาวะของผู้นำประเทศและผู้นำกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความสำคัญ ผลักดัน และสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนในการพัฒนาระบบการศึกษาไทย

2.5.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ลอร์เรนซ์ เบนส์ (Lawrence Baines) ศาสตราจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการศึกษา มหาวิทยาลัยโตเลโด (University of Toledo) มลรัฐโอไฮโอ ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ที่ไม่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีประเด็นน่าสนใจดังนี้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/1802>)

1. เวลาเรียนมากเชื่อว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงตาม ใน 1 วัน นักเรียนในสหรัฐฯ ต้องใช้เวลาเรียน 6 ชั่วโมงหรือมากกว่า และเรียน 5 วันต่อสัปดาห์ โดยช่วง 9-10 เดือน ที่เปิดการเรียนการสอน ใช้เวลาในโรงเรียนประมาณ 1,110 ชั่วโมงต่อปี ขณะที่นักเรียนในฟินแลนด์ใช้

เวลาเรียนเพียง 600 ชั่วโมงต่อปี แต่เมื่อทดสอบความสามารถทางด้านวิชาการระดับนานาชาติ นักเรียนฟินแลนด์สามารถทำคะแนนอยู่ในอันดับต้น ๆ ขณะที่นักเรียนสหรัฐฯ ใช้เวลาเรียนในโรงเรียนมากกว่าฟินแลนด์ถึง 2 เท่า แต่คะแนนทดสอบทางวิชาการระดับนานาชาติกลับต่ำกว่าฟินแลนด์ กล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการเรียน กับระดับความสามารถทางวิชาการ แต่พบว่าการใช้เวลาของครูและนักเรียนไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อาทิ ครูต้องจัดการเกี่ยวกับเอกสาร การฝึกอบรม และให้นักเรียนอยู่กับกิจกรรมอื่น ๆ มากเกินไป

2. การบ้านมากใช้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงตาม สหรัฐฯ เป็นประเทศที่ให้การบ้านนักเรียนมากที่สุดในโลก แต่ผลการทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ระดับนานาชาติ พบว่า ในปี ค.ศ. 2003 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (Third International Mathematics and Science Study: TIMSS) นักเรียนสหรัฐฯ ทำคะแนนอยู่ที่ 502 คะแนน ขณะที่นักเรียนเกาหลีทำคะแนนได้ 584 คะแนน ซึ่งนักเรียนเกาหลีได้รับการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ใช้เวลาทำเพียง 20 นาทีต่อสัปดาห์

3. การใช้เทคโนโลยีทันสมัยใช้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจะสูงตาม โรงเรียนในสหรัฐฯ ใช้เงินไปนับพันล้านดอลลาร์ เพื่อจัดหาคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยเข้าใจว่าเทคโนโลยีดังกล่าวสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนได้ ในปี ค.ศ. 2003 โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Program for International Student Assessment: PISA) โดยองค์การความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทักษะการอ่าน ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะทางคณิตศาสตร์ พบว่า เทคโนโลยีไม่มีผลทำให้คะแนนในทักษะดังกล่าวสูงขึ้นแต่อย่างใด แต่การเข้าถึงหนังสือของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับคะแนนของทั้ง 3 ทักษะมากที่สุด เมื่อพิจารณานโยบายเกี่ยวกับการยืมคืนหนังสือของโรงเรียนต่าง ๆ ในสหรัฐฯ พบว่ามีอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนเข้าถึงหนังสือที่ต้องการได้ยาก เช่น โรงเรียนไม่อนุญาตให้นักเรียนยืมหนังสือกลับบ้าน นักเรียนสามารถยืมหนังสือได้ไม่เกิน 1 เล่ม ในระยะเวลาอันสั้น เป็นต้น และแม้ว่าคนในชุมชนสามารถใช้บริการห้องสมุดประจำชุมชนและห้องสมุดโรงเรียนได้ แต่ยังมีปัญหาในบางชุมชนมีงบประมาณน้อยจึงมีหนังสือไม่เพียงพอ อีกทั้งห้องสมุดของโรงเรียนปิดบริการพร้อมกับโรงเรียนเล็ก ดังนั้น นักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และคนในชุมชน จึงมีเวลาอ่านและยืมหนังสือน้อยมาก

สำหรับความสามารถทางวิชาการของเด็กไทย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กไทยไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐาน นอกจากนั้นผลการประเมินจากองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ โครงการ PISA ได้สำรวจความรู้และทักษะนักเรียนอายุ 15 ปี ในประเทศสมาชิกองค์กร OECD ทุก 3 ปี โดยประเมิน 3 ด้าน คือ การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในปี พ.ศ. 2549 คะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านของนักเรียนไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ OECD (500 คะแนน) อยู่อันดับที่ 41-42 จาก 57 ประเทศ ซึ่งเป็นภาวะวิกฤตคุณภาพการศึกษาไทย จากรายงานผลการประเมินการจัดการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ช่วง พ.ศ. 2548-2549 พบปัญหาหลายประการ คือ

1. ด้านการเรียนการสอน ครูไทยยังกังวลกับการสอนตามหลักสูตรที่มีเนื้อหามาก การสอนจึงลักษณะของการสอนตามบทเรียนและมอบการบ้านตามที่มีในหนังสือเรียน ส่งผลให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน หลักสูตรขาดพัฒนาทักษะการคิด ซึ่งส่งผลต่อทักษะแก้ปัญหา อีกทั้งหลักสูตรไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลายได้

2. ด้านครู การขาดแคลนครูอันเนื่องมาจากการเกษียณก่อนกำหนด เป็นปัญหาใหญ่ที่กระทบต่อการเรียนการสอนอย่างมาก รวมทั้งปัญหาครูสอนไม่ครบชั้น สอนไม่ตรงวุฒิ ทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนไม่ได้คุณภาพ นอกจากนี้ครูยังไม่มีเวลาในการพัฒนาการเรียนการสอน เนื่องจากต้องแบ่งเวลาให้กับความรับผิดชอบงานเอกสาร ประชุม และงานธุรการ

3. ด้านการจัดสรรงบประมาณ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นเงินเดือนถึงร้อยละ 71.5 มینگดำเนินการและงบลงทุนเพียงร้อยละ 6.4 และร้อยละ 22.1 ตามลำดับ ส่งผลให้ทั้งนี้ ไม่เพียงพอสำหรับพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน พัฒนาครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และจัดหาสื่อการสอนได้อย่างเพียงพอ

แนวทางสำคัญในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยโดยตรงคือ

1. หลักสูตรการศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการคิด ไม่ได้เน้นแต่การท่องจำ รวมถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหา โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำโครงการต่าง ๆ ตามศักยภาพและความสนใจของตนเองเป็นฐาน

2. การมีครูเก่งและมีความสามารถสอน รัฐบาลต้องมีมาตรการจูงใจคนเก่งมาเป็นครู ซึ่งเรื่องนี้เป็นประเด็นที่พูดกันมานาน แต่ยังไม่เห็นแนวทางในการปฏิบัติ ส่วนหนึ่งเพราะวิชาชีพครูยังมีผลตอบแทนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ส่วนครูในระบบอาจพิจารณาเพิ่มเงินเดือนโดยพิจารณาบนความรู้ความสามารถในการสอนผู้เรียนให้มีคุณภาพ อีกทั้งให้ครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนได้รับเงินเดือนสูงสาขาวิชาอื่นตามกลไกตลาด

3. การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้อะไรที่มีคุณภาพโดยนำสื่อจากต่างประเทศที่ดีที่สุดในโลกมาพัฒนาและประยุกต์สอนเด็กไทยทุกระดับชั้น ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็ว รวมถึงเปิดโอกาสให้เอกชนเข้าแข่งขันพัฒนาและผลิตสื่ออย่างเป็นธรรมและมีความหลากหลาย โดยระยะแรกรัฐอาจต้องสนับสนุนการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อะไรและการศึกษาให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง

2.6 แนวโน้มการศึกษาของประเทศไทย

การปฏิรูปการศึกษาไทยได้ดำเนินมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างพยายามพัฒนาและดำเนินการปฏิรูปการศึกษาไทยอย่างมาก ซึ่งการจะพัฒนาการศึกษาไทยจะประสบความสำเร็จได้ในสภาพยุคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ จำเป็นต้องวางแผนและดำเนินการในเชิงรุก ร่วมด้วย นั่นหมายความว่าให้ความสำคัญกับการคาดการณ์แนวโน้มอนาคตทางการศึกษา เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการศึกษาไทยได้สอดคล้องสภาพการเปลี่ยนแปลง หลีกเลี่ยงอุปสรรคปัญหา และใช้ประโยชน์สูงสุดจากแนวโน้มอนาคตที่จะมาถึง แนวโน้มสำคัญของการศึกษาไทย ซึ่งเป็นผลมาจากการที่กระแสโลกาภิวัตน์ได้กระทบต่อสังคมและประชากร เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม และการเมืองการปกครอง ซึ่งมีทั้งที่เป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในด้านบวก และด้านลบ ดังนี้

2.6.1 แนวโน้มด้านบวก

ประกอบด้วย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2553)

1. หลักสูตรใหม่เกิดขึ้นจำนวนมาก จากการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ทำให้คนในสังคมต้องการเพิ่มความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จึงสนใจศึกษาต่อในหลักสูตรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ ดังนั้น เพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคม สถาบันการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ อาทิ หลักสูตรที่บูรณาการระหว่าง 2 ศาสตร์ขึ้นไป เช่น ระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรเดียวจะมีหลายสาขาวิชา เรียนช่วงย่นจะผนวกการตลาดและการบัญชีเข้าไปด้วย เป็นต้น หลักสูตรที่ให้ปริญญาบัตร 2 ใบ และมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา

2. หลักสูตรนานาชาติมีแนวโน้มมากขึ้น เนื่องจากสภาพยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ส่งผลให้ความต้องการการศึกษาที่เป็นภาษาสากลมีมากขึ้น ที่สำคัญการเปิดเสรีทางการศึกษา ยังเป็นโอกาสให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาจัดการศึกษาในประเทศไทย และเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น จึงเป็นสิ่งกระตุ้นให้หลักสูตรการศึกษานานาชาติมีแนวโน้มได้รับความนิยมมากขึ้น แต่เนื่องจากหลักสูตรนานาชาติมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การเรียนในหลักสูตรนี้ยังคงจำกัดอยู่ในกลุ่มผู้เรียนที่มีฐานะดี

3. การจัดการศึกษามีความเป็นสากลมากขึ้น สภาพโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงในทุกด้านร่วมกันทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ กฎกติกา การดำเนินการด้านต่าง ๆ ทั้งการค้า การลงทุน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เชื่อมต่อกัน ประกอบการเปิดเสรีทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลหลักสูตรการเรียนการสอน บุคลากรด้านการสอน หลักสูตรจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศเข้าสู่ไทย อันมีผลทำให้เกิดการเปรียบเทียบและผลักดันให้สถาบันการศึกษาไทยต้องพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเป็นสากลที่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนกับนานาประเทศของไทย ได้ส่งผลให้เกิดความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมในระดับสากล

4. ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาลดลง เนื่องจากสภาพการเรียกร้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นกระแสระดับโลก เกิดขึ้นควบคู่กับคลื่นประชาธิปไตยแผ่ขยายวงกว้างถึงไทย รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ส่งเสริมการเพิ่มสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน อีกทั้งสภาพการใช้เทคโนโลยีส่งเสริมการเรียนการสอน ทำให้ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงคนได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม อาจเป็นไปได้ว่าความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาจะลดลงในกลุ่มสถาบันการศึกษาของรัฐ ส่วนการจัดการศึกษาโดยสถาบันศึกษาเอกชน ผู้เรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยอาจเข้ารับบริการทางการศึกษาได้ลดลง เนื่องจากค่าเล่าเรียนแพง

5. โอกาสรับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น เมื่อเปิดเสรีทางการศึกษา จะก่อเกิดการแข่งขันในการจัดการศึกษาทั้งจากสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศมากขึ้น หากพิจารณาในแง่บวก การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการสร้างโอกาสให้คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เนื่องด้วยสถาบันแต่ละแห่งจะแข่งด้านคุณภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาคุณภาพการศึกษาจะเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก เนื่องจากการเปิดเสรีทางการศึกษา ที่เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาต่างชาติเข้ามาเปิดการเรียนการสอน จึงเป็นแรงกดดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

2.6.2 แนวโน้มด้านลบ

ประกอบด้วย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2553)

1. การเพิ่มช่องว่างด้านคุณภาพในการจัดการศึกษา แม้ว่าสภาพการแข่งขันทางการศึกษาจะเป็นแรงผลักดันให้สถาบันการศึกษา เร่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น แต่

เนื่องจากทรัพยากรตั้งต้นของแต่ละสถาบันการศึกษามีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะ เป็นความรู้ ความสามารถและปริมาณของบุคลากรการศึกษา งบประมาณ เงินทุน เทคโนโลยี สถานที่ ความมีชื่อเสียง เป็นต้น ส่งผลให้โอกาสพัฒนาคุณภาพการศึกษาย่อมแตกต่างกันด้วย โดยเฉพาะ สถาบันการศึกษาขนาดเล็ก หรือสถาบันการศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อม/มีทรัพยากรตั้งต้นไม่มาก ย่อมไม่มีศักยภาพเพียงพอในการพัฒนาคุณภาพมากนัก

2. การผลิตบัณฑิตเกิดความต้องการของตลาด เนื่องจากความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีสูงขึ้น และการพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ต้องหาเลี้ยงตนเอง มีอิสระในการบริหารและเปิดหลักสูตรเพื่อหาผู้เรียนเข้าเรียนให้ได้จำนวนมาก สิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อระยะยาวคือ มีบัณฑิตจบเป็นจำนวนมากเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่สามารถรองรับได้หมด โดยกลุ่มแรงงานระดับอุดมศึกษาที่ไม่มีคุณภาพหรือไม่จบจากสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ จะถูกผลักสู่แรงงานนอกระบบ หรือหาทางออกโดยเรียนต่อระดับสูงขึ้น ซึ่งอาจก่อเกิดภาวะแรงงานระดับปริญญาโทและเอกไม่มีคุณภาพและล้นตลาดตามมาเช่นกัน (ปราโมทย์ ประสานกุล, 2553)

3. การสอนทักษะการคิดและทักษะทางอารมณ์ยังไม่มีคุณภาพ สภาพเศรษฐกิจที่มุ่งแข่งขัน ทำให้การจัดการศึกษามุ่งพัฒนาทางวิชาการเป็นสำคัญ ในขณะที่ระบบการศึกษาไทยยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนได้เท่าที่ควร เนื่องจากการเรียนการสอนยังมุ่งสอนให้ผู้เรียนคิดตามสิ่งที่ผู้สอนป้อนความรู้มากกว่าการคิดสิ่งใหม่ ๆ ประกอบกับครูผู้สอนมีภาระงานมาก จนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาบุคคลในด้านอื่น เช่น การพัฒนาเชิงสังคม รวมถึงการพัฒนาทักษะทางอารมณ์ นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีในกิจวัตรประจำวันหรือใช้ในการเรียนการสอนทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ลดลง ส่งผลให้ช่องทางการพัฒนาทักษะทางอารมณ์และทักษะทางสังคมของผู้เรียนลดลงด้วย

4. การสอนคุณธรรมจริยธรรมยังไม่มีคุณภาพ แนวคิดของทุนนิยมที่มุ่งแข่งขันได้แพร่กระจายไปทั่วโลก ส่งผลให้ผู้คนต่างมุ่งแข่งขัน และพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ประกอบกับสถาบันการศึกษาจำนวนมากมุ่งพัฒนาความรู้ทางวิชาการ และประเมินผลการเรียนที่ความสามารถทางวิชาการ จนอาจละเลยการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม นอกจากนี้ การไม่ได้มีผู้สอนที่รู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคุณธรรมจริยธรรมโดยตรงหรือมีคุณภาพ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพการสอนของวิชาคุณธรรมจริยธรรมได้

5. การสอนภาษาต่างประเทศยังไม่มีคุณภาพ ยิ่งก้าวสู่โลกไร้พรมแดนมากขึ้นเท่าใด ผู้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ หรือภาษาจีนที่ผู้คนส่วนใหญ่ในโลกใช้ติดต่อสื่อสาร เจรจาต่อรอง การค้า การศึกษา ฯลฯ ย่อมมีความได้เปรียบ ทั้งในเรื่องการติดต่อสื่อสารและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบคือ การสอนภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศของไทยยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เนื่องจากครูผู้สอนมีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูจำนวนมากไม่ได้จบเอกภาษาอังกฤษโดยตรง

ผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อการศึกษาไทยมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งหลีกเลี่ยงได้ยาก แต่การพัฒนากระบวนการศึกษาไทยให้พร้อมต่อสภาพโลกาภิวัตน์ได้นั้น จำเป็นต้องเตรียมพร้อมในเชิงรุกตั้งแต่วินาทีนี้ โดยรัฐควรเน้นการบริหารจัดการในส่วนที่ไทยได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภายในสถาบันการศึกษา สนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา

และสร้างเครือข่ายภาคประชาชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษารองรับกระแสโลกาภิวัตน์

2.7 แนวคิดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.7.1 สภาพโดยรวมของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

สภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับสากล ได้ชูวิสัยทัศน์ที่ว่า “มหาวิทยาลัย : แหล่งสร้างคนเปลี่ยนโลก” วิสัยทัศน์นี้ย่อลงมาสู่ภาคปฏิบัติ เริ่มตั้งแต่การคัดเลือกคนที่จะเข้ามาเรียน จะไม่รับคนเรียนเก่งเท่านั้น แต่ต้องเป็นผู้ที่มีความตั้งใจเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ไปในทิศทางที่ก้าวหน้าขึ้นด้วย โดยคนในที่นี่จะเรียกตัวเองว่า “คนต้องการเปลี่ยนโลก”

ในหลักสูตรการเรียนการสอน จะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่เน้นการให้บริการสังคมเป็นหัวใจสำคัญ อาทิ มีการออกแบบหลักสูตรจะเชื่อมโยงเข้ากับงานการให้บริการสังคม ให้นักศึกษามีส่วนร่วมลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริงกับองค์กรที่ให้บริการสาธารณะ มีการให้คณาจารย์ไปทำงานในหน่วยงานของภาครัฐที่ทำงานเชิงสาธารณะ แล้วนำประสบการณ์ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับการสอนในชั้นเรียน การฝึกงานภาคฤดูร้อนด้านงานกรเมืองและงานบริการสาธารณะ โดยมีองค์กรเข้าร่วมสำหรับฝึกงานกว่า 50 องค์กร ทั้งในสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ เปิดให้มีการเรียนการสอนวิชา “Social Entrepreneurship Collaboratory” (SE Lab) โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดโครงการที่จะสามารถประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นได้จริง นอกจากนี้มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดยังมีส่วนพัฒนาสังคมในหลายโครงการ เช่น โครงการความร่วมมือกับกลุ่มผู้บริหารระดับสูงแห่งเมืองซานฟรานซิสโก เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยธรรมชาติจากแผ่นดินไหวของเมืองซานฟรานซิสโก โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติต่าง ๆ ในบริเวณพื้นที่เมืองนิวยอร์ก และโครงการคิดค้นนวัตกรรมระบบรถโดยสารประจำทาง เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในมหานครเม็กซิโก เป็นต้น ดังนั้นมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จึงน่าจะเป็นต้นแบบที่ดีให้กับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศ ให้มีวิสัยทัศน์ในการสร้างคนที่เหนือกว่าการมีความรู้ความสามารถ และแข่งขันในตลาดแรงงานได้ นั่นคือ สร้างคนให้มีจิตสาธารณะและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในทุกด้าน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/77>)

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยควรมีการใช้มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมาเป็นตัวอย่างในการนำส่วนดีมาใช้ประโยชน์ และเรียนรู้ถึงสาเหตุที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสามารถทำให้นักศึกษาเป็นคนมีจิตสาธารณะ และเป็นแหล่งสร้างผู้นำระดับโลก เหตุผลสำคัญเริ่มจากวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด คือ “Empowering Students to Change the World” กล่าวคือ มหาวิทยาลัยต้องการ “สร้างคน” เพื่อให้คนไปทำให้สังคมดีขึ้นนั่นเอง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/2064>)

2.7.2 สภาพปัญหาโดยรวมของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของโลก ประกอบด้วย

1. นักศึกษาเรียนกวดวิชามากขึ้น สาเหตุประการสำคัญที่ส่งผลให้นักศึกษาเรียนกวดวิชามากขึ้น เนื่องจากคุณภาพการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในภาวะวิกฤตที่ไม่สามารถเตรียมความพร้อมผู้เรียนและส่งต่อสู่มหาวิทยาลัย เช่น ในสหราชอาณาจักร มีนักศึกษา

ปริญญาตรีจำนวนมากเข้าเรียนในสถาบันกวดวิชา ตัวเลขตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ.2007 เป็นต้นมา จากสถาบันกวดวิชาที่ใหญ่ที่สุดในอังกฤษ 2 แห่ง คือ สถาบันกวดวิชาอัลฟาติวเตอร์ (Alpha Tutors) กล่าวว่า มีนักศึกษาปริญญาตรีเข้ามาเรียนในสถาบันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40 และสถาบันกวดวิชา (Fleet Tutors) ระบุว่า มีนักศึกษาปริญญาตรีมาเรียนเพิ่มขึ้น 2 เท่า โดยสาขาวิชาที่นักศึกษาเข้าไปเรียน มีทั้งวิชาพื้นฐาน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น รวมถึงวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน เช่น เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ กฎหมาย ศิลปะ วิศวกรรมไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ภูมิศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน การเงิน การธนาคาร การบัญชี การตลาด เป็นต้น

2. การผลิตบัณฑิตไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ตัวอย่างเช่นในประเทศไทย ประสบปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการด้านแรงงาน และการผลิตบุคลากรจากสถาบันอุดมศึกษา อันก่อให้เกิดปัญหาแรงงานล้นตลาดภายในประเทศ สภาพที่พบในตลาดแรงงานคือ แรงงานที่ว่างงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่จบมาจากสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้พบว่ามีบัณฑิตเพียงร้อยละ 50 ที่ทำงานตรงกับสาขาที่เรียน สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตประสบปัญหาในการหางานทำคือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ และนักบัญชี ในขณะที่เดียวกัน ตลาดแรงงานในรัสเซียประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือในสาขาวิชาวิศวกร วิศวกรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์อาหาร ช่างเทคนิค ช่างก่อสร้างอุตสาหกรรม ทั้งนี้มีนักวิชาการรัสเซียได้วิเคราะห์ว่า สาเหตุของปัญหาเกิดจากการขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนการผลิตกำลังคน ในสาขาวิชาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ

3. การผลิตบัณฑิตปริญญาเอกเกินความต้องการ ปัญหานี้เกิดในสหรัฐอเมริกา เกิดสภาวะบัณฑิตระดับปริญญาเอกล้นตลาด โดยมีมหาวิทยาลัยต่างผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอกได้มากกว่า 4 หมื่นคน แต่กลับพบว่ามีบัณฑิตที่จบใหม่เพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่สามารถหางานทำได้ และปัญหาดังกล่าวจะส่งผลต่อเนื่องไปอีก 20 ปี ทั้งนี้สาเหตุสำคัญของการว่างงานในกลุ่มนี้คือ การขาดข้อมูล และขาดที่ปรึกษาที่ดีก่อนการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยเฉพาะนักศึกษาในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาสังคมวิทยา ซึ่งกว่าร้อยละ 90 ยังไม่ทราบถึงแหล่งงานที่ต้องการคนที่จบสาขานี้ นอกจากนี้บัณฑิตที่จบปริญญาเอกส่วนใหญ่ไม่ต้องการทำงานที่ต่ำกว่าวุฒิ การศึกษา ยิ่งส่งผลให้บัณฑิตประสบปัญหาตกงานค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามปัญหาการผลิตบัณฑิตที่ล้นตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกานั้นยังไม่ภาวะวิกฤต เนื่องด้วยแรงงานระดับปริญญาเอกที่ล้นตลาดของอเมริกาโดยเฉพาะบัณฑิตระดับปริญญาเอก สามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ เพราะบัณฑิตส่วนใหญ่จะมีคุณภาพ โดยเฉพาะการส่งออกไปยังโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนานาชาติ รวมถึงหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

4. การผลิตบัณฑิตโดยเน้นปริมาณแต่ขาดคุณภาพ ปัญหานี้เกิดขึ้นอย่างมากมายในประเทศแอฟริกา ทำให้เกิดปัญหาแรงงานระดับอุดมศึกษาล้นตลาด ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเปิดกว้างของบางมหาวิทยาลัยที่ให้ผู้เรียนทุกคนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถเข้าเรียนโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม ส่งผลให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถจัดการศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาได้ทั้งหมด ทั้งด้านจำนวนคณาจารย์ จำนวนห้องเรียน จำนวนห้องสมุด และจำนวนห้องทดลองวิทยาศาสตร์ เป็นต้น รวมถึงการขาดแคลนงบประมาณของมหาวิทยาลัย สภาวะดังกล่าวทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยรวมของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของแอฟริกาอยู่ในระดับต่ำ คือ การศึกษาไม่ได้มาตรฐาน ขาดการพัฒนาด้านองค์ความรู้และนวัตกรรม ทั้งยังขาดการพัฒนาด้านการบริการให้คำปรึกษาในการศึกษาต่อ อันส่งผลให้บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยไม่มี

คุณภาพและต่งงานเป็นจำนวนมาก ประเทศแอฟริกาเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาเช่นเดียวกับไทย มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ประเทศไทยขาดแคลนอาจารย์ในระดับอุดมศึกษามากกว่าหมื่นคน เมื่อเทียบกับนักศึกษาที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในระหว่างปี 2548-2551 แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาจะอยู่ที่ร้อยละ 3.1 นอกจากนี้ปัญหาที่คล้ายกันอีกประการคือ คุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในหลายสถาบันอุดมศึกษายังไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน เห็นได้จากเมื่อบัณฑิตเข้าไปสู่ตลาดแรงงาน บรรดาบริษัท ห้างร้าน องค์กรธุรกิจต่าง ๆ ต้องสูญเสียงบประมาณในการฝึกงาน ให้แก่บัณฑิตที่จบใหม่ โดยเฉลี่ยแล้วใช้เวลาประมาณ 6 เดือน เป็นการสะท้อนว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ยังด้อยคุณภาพ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลควรริบดำเนินการจัดทำโครงการวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มสภาวะบัณฑิตล้นตลาด และกำหนดมาตรการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาและสังคมไทยในอนาคต

2.7.3 สภาพปัญหาโดยรวมของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทย ประกอบด้วย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนต่างมากวัดวิชากันมากขึ้น โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ประกอบกับที่ผ่านมาระบบ Admission ไม่สามารถคัดกรองผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นในการเข้าศึกษาต่อได้ เช่น ไม่สามารถคัดกรองผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์อย่างเพียงพอ เพื่อเข้าศึกษาต่อคณะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งกลายเป็นวิกฤตคุณภาพในคณะหรือสาขาวิชาด้านนี้อย่างมาก สาเหตุประการสำคัญที่ส่งผลให้นักศึกษาเรียนกวัดวิชามากขึ้น เนื่องจากคุณภาพการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในภาวะวิกฤตที่ไม่สามารถเตรียมความพร้อมผู้เรียนและส่งต่อสู่มหาวิทยาลัย ดังเห็นได้จากคะแนนสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ปีการศึกษา 2552 และคะแนนสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ส่วนใหญ่คะแนนอยู่ระหว่าง 20-40 คะแนน หรือเกินครึ่งเพียงเล็กน้อย ในบางวิชา โดยเฉพาะในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่อยู่เพียง 20-30 คะแนนจาก 100 คะแนนเต็ม ซึ่งหากพื้นฐานทางวิชาการในระดับขั้นพื้นฐานยังต่ำอยู่เช่นนี้ จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอย่างมาก

2. การขาดแคลนบัณฑิตที่จบจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณิตศาสตร์ และภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ โดยสาขาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศไม่ได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ และไม่มีคุณภาพในการผลิตบัณฑิตป้อนเข้าตลาดแรงงาน

3. การผลิตบัณฑิตปริญญาเอกเกินความต้องการ ในขณะที่แรงงานระดับอุดมศึกษาของไทย โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกอาจไม่สามารถส่งออกนอกประเทศได้ เนื่องจากบัณฑิตที่จบปริญญาเอกจากหลายมหาวิทยาลัย อาจยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ไม่ได้รับการยอมรับ หรือไม่เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติเท่าที่ควร

4. การขาดแคลนอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ประเทศไทยขาดแคลนอาจารย์ในระดับอุดมศึกษามากกว่าหมื่นคน เมื่อเทียบกับนักศึกษาที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในระหว่างปี 2548-2551 แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาจะอยู่ที่ร้อยละ 3.1 นอกจากนี้ปัญหาคือคล้ายกัน

อีกประการคือ คุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในหลายสถาบันอุดมศึกษา ยังไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัย ยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน เห็นได้จากเมื่อบัณฑิตเข้าไปสู่ตลาดแรงงาน บรรดาบริษัท ห้างร้าน องค์กรธุรกิจต่าง ๆ ต้องสูญเสียงบประมาณในการฝึกงานให้แก่บัณฑิตที่จบใหม่ โดยเฉลี่ยแล้วใช้เวลาประมาณ 6 เดือน เป็นการสะท้อนว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษา ยังด้อยคุณภาพ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลควรริบดำเนินการจัดทำโครงการวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มสภาวะบัณฑิตล้นตลาด และกำหนดมาตรการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาและสังคมไทยในอนาคต (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์).

<http://www.kriengsak.com/node/1932>)

5. ปัญหาบัณฑิตล้นตลาดแรงงาน สาเหตุจากการที่รัฐบาลเร่งให้คนเข้าสู่การอุดมศึกษา โดยไม่ได้วางแผนด้านกำลังแรงงาน เช่น ให้มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนรับนักศึกษาตามความต้องการของมหาวิทยาลัย เกิดปัญหาแรงงานระดับอุดมศึกษาล้นตลาด และทำงานต่ำกว่าวุฒิ การศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะสาขาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ จัดการศึกษาตามความต้องการของผู้เรียนโดยไม่ทราบความต้องการของประเทศ ส่งผลให้เกิดบัณฑิตตกงานมากขึ้น ประกอบกับในปีการศึกษา 2549 เป็นปีที่เริ่มมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้อนาคต นักศึกษาสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนนี้ได้ โดยไม่มีการกำหนดเงื่อนไขฐานะในเรื่องทางครอบครัวของผู้กู้ยืมเหมือนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เพื่อให้ทุกคนสามารถกู้ยืมได้อย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งหากไม่ได้พิจารณาหาแนวทางและวิธีป้องกันปัญหาบัณฑิตล้นตลาดแรงงาน โดยเฉพาะบางสาขาที่มีแนวโน้มมากขึ้น อาจส่งผลให้ปัญหาการตกงานของบัณฑิตในอนาคตมีมากขึ้นอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/767>)

ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาการผลิตบัณฑิตไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน จนก่อให้เกิดภาวะบัณฑิตล้นตลาด ในมุมมองทางด้านเศรษฐศาสตร์ อย่างน่าสนใจ โดยแบ่งแยกเป็นสาเหตุของปัญหาในแต่ละด้าน ดังนี้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/1033>)

5.1 ปัญหาด้านคุณสมบัติของตลาด ได้แก่

5.1.1 ความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลตลาดแรงงาน การขาดระบบข้อมูลด้านตลาดแรงงานที่ดี ทั้ง ๆ ที่มีตำแหน่งงานรองรับ อาทิ ผู้หางานไม่สามารถค้นพบตำแหน่งงานที่ต้องการ หรือนายจ้างไม่สามารถค้นพบแรงงานที่มีคุณสมบัติตามต้องการ ส่งผลให้ค่าจ้างสูงเกินจริง และทำให้ผู้จบการศึกษาบางส่วนว่างงาน

5.1.2 การทดแทนกันของแรงงานระดับต่าง ๆ ตลาดแรงงานของไทยให้ความสำคัญกับวุฒิการศึกษา ผู้เรียนจึงเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อใบปริญญา เพื่อเป็นใบเบิกทางสำหรับเข้าสู่ตลาดแรงงาน ส่งผลให้แรงงานที่มีทักษะสูงหรือทักษะเฉพาะ (Specific Skills) ต้องเข้าทำงานทดแทนแรงงานที่มีทักษะปานกลางหรือทักษะทั่วไป (General Skills) ทำให้มีผู้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเกินความต้องการของตลาดแรงงาน

5.1.3 ระบบการศึกษาปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ตลาดแรงงานบางสาขามีการปรับตัวของอุปสงค์และอุปทานไม่เท่ากัน ทำให้มีแรงงานขาดแคลนหรือเกินความต้องการเป็นวัฏจักร เช่น หากในปัจจุบันขาดแคลนวิศวกรโยธา ค่าจ้างแรงงานจึงสูง ย่อมจะมีผู้เรียนสาขานี้เพิ่มขึ้น ดังนั้นในอีก 4 ปีต่อมา จะมีผู้จบวิศวกรโยธาเข้าสู่ตลาดแรงงานจำนวนมาก จนเกิดอุปทานแรงงานส่วนเกิน (Excess Supply of Labor) ทำให้ค่าจ้าง

แรงงานวิศวกรโยธาตกลง ส่งผลให้มีผู้เรียนสาขานี้ลดลง และอีก 4 ปีข้างหน้า เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน (Excess Demand of Labor) จำนวนวิศวกรโยธาตกลง ทำให้ค่าจ้างเพิ่มขึ้นอีกครั้ง ลักษณะเช่นนี้ย่อมจะเกิดขึ้นกับสาขาอื่น ๆ เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

5.2 ปัญหาด้านผู้เรียน ตามทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital) การศึกษาเป็นการลงทุนที่หวังผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ดังนั้นการตัดสินใจเรียนต่อระดับอุดมศึกษา ตามจำนวนปี และสาขาที่เรียน ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ Cost - Benefit จากการลงทุนทางการศึกษา (สมมติให้ปัจจัยอื่นคงที่) แต่ปัญหาแรงงานล้นตลาดเกิดขึ้นได้ ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ทราบข้อมูลตลาดแรงงาน ขาดข้อมูลและความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีข้อมูลการจ้างงานและผลตอบแทนในแต่ละสาขา แต่มักเลือกเรียนตามเพื่อนหรือค่านิยม

5.3 ปัญหาด้านผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

5.3.1 การแสวงหากำไรสูงสุดของสถาบันการศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปรียบเหมือนผู้ผลิตสินค้า ย่อมแสวงหากำไรสูงสุด จึงแสวงหารายได้จากค่าเล่าเรียนของนักศึกษาเป็นหลัก โดยรับนักศึกษาจำนวนมากและเปิดหลักสูตรพิเศษเพื่อหารายได้ โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาด ส่งผลทำให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างจำนวนบัณฑิตกับความต้องการของตลาดแรงงาน

5.3.2 ปัญหาตัวแทนของรัฐ (Principal-agent problem) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ ต้องการแสวงหาประโยชน์ เช่น รับผู้เรียนและเปิดหลักสูตรจำนวนมากเพื่อหารายได้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่รัฐได้รับ ทำให้การวางแผนผลิตบัณฑิตไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ซึ่งเกิดจากรัฐขาดระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ขาดกลไกที่เข้มแข็งในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2546) ผลที่สะท้อนว่ารัฐไม่สามารถควบคุมการผลิตบัณฑิตได้ตรงตามแผน เช่น หลายมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรปริญญาเอกที่ขาดคุณภาพ โดยรับนักศึกษารุ่นละ 40-50 คน หรือไม่จำกัดจำนวน จ้างศาสตราจารย์เกษียณ หรือใกล้เกษียณมาเป็นประธานหลักสูตร มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพียง 4-5 คน โดยอาจารย์ 1 คน ต้องให้คำปรึกษานักศึกษาหลายสิบคน เป็นต้น

5.4 ปัญหาจากนโยบายของรัฐบาล การดำเนินนโยบายของรัฐบาล อาจส่งผลให้ผลิตบัณฑิตที่ไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน เช่น กระจายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น หรือนโยบายที่สร้างประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง เช่น คอร์รัปชันจากโครงการจัดซื้อต่าง ๆ ผูกขาดการจัดหลักสูตร เพราะต้องการควบคุมงบประมาณให้เป็นไปตามความต้องการของพวกพ้อง เป็นต้น นโยบายลักษณะนี้ก่อให้เกิดปัญหาบัณฑิตล้นตลาดแรงงานในอนาคต

2.8 ทิศทางการอุดมศึกษาไทย

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย มีความพยายามในการพัฒนาและปรับตัวเพื่อรองรับกับสภาพการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น โดยมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งได้เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน อาทิ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้เปิดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตและวางแผนจะเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัยวอร์วิค (University of Warwick) ประเทศสหราชอาณาจักร เปิดสอนระดับปริญญาโท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อจบการศึกษาจะได้ปริญญาบัตร 2 ใบ มหาวิทยาลัยรังสิตตั้งเป้าเป็นมหาวิทยาลัย 2 ภาษา เพื่อรองรับนักศึกษาจากทุกภูมิภาคทั่วโลก เป็นต้น การปรับตัวของสถาบันอุดมศึกษาดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตัวอย่างเพียงส่วนหนึ่ง แต่ยังมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนอีก 200 กว่าแห่งทั่วประเทศ ได้พยายามปรับตัวเพื่อรับมือกับการแข่งขันของธุรกิจอุดมศึกษาในอนาคตเช่นกัน อย่างไรก็ตามการจะปรับตัวให้สอดคล้องกับแนวโน้มอนาคต จำเป็นต้องศึกษาคาดการณ์แนวโน้มอนาคต เพื่อเป็นกรอบในการปรับทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับอนาคต ดังนี้ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/41>)

1. สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาเอกลักษณ์ด้านคุณภาพและความแตกต่าง เนื่องจากสภาพการแข่งขันด้านการศึกษาที่รุนแรงขึ้น ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรที่จำกัด อีกทั้งผู้เรียนมีความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และผู้เรียนมีโอกาเลือกสถาบันอุดมศึกษาได้มากขึ้น ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างพยายามพัฒนาตนเองให้แข่งขันได้ ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะที่ถนัด ทำได้ดี มีความเชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อทุ่มทรัพยากรในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การพัฒนาบุคลากรที่เป็นจุดเด่นนั้นได้อย่างมีคุณภาพ และแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น เช่น มหาวิทยาลัยที่โดดเด่นด้านภาษาอังกฤษและหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยที่โดดเด่นในด้านเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยที่โดดเด่นด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

2. สถาบันอุดมศึกษาจะเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สภาพของความจำกัดทางทรัพยากร และการแข่งขันทางการศึกษาที่รุนแรง ประกอบกับความต้องการขยายตลาดทางการศึกษาไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ให้มากขึ้น ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากขึ้น เพื่อเสริมจุดอ่อนจุดแข็งกันและกัน แบ่งปันหรือระดมทรัพยากร ทำวิจัย หรือแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้เรียน เป็นต้น เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยมีแนวโน้มการสร้าง Brand name ร่วมกัน

3. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง มีแนวโน้มว่าจะมีบางมหาวิทยาลัยมุ่งจัดการศึกษาเฉพาะที่เป็นการลงลึกระดับเชี่ยวชาญ อันเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพระดับสูง และเป็นการเพิ่มความสามารถแข่งขันให้มหาวิทยาลัย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้เรียนที่สนใจเจาะจงจากทั่วโลก ดึงดูดคณาจารย์ที่เก่งและมีความเชี่ยวชาญ ให้เข้ามาร่วมสอนและร่วมทำงานวิจัย เช่น มหาวิทยาลัยของบริษัทต่าง ๆ เช่น ในสหรัฐอเมริกา มีมหาวิทยาลัยแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger University) ก่อตั้งโดยบริษัทแมคโดนัลด์ ประเทศจีนมีมหาวิทยาลัยการแพทย์ (China Medical University) ในญี่ปุ่นมีมหาวิทยาลัยโตเกียวด้านศาสตร์และเทคโนโลยีทางการทะเล (Tokyo University of Marine Science and Technology) โดยมีผู้คนจำนวนมากจากทั่วโลกให้ความสนใจเข้าศึกษา เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในจุดแข็งและความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย ซึ่งในอนาคตมีแนวโน้มที่ประเทศไทยจะมีการพัฒนา และเปิดมหาวิทยาลัยเฉพาะทางในลักษณะดังกล่าวมากขึ้น

4. สถาบันอุดมศึกษามุ่งผลิตผลงานวิจัย จากสภาพการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาที่รุนแรงขึ้น ส่งผลให้มหาวิทยาลัยบางแห่งอาจปรับยุทธศาสตร์ไปสู่ทิศการมุ่งผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมถึงการบุกเบิกการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ จนเป็นที่รู้จักและยอมรับจากนักศึกษาทั่วโลก ทั้งยังเป็นช่องทางหนึ่งในการสร้างรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยด้วย อย่างไรก็ตามการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ยังมีลักษณะของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สถาบันอุดมศึกษาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การเรียนแบบ E-education หรือ E-learning เป็นที่นิยมมากขึ้น ในอนาคตจะมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตรบนฐานอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และการผลิตผู้เรียนให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ในระดับมหาวิทยาลัยจะมีการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีเครือข่ายครอบคลุมกว้างขวาง หรือที่เรียกว่ามหาวิทยาลัยเสมือน (Virtual University) ซึ่งจะมีประโยชน์ในการเพิ่มโอกาสเข้าสู่การอุดมศึกษาสำหรับผู้อยู่ในพื้นที่ห่างไกล อย่างไรก็ตามข้อพึงระวังในการจัดการศึกษารูปแบบนี้ คือ คุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัยระบบการควบคุมและติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด

6. สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้หลักสูตรต้นแบบจากต่างประเทศ การขยายตัวด้านการลงทุนทางการศึกษาที่แข่งขันมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลกพยายามทำตลาดการศึกษาไปยังประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย ในขณะที่คนในสังคมไทยต่างต้องการหลักสูตรการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือระดับสากล ส่งผลให้มีแนวโน้มการนำเข้าหลักสูตรการเรียนการสอนสำเร็จรูปที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล หรือที่เรียกว่าแฟรนไชส์ (Franchise) เข้ามาในมหาวิทยาลัยไทย หรืออาจเป็นการเปิดหลักสูตรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ เป็นต้น

7. สถาบันอุดมศึกษาไทยยังไม่สามารถขยายตลาดการศึกษาไปยังต่างประเทศ การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นช่องทางให้เกิดการขยายสาขาวิชาที่ไทยแกร่งหรือมีความพร้อมไปสู่ต่างประเทศได้ แต่ต้องยอมรับว่าการเปิดเสรีทางการศึกษาของไทยยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องอำนาจการต่อรอง กฎระเบียบต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศที่มีคุณภาพมากกว่า ดังนั้นในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาไทยจะสามารถขยายตลาดการศึกษาไปต่างแดนได้ เฉพาะในสาขาที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยเท่านั้น เช่น การสอนทำอาหารไทย ดนตรีไทย รำไทย หัตถกรรมไทย ภาษาไทย เป็นต้น

8. สถาบันอุดมศึกษาที่ไม่สามารถแข่งขันได้ จะต้องปิดตัวหรือควบรวมกิจการ การแข่งขันด้านการศึกษาไม่ได้จำกัดอยู่ในเฉพาะขอบเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งอีกต่อไป แต่จะขยายสู่การแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลกมากขึ้น ส่งผลให้การแข่งขันการศึกษาจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถาบันอุดมศึกษาไทยจึงต้องเร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อดึงดูดผู้เรียน ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาใดไม่สามารถเร่งพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร พัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือมีจุดเด่นที่น่าดึงดูดมากเพียงพอ ย่อมจะทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้ และอาจต้องปิดตัวหรือควบรวมกิจการกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นไปในที่สุด

9. สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเชิงพาณิชย์มากขึ้น การแข่งขันด้านการศึกษาที่รุนแรงขึ้น ประกอบกับการเปลี่ยนสถานะสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาไทยต้องพึ่งตัวเอง โดยพัฒนาไปสู่การค้าบริการเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ต้องหารายได้เลี้ยงตัวเองมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ดังจะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งในปัจจุบัน ต่างหาช่องทางที่จะนำรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดทำโฆษณา การเปิดหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาเอก การเปิดหลักสูตรการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อลดการพึ่งพิงงบประมาณจากรัฐ แต่ในขณะเดียวกันอาจส่งผลกระทบต่อตามมา หากสถาบันอุดมศึกษาไม่คำนึงถึงคุณภาพการจัดการศึกษา รวมถึงอาจเกิดการทำผิด

จรรยาบรรณในวิชาชีพ เช่น ปล่อยเกรด การสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผู้เรียนจำนวนมากแต่ขาดคุณภาพ การให้นักศึกษาที่ทำผลงานวิทยานิพนธ์โดยไม่มีคุณภาพได้สำเร็จการศึกษา เป็นต้น อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันและในอนาคต จะไม่สามารถดำเนินกิจการได้โดยขาดระบบหรือทิศทาง เนื่องจากแรงกดดันของกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ได้นำการเปิดเสรีด้านการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจสังคมเข้าสู่ประเทศไทย ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินกิจการโดยคำนึงถึงความอยู่รอด พร้อม ๆ กับการมีเจตนาธรรมของการเป็นสถาบันที่ผลิตบุคลากรให้มีคุณภาพ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/41>)

2.9 หลักสูตรอุดมศึกษาไทยในอนาคต

จากรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ในงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทยในอีก 5 ปีข้างหน้า โดย ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้กล่าวถึงหลักสูตรอุดมศึกษาไทยในอนาคตไว้ดังนี้

1. หลักสูตรใหม่แบบบูรณาการ 2 ศาสตร์ขึ้นไป จากการเปลี่ยนแปลงของสังคม และการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ทำให้คนในสังคมต้องการเพิ่มความรู้ความสามารถในหลายสาขา เพื่อให้ตนเองรู้เท่าทันและอยู่รอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกด้าน จึงให้ความสนใจหลักสูตรการศึกษาที่ให้ความรู้ตั้งแต่สองศาสตร์ขึ้นไป เช่น บัญชีควบคู่กับเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ควบคู่กับเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ควบคู่กับสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

2. หลักสูตรนานาชาติมีแนวโน้มมากขึ้น เนื่องจากสภาพโลกาภิวัตน์มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ส่งผลให้ความต้องการหลักสูตรนานาชาติมีมากขึ้น และจากการเปิดเสรีทางการศึกษา ยังเป็นโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศเข้าในไทย และเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ยิ่งกระตุ้นให้หลักสูตรการศึกษานานาชาติได้รับความนิยมมากขึ้น แต่เนื่องจากหลักสูตรนานาชาติมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การเรียนในหลักสูตรนี้ยังคงจำกัดในกลุ่มผู้เรียนฐานะดี

3. หลักสูตรสำหรับกลุ่มคนทำงาน หลักสูตรสำหรับกลุ่มคนทำงานจะมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับฝีมือแรงงานของบุคลากรในองค์กร สถาบันอุดมศึกษาอาจเปิดหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรภาคค่ำนอกเวลาทำงาน หลักสูตรทางไกลที่เรียนผ่านอินเทอร์เน็ต โดยเนื้อหาหลักสูตรควรมีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในวัยทำงาน อาทิ หลักสูตรเฉพาะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาคนในวัยแรงงาน สามารถเป็นได้ทั้งหลักสูตรระยะสั้นหรือหลักสูตรหลักในสถาบันการศึกษา เช่น หลักสูตรที่เกี่ยวกับ Global literacy ได้แก่ ภาษาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ สังคมและวัฒนธรรมในโลก เป็นต้น หลักสูตรเกี่ยวกับการคิด ได้แก่ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดเชิงกลยุทธ์ การคิดเชิงอนาคต การคิดเชิงวิพากษ์ การคิดเชิงสังเคราะห์ เป็นต้น หลักสูตรเพิ่มความสามารถสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงไปทั่วโลก ได้แก่ หลักสูตรในการสร้างหุ้นส่วน การเจรจาต่อรอง การประสานประโยชน์ เป็นต้น หลักสูตรปริญญา 2 ใบควบกัน เหมาะสำหรับคนวัยทำงานที่ต้องการลงทุนด้านการศึกษาครั้งเดียวแต่ได้ความคุ้มค่า

ผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อการศึกษาไทยมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้ทันกระแสโลกาภิวัตน์ ทุกฝ่ายต้องเตรียมพร้อมในเชิงรุก โดยสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษา และการสร้างเครือข่ายภาคประชาชน เพื่อร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตรการศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/1056>)

2.10 แนวโน้มของการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในบริบทโลก

การพิจารณาถึงแนวโน้มของการศึกษาในบริบทโลกเป็นเรื่องสำคัญ และจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงเรื่องการศึกษาจะเกิดขึ้นในระดับมหาวิทยาลัยเป็นลำดับแรก เพราะการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นต้นทางของการพัฒนาที่ยั่งยืน มีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับสังคม และยังเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่จะจบออกไปสู่ระบบเศรษฐกิจในการแข่งขันระดับโลก ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของสังคม การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจึงพยายามมีจะปรับตัวและสร้างนวัตกรรมใหม่ เพื่อช่วยเพิ่มผลิตภาพของแต่ละสังคมโดยรวม ดังนั้นแนวโน้มของการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจึงต้องพยายามปรับตัวและเปลี่ยนแปลงให้ทันและ/หรือทำให้สังคม ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกในมิติต่าง ๆ ด้วย ฤกษ์แจสำคัญในการกำหนดทิศทางการศึกษาระดับโลก มีประเด็นหลักดังนี้

1. การก่อตัวของกลุ่มประชาคมทางเศรษฐกิจ ทำให้เพิ่มระดับของการร่วมมือกันในระดับภูมิภาค ส่งผลโดยตรงต่อการสร้างความร่วมมือในกรอบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้การสร้างความร่วมมือในกลุ่มภูมิภาคต่างๆ ยังกระตุ้นให้เกิดการย้ายถิ่นฐานของนักศึกษาอย่างเสรีมากขึ้น ทำให้การเข้าถึงการศึกษาในระดับระหว่างประเทศเป็นไปได้เป็นอย่างดี
2. เทคโนโลยีข้อมูลและการสื่อสารแบบใหม่ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีข้อมูลและการสื่อสารแบบใหม่ (ICT) จะยังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อินเทอร์เน็ตจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยปฏิวัติวิธีที่จะสื่อสารความรู้ ผ่านอีเมล สื่อสังคมออนไลน์ ทำให้ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ สื่อสารได้ในอาณาบริเวณที่กว้างขึ้น วารสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์จะสามารถเผยแพร่ได้ในทุกมุมของโลก จนทำให้ความรู้กลายเป็นทรัพยากรที่เคลื่อนที่ได้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะช่วยให้เกิดเครือข่ายการเรียนรู้ในประเด็นเฉพาะต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อบางประเทศและสถาบันการศึกษาที่ขาดความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยี จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันด้อยกว่าประเทศที่มีปัจจัยด้านเทคโนโลยี มากกว่า
3. การก่อตัวของเครือข่ายความรู้ระดับนานาชาติ จากกระแสความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทาง ICT ทำให้การตอบสนองจากความต้องการของตลาดโลกหลังยุคอุตสาหกรรม เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของอุตสาหกรรมบริการและเศรษฐกิจฐานความรู้ ภาครัฐในหลายประเทศจึงให้ความสำคัญในเรื่องของการลงทุนด้านการศึกษา พร้อมทั้งปรับนโยบายเรื่องวิชาหลักเกณฑ์เข้าประเทศที่จะช่วยชักจูงนักศึกษาเข้าสู่ประเทศ แต่ละสถาบันจึงต้องพยายามสร้างความเป็นนานาชาติ โดยการสร้างโครงการพิเศษและหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งจะได้ชัดจากแนวโน้มของการเคลื่อนที่ของนักศึกษาไปเรียนยังต่างประเทศ และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึง 7 ล้านคน ในปี 2020 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากเอเชียที่เข้าสู่มหาวิทยาลัยและสถาบันชั้นนำของอเมริกาเหนือ ยุโรป และ ออสเตรเลีย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเหล่านี้พยายามที่จะสร้างเครือข่าย

แฟรนไชส์ และความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำต่าง ๆ ของโลก เพื่อยกระดับมาตรฐานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นที่ต้องการของท้องถิ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ผ่านรับรองการศึกษาและวุฒิปริญญา ทำให้เกิดหลักสูตรใหม่ ๆ ในท้องถิ่น และนำมาซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของทั้งความรู้และบุคลากรทางการศึกษา เช่น กรณีที่ภาคธุรกิจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างความร่วมมือในการผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มากขึ้นและตรงความต้องการ เพราะสัดส่วนของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวนน้อยลง ขณะที่มีความต้องการมากขึ้นในตลาดโลก เช่น จีนมีนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพียงร้อยละ 37 เกาหลี ร้อยละ 39 สิงคโปร์ ร้อยละ 31 อินโดนีเซีย ร้อยละ 26 ญี่ปุ่น ร้อยละ 23 และไทย ร้อยละ 19

4. บทบาทของภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดโครงการ หลักสูตร หรือโปรแกรมใหม่ ๆ เพื่อรับรองการเดินทางข้ามประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก ทำให้หลายมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเพิ่มโครงการที่ใช้ภาษาอังกฤษ และสร้างความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยนอกประเทศ เพื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษาให้มากขึ้น ซึ่งเมื่อเกิดความร่วมมือในภาคการศึกษาที่เป็นเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางและมหาวิทยาลัยเครือข่ายในท้องถิ่น ผ่านเทคโนโลยี ICT ทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในฐานะเป็นภาษากลาง ที่เชื่อมโยงความร่วมมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร

5. แรงผลักดันจากสถาบันควบคุมมาตรฐานการศึกษา เมื่อการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีการแข่งขันมากขึ้น กระตุ้นให้เกิดความต้องการของการมีชื่อเสียง หลักประกันคุณภาพรางวัล หรือการยอมรับขององค์กรประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาที่เคยใช้ประโยชน์สำหรับภาครัฐในการควบคุมคุณภาพการศึกษา มีแนวโน้มจะกลายเป็นเครื่องยืนยันความสามารถของมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาที่อยู่เหนือจากการควบคุมของภาครัฐ และมีแนวโน้มที่จะใช้สถาบันควบคุมมาตรฐานการศึกษาในระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น ทำให้ภารกิจของมหาวิทยาลัยสมัยใหม่ ไม่ได้มีบทบาทเพียงแค่การผลิตนักศึกษา งานวิจัย และบริการสังคมเท่านั้น แต่ต้องเพิ่มบทบาทหน้าที่ในทางสังคมให้มากยิ่งขึ้น หลายมหาวิทยาลัยชั้นนำเริ่มมีบทบาทในสังคมทางตรงที่ให้การสนับสนุนเกิดผลงานของสถาบันในมหาวิทยาลัยเผยแพร่ผลงานต่างๆ ตั้งแต่วารสาร ภาพยนตร์ โฆษณา รายการโทรทัศน์ วิทย์ ช่าง เป็นต้น

6. แนวโน้มของการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ที่ปรับเปลี่ยนไปตามองค์ประกอบของประชากรศาสตร์ เช่น นักศึกษาหญิงจะกลายเป็นประชากรส่วนใหญ่ นักศึกษาที่อายุมาก และนักศึกษา Part-time เป็นต้น (kokoyadi. 2555)

2.11 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

รศ.ดร. พสุ เตชะรินทร์ ได้กล่าวถึงแนวโน้มและกระแสการเปลี่ยนแปลงของสถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (Business School) ต่าง ๆ ทั่วโลก สรุปได้ว่า ถ้าจะแบ่งกระแสหรือแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ที่ทำให้ Business School ทั่วโลกต้องปรับตัวกันขนานใหญ่ในปัจจุบัน พอจะแบ่งออกได้เป็น 4 ประการ ได้แก่

1. กระแสโลกาภิวัตน์ หรือ Globalization ที่ปัจจุบัน Business School ทั้งในอเมริกาและยุโรปต่างต้องเร่งปรับตัวกันอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายเข้าสู่ Emerging Markets ทั้งหลาย เช่น ในจีน อินเดีย รัสเซีย ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการเรียนด้านบริหารธุรกิจในอเมริกาและยุโรปนั้นถึงจุดอิ่มตัว ประกอบกับความต้องการบุคลากรทางด้านบริหารธุรกิจ เริ่มมีมากขึ้นในประเทศ

ที่เป็น Emerging Markets ทำให้สถาบันการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจทั้งในอเมริกาและยุโรปขยายตลาดเข้ามาในประเทศ Emerging Market ไม่ว่าจะเป็นการมาเปิดสาขา หรือการมาร่วมกับสถาบันท้องถิ่นในการเปิดหลักสูตรร่วม

2. พัฒนาการของเทคโนโลยี มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกต่างทยอยเปิด online course หรือมีการนำเอา e-learning มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เช่น ที่ University of North Carolina (Chapel Hill) มีการเปิดหลักสูตร MBA@UNC ที่เป็นการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด หรือ ล่าสุดที่ Harvard และ MIT ลงทุนร่วมกันเปิดธุรกิจสำหรับการนำเสนอวิชาของทั้งสองมหาวิทยาลัยผ่านสื่อออนไลน์

3. กระแสของคนรุ่นใหม่ หรือที่เรียกเป็น New Generations ที่มีรูปแบบและวิถีการดำเนินชีวิตและการเรียนรู้ ที่เปลี่ยนไปจากคนรุ่นที่เป็นผู้สอนหนังสือในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ทำให้สถาบันการศึกษาต้องเปลี่ยนรูปแบบและกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะกับคนในรุ่นที่เป็น New Generations ทั้งรูปแบบของห้องเรียน การใช้เทคโนโลยีเข้ามาเสริม หรือขนาดและความหลากหลายของชั้นเรียน

4. กระแสการคิดเพื่อชุมชนและสังคมมากขึ้น Business School ในปัจจุบันจะพยายามลดกระแสของการมุ่งเน้นแต่กำไรเพียงอย่างเดียวเหมือนในอดีต แต่จะพยายามสอดแทรกเรื่องของชุมชน สังคม เข้าไปเสริมในหลักสูตรมากขึ้น เกือบทุกสถาบันจะมีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าสู่ชุมชน เข้าไปช่วยเหลือสังคม ชุมชน ผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น คำว่า Social Innovation, Social Entrepreneur, Social Business Plan จะพบเห็นกันทั่วไปใน Business School มากขึ้น

ดังนั้นประเด็นสำคัญคือถึงเวลาแล้วที่สถาบันการศึกษาของไทยจะต้องปรับตัวให้ทัน และสามารถรองรับต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสากลโลก

2.12 แนวโน้มของอาชีพในอนาคตที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อในมหาวิทยาลัย

ดร.วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ ผู้ก่อตั้ง www.eduzones.com นักวิชาการและวิทยากรพิเศษเปิดเผยถึงกระแสอาชีพที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ว่า 7 กระแสที่จะก่อให้เกิดอาชีพในอนาคตประกอบด้วย

1. กระแสความนิยมอินเทอร์เน็ต โดยให้เหตุผลว่าด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ทำให้โลกกลายเป็นดวงดาวที่ไร้พรมแดน ผู้คนสามารถทำการค้าขายได้ทั่วโลก ดังนั้นการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านนี้จึงน่าสนใจอย่างยิ่ง อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ อาชีพล่าม มัคคุเทศก์ อาชีพนักแปล อาชีพนักธุรกิจระหว่างประเทศ นักกีฬาอาชีพเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น

2. กระแส E-commerce ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย กระแส E-commerce สามารถปฏิวัติการค้าขายแบบเดิม ๆ ได้อย่างขึ้นเชิง เพราะมีต้นทุนที่ต่ำ แต่รายได้สูง จึงเป็นสาขาและอาชีพที่จำเป็นต่อโลกนี้อย่างแน่นอน อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ อาชีพ Webmaster อาชีพ Programmer อาชีพ Graphic Design อาชีพวิศวกร ซอฟต์แวร์ อาชีพนักบิน เป็นต้น

3. กระแสการขาดแคลนพลังงาน ทรัพยากรของโลกมีจำนวนจำกัด และกำลังจะมีปัญหาขาดแคลน การศึกษาในเรื่องการจัดการทรัพยากร การค้นคว้าพลังงานใหม่ ๆ และการจัดการ

สิ่งแวดล้อม จึงเป็นสาขาที่มีอนาคตอย่างยิ่ง อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ อาชีพวิศวกรปิโตรเคมี อาชีพวิศวกรนาโน อาชีพนักธรณีวิทยา อาชีพวิศวกรเครื่องกล และอาชีพนักเทคโนโลยีชีวภาพ

4. กระแสความนิยมความเป็นศูนย์กลาง (Center or Hub) กระแสที่เกิดจากการรวมกลุ่มเป็นศูนย์กลางแรงงานและศูนย์กลางแรงงานและศูนย์กลางผลิตสินค้า เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับประเทศคู่ค้า จะทำให้เกิดการสร้างการผลิตสินค้านานาชาติขึ้น อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ อาชีพผู้นำเข้าและส่งออก อาชีพนักการตลาด อาชีพนักกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นต้น

5. กระแสความความตื่นตัวภูมิปัญญาท้องถิ่น คนไทยเริ่มตื่นตัวในการใช้ชีวิตแบบพอเพียง เริ่มตระหนักถึงของดีที่บรรพชนคิดไว้ให้ และนำมาประยุกต์กับเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งวัฒนธรรม กีฬา วิถีชีวิตของคนไทยจะกลายเป็นอาชีพที่หารายได้เข้าประเทศ อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ อาชีพนักวิทยาศาสตร์ อาชีพนักวิจัย อาชีพนักออกแบบผลิตภัณฑ์แพทย์แผนไทย-จีน เป็นต้น

6. กระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เมื่อวิทยาการทางการแพทย์ก้าวหน้า คนในสังคมรู้จักการดูแลสุขภาพอย่างถูกวิธี ผู้สูงอายุจะก้าวทันเทคโนโลยีและคำนึงถึงคุณภาพชีวิตตนเองมากขึ้น ธุรกิจเกี่ยวกับผู้สูงอายุจะสามารถทำเงินได้ในอนาคต อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาล อาชีพด้านสุขภาพ เป็นต้น

7. กระแสนวัตกรรม กระแสนี้จะเป็นการศึกษา วิจัย บูรณาการ ศาสตร์ด้านการสื่อสาร คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี การจัดการเชิงธุรกิจ ศิลปะเข้าด้วยกัน เพื่อก่อให้เกิดการคิดค้นและสร้างสรรค์นวัตกรรมต่าง ๆ สาขานี้จึงเป็นที่ต้องการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อาชีพในอนาคตของสาขานี้ ได้แก่ อาชีพที่เรียนเกี่ยวกับสาขาวิทยาศาสตร์ อาชีพที่เรียนเกี่ยวกับสาขาการออกแบบภายใน อาชีพที่เรียนเกี่ยวกับสาขาภาพยนตร์และวิดีโอ อาชีพที่เรียนเกี่ยวกับสาขาการศึกษา การออกแบบ เป็นต้น

2.13 คณะ / สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยที่รองรับแนวโน้มของอาชีพในอนาคต

จากกระแสของอาชีพในอนาคต ทำให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดตั้งคณะหรือสาขาวิชาเพื่อรองรับแนวโน้มดังกล่าว และสามารถเข้าศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำงานใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากกระแสนินเตอร์ ประกอบด้วย

1. คณะมนุษยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ สาขาตามภาษาที่เลือก (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เกาหลี) สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว การเรียนด้านมนุษยศาสตร์ - อักษรศาสตร์ และศิลปศาสตร์ จะเป็นการเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะเชิงปัญญา สาขาที่เปิดสอนส่วนมากจะเป็นสาขาด้านภาษา เช่นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ฝรั่งเศส สเปน รัสเซีย นอกจากนั้นยังมีสาขาอื่น ๆ อีกเช่น ปรัชญาและศาสนา สาขาจิตวิทยา ศิลปการละคร สารสนเทศ เป็นต้น นักศึกษาที่เรียนในคณะนี้จะเลือกเรียนวิชาเอกและวิชาโทได้ตามความสนใจ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการเรียนด้านนี้ จะถูกตั้งข้อสังเกตว่ามีความสำคัญต่อกว่าวิชาการด้านอื่น ๆ แต่ทว่าแท้ที่จริงแล้ว สาขาต่าง ๆ นี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญในงานด้านอินเตอร์ เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้รู้จักพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนในสังคมโลก เนื้อหาที่บรรจุอยู่ในคณะอักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ติดต่อ สื่อสาร แลกเปลี่ยน และเข้าใจวัฒนธรรมพื้นฐานของคนในประเทศต่าง ๆ อันจะทำให้ผู้ที่จบทางด้านนี้ทำงานทำได้ง่าย และจะมีอาชีพใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

เรื่องของสังคม วัฒนธรรมในประเทศต่าง ๆ อีกมากมาย ประการสำคัญของผู้ที่จะตัดสินใจเลือกเรียนทางด้านนี้คือต้องมีความสนใจในภาษา ชอบการอ่าน การเขียน และการค้นคว้า การแสดงออก คือต้องมีใจรักด้านนี้จริง ๆ เพราะจุดเด่นของการเรียนในขณะนี้คือ พัฒนาความคิดและปัญญาเพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการทำงานหรือการใช้ ชีวิตในสังคมด้านต่าง ๆ มากกว่าการเรียนเพื่อสร้างทักษะในวิชาชีพ

สิ่งที่บัณฑิตที่จบทางด้านนี้ได้เปรียบคนอื่น ๆ คือทักษะทางด้านภาษาที่ส่วนใหญ่สามารถใช้สื่อสารได้อยู่ในระดับดี เพราะฉะนั้นอาชีพที่สามารถทำได้จึงมีหลากหลาย ยิ่งถ้าคนที่มีความสามารถด้านภาษามากกว่า 2 ภาษาขึ้นไป ย่อมมีความได้เปรียบมากขึ้น งานที่ทำจึงเปิดกว้างทั้งภาคราชการ เช่น ครู อาจารย์ นักวิชาการ งานที่เกี่ยวกับสารสนเทศ การติดต่อต่างประเทศในกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ และในภาคเอกชนสามารถประกอบอาชีพเป็นพนักงานต้องรับบนเครื่องบิน กัปตัน มัคคุเทศก์ นักแปล ล่าม หรือพนักงานสถาบันการเงิน นักหนังสือพิมพ์ พิธีกร นักโฆษณา ฝ่ายประชาสัมพันธ์ เวิร์บมาสเตอร์ ครีเอทีฟ รวมไปถึงการประกอบธุรกิจส่วนตัวด้านต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีสมัยใหม่ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ นักธุรกิจออนไลน์ เป็นต้น

2. คณะบริหารธุรกิจ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ การตลาดระหว่างประเทศ และสาขาภูมิภาคศึกษา เป็นสาขาที่ตรงกระแสอินเตอร์มากที่สุด ประเทศไทยยังมีการพัฒนาความรู้และใช้ประโยชน์จากความรู้ทางนี้ไม่มากนัก ในขณะที่ประเทศผู้นำด้านธุรกิจมีการเรียนการสอนมานานแล้ว เช่น อเมริกาใช้สื่อทางการตลาดระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพที่สุดในโลก ผ่านภาพยนตร์ Hollywood เช่น ตัวแสดงที่กินแฮมเบอเกอร์ แมคโดนัลด์ ดิมโค๊ก ไส้ยีนส์สตีวีส ใช้ไอแพด หรือจะเห็นนักกีฬาคนโปรด เช่น เดวิด เบคแฮม ดิมเบปซี ไทเกอร์ วูดส์ สวมเสื้อไนท์ ดังนั้นสินค้าอเมริกันจึงมีโอกาสขายได้ดีในประเทศไทยถึงแม้ราคาจะสูง การตลาดระหว่างประเทศต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง เช่น คนยุโรป อเมริกา มีชีวิตที่ไม่โลดโผน จึงต้องการสิ่งที่ตื่นเต้น ต้องทำทัวร์ล่องแก่ง ชีซัง ดำน้ำ ปัจจุบันมีทัวร์ทำอาหารไทย ทัวร์เรียนมวยไทย ให้นักท่องเที่ยวใช้บริการ เป็นต้น การทำการตลาดระหว่างประเทศให้ได้ผลจึงต้องอาศัยเรื่องของวัฒนธรรม เช่น ประเทศญี่ปุ่นเมื่อสามสิบปีที่แล้วนำสินค้ามาขายในไทย แต่ขายไม่ได้ราคาเพราะคนไทยมองว่าเป็นสินค้าด้อยคุณภาพ (ปัจจุบันที่คนไทยมองสินค้า Made in China ว่าคุณภาพยังไม่ดีพอ) เมื่อญี่ปุ่น ทราบจุดอ่อนนี้ จึงใช้โครงการวัฒนธรรม ทั้งงานศิลปะ การชงชา การจัดสวน รวมทั้งการ์ตูน และภาพยนตร์เป็นสื่อ ทำให้คนไทยเข้าถึงวัฒนธรรมญี่ปุ่น ยังมีการให้ทุนนักเรียนไทยไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่นจำนวนมาก โครงการเหล่านี้ทำให้ปัจจุบันคนไทยชอบรับประทานอาหารญี่ปุ่น ชอบ Sony และ Toyota สุดท้ายยอมรับว่าสินค้าญี่ปุ่นเป็นสินค้าชั้นดี

กระแสที่กำลังเป็นที่นิยมในยุคนี้ คือ กระแสจากเกาหลี โดยส่งผ่านมาทางนังชุด (Series) จนวัยรุ่นไทยทำสีผม และสนใจผลิตภัณฑ์จากเกาหลี ดังนั้น Samsung LG จึงเริ่มตีตลาด Sony และมีสินค้าจากเกาหลีอีกมากมายไม่ว่าจะเป็นเครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ เป็นต้น ประเทศไทยนอกจากต้องการผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจอินเตอร์แล้ว ยังต้องการผู้ที่จบจากคณะที่เกี่ยวข้องกับภูมิภาคศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรม ของประเทศที่น่าจะเป็นตลาดของไทยในอนาคต เช่น จีน รัสเซีย เยอรมัน ประเทศในทวีปแอฟริกา เพราะการแข่งขันทางการค้าทำให้ต้องมองหาผู้ซื้อรายใหม่ ๆ มากขึ้น

3. คณะการบัญชี คณะการจัดการ สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ การที่บริษัทในปัจจุบันได้มีการขยายธุรกิจออกไปสู่ประเทศต่าง ๆ มากขึ้น จนกลายเป็นบริษัทข้ามชาตินั้น การดำเนินงานของบริษัทเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน ต้องเข้าใจลักษณะสังคม วัฒนธรรมของประเทศคู่ค้า เพื่อนำมาผสมผสานกัน อีกทั้งต้องมีความรู้เรื่องกระบวนการส่งออก และนำเข้า เรื่องของการเงินระหว่างประเทศ ผู้ที่เรียนทางด้านนี้จะเรียนเรื่องของรูปแบบและวิธีดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ เรื่องของการเงินและการธนาคาร การบัญชี การตลาด การบริหารงานบุคคล สถิติทางธุรกิจ การจัดการระบบข้อมูลธุรกิจต่างประเทศ การคำนวณต้นทุน ระบบสารสนเทศทางการบัญชี การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการบัญชีและการจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับธุรกิจระหว่างประเทศ การเรียนสาขาธุรกิจระหว่างประเทศ มีทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษ สอนโดยอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติ ในการเรียนโดยรวมนั้น สถาบันการศึกษาจะปูพื้นฐานทางด้านกรรมวิธีการบริหาร การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ และพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นในธุรกิจต่าง ๆ พื้นฐานการติดต่อสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ การบัญชี การจัดการ การขนส่งระหว่างประเทศ การจัดการการเงิน การวิจัยการตลาด เป็นต้น ผู้ที่สนใจสาขานี้ควรเป็นคนที่มีความถนัดและความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เศรษฐศาสตร์ การตลาดต่างประเทศ การจัดการขนส่งสินค้า และมีความสนใจใฝ่รู้เรื่องการค้าต่างประเทศ ส่วนใหญ่มักจะมีเป้าหมายตรงตามหลักสูตรที่ตนเองเลือก คือ การเป็นนักธุรกิจทั้งธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นพนักงาน ผู้บริหารในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน โดยอาชีพนี้มีอนาคตสดใส หางานง่าย และรายได้สูง

4. คณะนิติศาสตร์ สาขากฎหมายระหว่างประเทศ การเรียนกฎหมายจำเป็นที่จะต้องนิสัยรักการอ่านหนังสือ เพราะการศึกษากฎหมายให้ได้ผลดีนั้นจะต้องอ่านคำอธิบายกันให้รอบด้าน ผู้อ่านมากย่อมจะเข้าใจและเรียนรู้ได้เร็วกว่า รวมทั้งการสอบส่วนใหญ่จะให้ผู้เข้าสอบเขียนอธิบายข้อกฎหมาย จึงจำเป็นจะต้องมีทักษะทั้งการอ่านและการเขียนประกอบกันด้วย ส่วนการประกอบวิชาชีพสามารถมีอาชีพได้หลายสาขา เช่น นายความ อัยการ ผู้พิพากษา ตำรวจ นิติกร ทหาร รวมทั้งการเป็นนักกฎหมายผู้ให้คำปรึกษาในกิจการร้านค้าต่าง ๆ เพราะกฎหมายนั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงินและการแก้ไขข้อพิพาท ต่าง ๆ ตั้งแต่เกิดจนตาย ส่วนอาชีพในอนาคตสามารถเป็น International Law Firm (ที่ปรึกษากฎหมายระหว่างประเทศ) เป็นนักกฎหมายของนิติบุคคล (ห้างหุ้นส่วน บริษัท บริษัทมหาชนจำกัด เป็นต้น) ทั้งในประเทศ ในระดับชาติ และระดับโลก (วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. 2553)

2.14 อันดับคณะ / สาขาวิชาตามกระแสประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากโพลการสำรวจของเว็บไซต์ dekdee.com ได้สรุปอันดับคณะ / สาขาวิชาที่มีแนวโน้มได้รับความนิยม และมีความจำเป็นตามกระแสการเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 10 อันดับ เรียงจากอันดับท้ายสุด ดังนี้

อันดับที่ 10 คณะวิทยาศาสตร์ สาขาฟิสิกส์ เนื่องจากประเทศไทยต้องการการพัฒนาด้านอุตุนิยมวิทยาอย่างมาก จึงต้องการบุคลากรด้านนี้มาช่วยให้การพยากรณ์ในประเทศไทย มีความแม่นยำมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นที่ต้องการของหลายประเทศ จากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน

อันดับที่ 9 คณะแพทย์แผนไทยประยุกต์ เนื่องจากประเทศไทยต้องการการพัฒนาด้านการแพทย์แผนปัจจุบัน ผสมผสานกับการแพทย์แผนไทย อีกทั้งสมาชิกอาเซียนมีความสนใจในการแพทย์แผนไทยอย่างมาก นอกจากนี้ผู้ที่จบในสาขานี้ยังสามารถเปิดธุรกิจสปา ธุรกิจอาหารสำหรับผู้รักสุขภาพ เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับตนเองได้ด้วย และยังสามารถทำงานร่วมกับโรงพยาบาลด้วย

อันดับที่ 8 คณะบริหารธุรกิจ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยเฉพาะการบริหารธุรกิจโรงแรม

อันดับที่ 7 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับงานออกแบบสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งมีโอกาสตกงานน้อยมาก

อันดับที่ 6 คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะสาขาธรณีวิทยา นักสำรวจสร้างถนน และสาขาที่ต้องการในปี 2557 อย่างมาก คือ วิศวกรรมเคมี และวิศวกรรมปิโตรเคมี

อันดับที่ 5 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ซึ่งสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้สำรวจความคิดเห็นกับกลุ่มสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่จะได้งานทำ จากผู้ประกอบการผู้ใช้บัณฑิตในสาขาต่าง ๆ พบว่าเป็นคณะที่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย เช่น เป็นนักวิชาการในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กลุ่มนายธนาคาร นักปฏิบัติการ ผู้บริหารองค์กร เป็นต้น

อันดับที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้ต้องอาศัยบุคลากรในกลุ่มนี้ในการเขียนโปรแกรมและสร้างสรรค์งานทางด้านไอที

อันดับที่ 3 คณะทันตแพทยศาสตร์ เนื่องจากเป็นทักษะวิชาชีพเฉพาะทาง มีผู้จบจำนวนไม่มาก แต่ไม่เพียงพอในการตอบสนองความต้องการของตลาด

อันดับที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์ เนื่องจากประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากรด้านนี้เป็นจำนวนมาก เพราะการทำงานในโรงพยาบาลจะมีประสิทธิภาพไม่ได้ หากขาดพยาบาลที่มีความรู้ความชำนาญการ และเป็นผู้ช่วยแพทย์

อันดับที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ เนื่องจากทุกประเทศมีความต้องการบุคลากรด้านนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ เป็นองค์ความรู้ที่จะทำให้ประชากรของประเทศนั้นมีสุขภาพแข็งแรง และเข้าถึงการรักษาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชากร

อย่างไรก็ตามจากผลสำรวจของสวนดุสิตโพล จากอาจารย์แนะแนวมากกว่า 200 คนทั่วประเทศ มีผลการสำรวจสอดคล้องกับข้อมูลข้างต้น ดังนี้

อันดับที่ 1 การบัญชี ร้อยละ 19.71

อันดับที่ 2 แพทยศาสตร์ ร้อยละ 18.75

อันดับที่ 3 บริหารธุรกิจ ร้อยละ 12.02

อันดับที่ 4 คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 10.10

อันดับที่ 5 วิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 10.10

อันดับที่ 6 การตลาด ร้อยละ 8.65

อันดับที่ 7 นิติศาสตร์ ร้อยละ 8.17

อันดับที่ 8 พยาบาลศาสตร์ ร้อยละ 4.81

อันดับที่ 9 การจัดการ ร้อยละ 4.33

อันดับที่ 10 รัฐศาสตร์ ร้อยละ 3.36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.15 เทคนิคการสอนที่ดี

ศ. ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ นักวิชาการอาวุโส ศูนย์ศึกษาธุรกิจและรัฐบาล มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้กล่าวว่า ครูที่สอนดีควรมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. สอนอย่างน่าสนใจและน่าติดตาม คือ การที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างน่าสนใจ รู้จักกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้ อยากศึกษาค้นคว้า มีวิธีการเข้าหาผู้เรียนอย่างน่าสนใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เคอะเขินที่จะแสดงความคิดเห็น เช่น ก่อนสอน ครูทักทายผู้เรียนด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงท่าทางแห่งความเป็นมิตร อย่างจริงใจ และเป็นธรรมชาติ ป้อนคำถามที่น่าสนใจ ชักชวนให้ผู้เรียนทุกคนแสดงความคิดเห็น โดยครูบางคนอาจเริ่มต้นสอนด้วยการเล่าประสบการณ์ที่ได้ประสบมา

2. สอนสนุกแต่มีสาระ คือ การสอนที่ได้เนื้อหาสาระพร้อม ๆ ไปด้วยผู้เรียนมีความสนุกสนาน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยที่รักสนุก ชอบการเล่น ตื่นตาตื่นใจกับเรื่องใหม่ ๆ หากครูมีวิธีการสอนที่สามารถสอดแทรกความสนุกสนานไปด้วย ย่อมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อหน่าย เช่น ครูผู้สอนมีการเล่าเรื่องตลก หรือเรื่องราวที่ตื่นเต้นสอดแทรกในการเรียนการสอน เล่นเกมหรือทำกิจกรรมประกอบการเรียนรู้ หรือใช้สื่อการสอนใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มสีสันในการเรียนรู้ เป็นต้น

3. เตรียมตัวสอนมาอย่างดี คือ การที่ครูผู้สอนได้วางแผนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เตรียมเอกสาร สื่อประกอบการสอน เตรียมวิธีดำเนินการสอนในแต่ละคาบเรียน รวมถึงการคิดหาทางป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เช่น ผู้เรียนไม่เข้าใจ ผู้เรียนไม่สนใจ ผู้เรียนหลับ เป็นต้น ที่สำคัญครูควรรู้จักผู้เรียนแต่ละคน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนแต่ละคนอย่างแท้จริง

4. ให้ทุกคนในชั้นมีส่วนร่วม คือ การที่ครูไม่เพียงสอน ให้ผู้เรียนนั่งฟังและจดตาม แต่ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งมีงานวิจัยที่สนับสนุนว่า หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพูดหรือร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน จะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพและมีความคงทนของการเรียนรู้นอกจากการอ่าน การได้ยิน และการมองเห็นเพียงอย่างเดียว ดังนั้น ในระหว่างการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนระดมความคิดกับเพื่อนในประเด็นที่ครูตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรม เช่น เล่นเกมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ การให้ผู้เรียนออกมาพูดหน้าชั้นเรียนในประเด็นต่าง ๆ ตลอดจนการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

5. ยุติธรรมไม่ลำเอียง คือ การปฏิบัติต่อผู้เรียนทุกคนในลักษณะเดียวกัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง หากครูมีความลำเอียงต่อผู้เรียนบางคน เช่น รักหรือสนิทสนมกับผู้เรียนบางคน อาจนำมาซึ่งการปฏิบัติที่ไม่เสมอภาคกัน ทำให้ผู้เรียนที่ไม่เป็นที่โปรดปรานของครูรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า เกิดการเปรียบเทียบ ท้ายที่สุดผู้เรียนจะไม่ชอบครูผู้สอน ส่งผลร้ายต่อการเรียนในที่สุด โดยลักษณะครูที่ยุติธรรม เช่น ให้ความสนิทสนมกับผู้เรียนทุกคน ผู้เรียนที่ทำดีควรได้รับคำชมเชย ผู้เรียนที่ทำผิดควรได้รับการลงโทษ ครูต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เป็นต้น นอกจากนี้ครูควรมีความยุติธรรมในการตรวจคะแนนไม่โน้มเอียงไปทางผู้เรียนบางคน และช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนไม่ถึงมาตรฐาน

6. เข้มงวดแต่ใจกรุณา คือ การที่ครูผู้สอนมีความสมดุลระหว่างการเข้มงวด และความประนีประนอม เช่น ไม่ควรเข้มงวดกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากเกินไป ไม่ใช่อารมณ์ในการสอน การ

สั่งงาน หรือการลงโทษ แต่พยายามประนีประนอม ให้ความรัก ความเข้าใจกับผู้เรียนแต่ละคน มีความเป็นมิตรกับผู้เรียน รวมถึงให้กำลังใจผู้เรียนอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน หากครูผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว เช่น ทำให้ผู้เรียนกลัวการตอบคำถาม กลัวการทำโทษ กลัวสอบตก เป็นต้น ผู้เรียนจะเกิดความเครียด จนส่งผลเสียต่อการเรียนในที่สุด

7. ใช้คำพูดเหมาะสมกับผู้เรียน คือ การที่ครูเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนแต่ละคน แต่ละระดับชั้น แต่ละเพศ มีความแตกต่างกัน ครูสามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่แสดงถึงการให้เกียรติผู้เรียนแต่ละคน เช่น ผู้เรียนที่เป็นผู้หญิงครูอาจต้องใช้คำพูดที่มีระดับระวางมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเด็กหญิงมีความอ่อนไหวกว่าเด็กชาย ระวางการใช้คำพูดกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม เป็นต้น

8. ช่วยทบทวนบทเรียนให้ผู้เรียน คือ การที่ครูได้ช่วยผู้เรียนรื้อฟื้น ทำความเข้าใจในวิชานั้น ๆ เพราะผู้เรียนต้องเรียนในหลายวิชา อาจเกิดความสับสน หากมีการทบทวนก่อนการสอน และก่อนการสอบ จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเรื่องที่เรียนผ่านมาอีกครั้ง และช่วยลดความเครียดให้กับผู้เรียน วิธีทบทวนบทเรียนให้ผู้เรียน เช่น ตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบหรือแสดงความคิดเห็น ให้ผู้เรียนทำรายงานสรุปสิ่งที่เรียนรู้อา เป็นต้น (<http://www.kriengsak.com/node/377>)

2.16 งานวิจัยและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

อารมณีย์ เพชรชื่น (2547) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องนี้มี 3 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความต้องการศึกษาต่อและไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (2) เพื่อศึกษาความสำคัญของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนการออกแบบการวิจัยประชากรที่ศึกษา เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาหลักสูตรพาณิชยการและบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จากโรงเรียนเอกชน 8 โรงเรียนในเขตจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา รวม 4,866 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนปีที่ 3 ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-19 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยส่วนมากอยู่ในระดับพอใช้หรือปานกลางรายได้ของครอบครัวส่วนมากค่อนข้างต่ำ บิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างหลังจากจบการศึกษาระดับ ปวช. แล้วส่วนมากต้องการศึกษาต่อ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคือ ต้องการพัฒนาตนเองต้องการพัฒนาทางอาชีพต้องการตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องและต้องการพัฒนาสถานภาพทางสังคม ตามลำดับ ปัจจัยของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยของสถานศึกษาคือ ปัจจัยด้านโรงเรียนที่สำคัญได้แก่หลักสูตรที่เปิดสอนที่ตั้งของโรงเรียนภาพพจน์ของโรงเรียน ตามลำดับและปัจจัยการบริหารจัดการที่สำคัญได้แก่ ความรู้ความสามารถและการปฏิบัติตนของครูระบบการจัดการภายในสภาพแวดล้อมและระบบการแนะแนวและจัดหางาน ตามลำดับ

กัญกมณีย์ เกื้อนเหมือน (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งการวิจัยศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของนักศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 รวม 10 คณะวิชาจำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ที่ผู้วิจัย

ได้พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) วิธีการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจผล การศึกษาปรากฏว่า ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในภาพรวมนักศึกษามหาวิทยาลัย ศรีปทุม มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทั้ง 7 ด้านคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้งความคาดหวังของ นักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจส่วนตัว ความคาดหวังด้านอาชีพและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากทุกคณะ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย จูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอาชีพและรายได้ของผู้ปกครองพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่จำแนกตามเพศของ นักศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 2 องค์ประกอบคือ ด้านสถานที่ตั้งและด้านการจัดการเรียนการสอน

เกษรา โพธิ์เย็น (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด ที่มีผล ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 17-19 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01-2.50 บิดาและมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า บิดาและมารดามีอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของครอบครัว 10,001-20,000 บาท จำนวนพี่-น้อง หรือผู้ที่อยู่ในอุปการะทั้งหมดของบิดาและ มารดา หรือผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน จำนวน 2 คน ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา ต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ ความสำคัญในระดับปานกลางเกือบทุกปัจจัย ยกเว้นปัจจัยด้านราคา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เรียง ตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้าน ลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดและปัจจัยด้าน การจัดจำหน่าย ตามลำดับ

สมบุญ ต้นสกุล (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จากนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 428 คน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต ได้แก่ การเปิดสอนหลายภาษา ซึ่งทำให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนในสาขาตามความสนใจ ตาม ความสามารถและความถนัดของตนเอง ในด้านความเชื่อ นักศึกษามีแนวคิดเห็นด้วยว่าเป็นคณะที่ สังคมยอมรับ สาขาที่เปิดสอนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ และอาชีพตามสาขาที่เปิดสอนเป็น อาชีพที่สามารถทำประโยชน์กับสังคมได้มาก และในด้านเป้าประสงค์ มีแนวคิดเห็นด้วยว่า เมื่อสำเร็จ การศึกษาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จะมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถ ทำงานในระดับของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการได้ รวมถึงเมื่อสำเร็จแล้ว สามารถประกอบอาชีพอิสระ หารายได้ตามสาขาที่ได้เรียนมาก

สุภาพร คูพิมาย (2550) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาใน ระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การวิจัยครั้ง

นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 354 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test , ANOVA และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วย Scheffe Analysis การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาโดยภาพรวม นักศึกษาให้คะแนนเฉลี่ยปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ สาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน รองลงมา ได้แก่ การเป็นที่ยอมรับของสังคม และสาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของนักศึกษา สำหรับการวิเคราะห์เป็นรายด้าน สามารถสรุปผลได้ดังนี้ *ด้านทัศนคติ* ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ การเป็นที่ยอมรับของสังคม *ด้านสถานที่* ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ ความสะดวกในการหาที่พักอาศัย *ด้านการศึกษา* ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ สาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน *ด้านค่าใช้จ่าย* ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า *ด้านเพศ* มีความแตกต่างกันจำนวน 4 รายการ ได้แก่ ระยะเวลาในการเดินทาง สาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อุปกรณ์การเรียนการสอนทันสมัย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ *ด้านภูมิภาค* มีความแตกต่างกันจำนวน 3 รายการ ได้แก่ ชื่อเสียงของคณะบริหารธุรกิจ ความสะดวกในการเดินทาง และความร่มรื่นภายในมหาวิทยาลัย *ด้านอายุ* มีความแตกต่างกันจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และคณาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ *ด้านวุฒิการศึกษา* มีความแตกต่างกันจำนวน 4 รายการ ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความร่มรื่นภายในมหาวิทยาลัย มีการศึกษาระดับปริญญาโทรองรับ และคณาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ *สำหรับด้านที่พักอาศัย* และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ไม่พบความแตกต่าง การวิจัยครั้งนี้กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษมา ปักปันเพชร (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง เก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2551 จากโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษา 7 จังหวัด สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีความสำคัญระดับมากและมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ด้านสถาบันคือความมีชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัย รองลงมาคือการศึกษาที่มหาวิทยาลัยมีโรงอาหารที่ถูกลักษณะ สภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีหอพักที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย และปลอดภัย ส่วนในด้านวิชาการ อันดับแรก คือ ความเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศูนย์การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ที่ทันสมัย รองลงมาคือ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและมีชื่อเสียง มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน ทันสมัย สามารถให้บริการได้เต็มรูปแบบ ด้านสวัสดิการนักศึกษา ให้ความสำคัญในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ การมีหน่วยงานให้บริการคำปรึกษา แนวทางการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิต การให้บริการด้านการพยาบาล ส่วนด้านเศรษฐกิจ

ได้แก่ ค่าลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตร รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมพิเศษอื่น ๆ ค่าครองชีพในแต่ละเดือน และการให้ผ่อนผันการชำระเงินค่าลงทะเบียน ด้านสังคมให้ความสำคัญในเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ รองลงมา คือ เพื่อเป็นเกียรติและสร้างชื่อเสียงให้แก่ครอบครัวและวงศ์ตระกูล เป็นมหาวิทยาลัยที่สังคมให้การยอมรับและยกย่อง ด้านการประชาสัมพันธ์ ให้ความสำคัญอันดับแรกคือ สื่ออินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น จดหมายข่าว วารสาร ไปสเตอร์ กิจกรรมการตีเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และงานกิจกรรมทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

จิตราภรณ์ ช่างทอง ((2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 19-20 ปี จบจากโรงเรียนรัฐบาล มีเกรดเฉลี่ยจากสถานศึกษาเดิมระหว่าง 2.00-2.50 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001-20,000 บาท ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า คณะที่ศึกษาอยู่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี

สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2553) ได้สำรวจในเรื่องสาขาวิชา/คณะใดหางานง่าย เรียนอย่างไร จึงจะมีงานทำ? สรุปได้ว่า ในแต่ละปีสถาบันอุดมศึกษาไทยจำนวนไม่ต่ำกว่า 100 แห่ง จะผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีออกมาปีละเป็นจำนวนมาก ทำให้ประสบกับปัญหาการทำงานทำหรือการว่างงาน ดังนั้นเพื่อเป็นการสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์และนายจ้างว่า ทำอย่างไร? นักเรียนนักศึกษาที่กำลังตัดสินใจว่าจะเรียนอะไร? หรือเรียนอย่างไร? แล้วมีงานทำในยุคของการแข่งขันสูง จึงได้สำรวจความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จำนวน 2,157 คน เป็นนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 1,029 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 เป็นผู้ปกครอง จำนวน 621 คน คิดเป็นร้อยละ 28.79 เป็นครู/อาจารย์ จำนวน 383 คน คิดเป็นร้อยละ 17.76 และเป็นนายจ้าง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 5.74 สรุปผลได้ดังนี้ เหตุผลของ “ผู้สำเร็จการศึกษา” ในการเลือกหางานทำ ได้แก่ อันดับ 1 ได้ใช้ความรู้ความสามารถตรงกับที่เรียนมา / ทำหาย / ความสามารถ / มีอิสระในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 34.51 อันดับ 2 มีชื่อเสียง / มั่นคง / น่าเชื่อถือ เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 26.88 อันดับ 3 เงินเดือน / โบนัส / สวัสดิการ / โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ ร้อยละ 23.96 อันดับ 4 เป็นความต้องการของครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.49 และอันดับ 5 ใกล้บ้าน เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 5.16 สำหรับสาเหตุที่ทำให้ “ผู้สำเร็จการศึกษา” ไม่มีงานทำ (ไปสมัครแล้วไม่ได้รับเลือก) ประกอบด้วย อันดับ 1 นายจ้าง / หน่วยงานยังยึดติดอยู่กับสถาบันการศึกษาที่จบ / บุคลิก ลักษณะ ไม่ตรงกับที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 25.35 อันดับ 2 ไม่สามารถทำงานได้ตามที่ผู้ว่าจ้างต้องการ คิดเป็นร้อยละ 21.27 อันดับ 3 เก่งทฤษฎีแต่ไม่เก่งปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 4 อ่อนภาษาอังกฤษ และสื่อ IT ขาดความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข วิเคราะห์ระบบ ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ คิดเป็นร้อยละ 19.55 และอันดับ 5 สาขาที่จบมาไม่ตรงกับความต้องการของตลาด / ล้นตลาด คิดเป็นร้อยละ 13.83 สำหรับ “สาขาวิชา/คณะ ที่คิดว่าสามารถหางานได้ง่ายหรือเป็นที่ต้องการของตลาด พบว่าอันดับ 1 แพทย์ / พยาบาล คิดเป็นร้อยละ 27.55 อันดับ 2 คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 25.62 อันดับ 3 บัญชี / การตลาด คิดเป็นร้อยละ 18.59 อันดับ 4 บริหาร / การจัดการ ร้อยละ 16.70 และอันดับ 5 นิติศาสตร์ / รัฐศาสตร์ ร้อยละ 12.69 ส่วนคำถาม “เรียนอย่างไร?” จึงจะมีงานทำ พบว่า อันดับ 1 ต้องเก่งทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ / เมื่อจบแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานได้จริง ร้อยละ 23.52 อันดับ 2 รู้ว่าตัวเองรัก

หรือขอบอะไร / วางแผนล่วงหน้า ดุสถานการณ์ ปัจจุบัน ติดตามข่าวตลาด ร้อยละ 22.92 อันดับ 3 ความต้องการของตลาดว่าต้องการนักศึกษาที่จบสาขาใดและเลือกเรียนตามนั้น ร้อยละ 20 อันดับ 4 ตั้งใจเรียน ทำคะแนนให้ดี มีความสามารถโดดเด่น อยู่ในเกณฑ์ที่ตลาดต้องการ ร้อยละ 19.51 และ อันดับ 5 ระหว่างเรียนต้องทำกิจกรรมควบคู่ไปด้วย เพื่อสร้างทักษะ การทำงานร่วมกันหรือการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ร้อยละ 13.71

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2557) ได้สำรวจมุมมองของผู้ปกครองต่อระบบการศึกษาไทยปี 2557 ช่วงระหว่างวันที่ 10-28 มีนาคม 2557 จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองที่มีบุตรหลานในความดูแลอุปการะในจังหวัดกรุงเทพฯ และปริมณฑลเชียงใหม่ อุดรธานี นครราชสีมา ขอนแก่น ชลบุรี สงขลา และภูเก็ต ครอบคลุมทุกระดับรายได้และระดับการศึกษาของบุตรหลาน จำนวน 1,013 คน เพื่อนำเสนอสถานะของระบบการศึกษาไทยและความคาดหวังต่อระบบการศึกษาไทยในมุมมองของผู้ปกครอง ผลการสำรวจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 41 มองว่า ภาพรวมการศึกษาไม่แตกต่างจากเมื่อ 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2552) ซึ่งได้มีการปฏิรูปการศึกษาเป็นครั้งล่าสุด ขณะที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36 มองว่า ภาพรวมการศึกษาคือดีขึ้น และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 23 มองว่า ภาพรวมการศึกษาแย่ลง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี นครราชสีมา และขอนแก่น มองว่า ภาพรวมการศึกษาคือดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา เมื่อพิจารณามุมมองต่อความก้าวหน้าในการเข้าถึงการศึกษาจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท มองว่า บุตรหลานของตนเองมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กำลังทรัพย์ของผู้ปกครองในการสนับสนุนการศึกษาของบุตรหลานไม่ได้เป็นข้อจำกัดสำหรับการเข้าถึงการศึกษามากนัก ซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนการศึกษาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการมุ่งขยายโอกาสการศึกษาในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้คะแนนความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการศึกษาทั่วประเทศเป็นภาพอนาคตของระบบการศึกษาไทยที่ต้องการมากที่สุด คือร้อยละ 89 ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของระบบการศึกษาไทยที่สามารถตอบโจทย์ได้ตรงกับภาพอนาคต ที่ผู้ปกครองต้องการความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการศึกษาทั่วประเทศมากที่สุด แม้ว่าผลการสำรวจจะสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าของระบบการศึกษาไทยในบางมิติ เช่น ความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาของประเทศไทยที่เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่พบว่า ผู้ปกครองและนักเรียนขาดความเชื่อมั่นในคุณภาพการศึกษาไทย นำมาซึ่งความนิยมเรียนเสริมทักษะด้านต่าง ๆ นอกเหนือการศึกษาในระบบ เช่น การเรียนกวดวิชา การเรียนภาษาต่างชาติ การเรียนเสริมศักยภาพต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่ง ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดการณ์ว่า มูลค่าตลาดธุรกิจการศึกษาเพื่อเสริมความรู้และทักษะในประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องจากประมาณ 16,698 ล้านบาท ในปี 2556 ไปสู่ประมาณ 19,275 ในปี 2557 หรือเติบโตร้อยละ 15.4 นอกจากนี้หากพิจารณาผลการวัดระดับทักษะด้านต่าง ๆ โดยหน่วยงานระดับนานาชาติยังพบว่า บุคลากรไทยยังมีระดับทักษะด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับต่ำ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงจุดอ่อนของระบบการศึกษาไทยในหลากหลายด้านที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้กำหนดวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Schedule) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ และแหล่งของการสืบค้นข้อมูลเพื่อศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในแขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลทางด้านแนวคิดทางทฤษฎี และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาวิเคราะห์และคัดเลือกข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว คือ หนังสือ ตำรา รวมทั้งเอกสารนโยบาย สถิติ อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับแหล่งของการสืบค้นข้อมูลเพื่อศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.1.3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ทำการศึกษาคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ทั้งหมด 3 แขนง ประกอบด้วย แขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 219 คน (ตารางที่ 3.1) อย่างไรก็ตามจากการเก็บรวบรวมข้อมูล มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 95.9 ของประชากรทั้งหมด

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา แยกตามแขนง

แขนง	จำนวนคน
บริหารธุรกิจเกษตร	81
บริหารเทคโนโลยี	70
บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม	68
รวมทั้งสิ้น	219

ที่มา : วิทยาลัยการบริหารและจัดการ. 2557

3.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และข้อมูลแหล่งของการสืบค้นข้อมูลเพื่อศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. ใช้มาตรวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ในการแบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้วิธีการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยด้วยสเกลของลิเคิร์ต (Likert scale) โดยแบ่งสเกลดังนี้

5 คะแนน เท่ากับ มากที่สุด

4 คะแนน เท่ากับ มาก

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง

2 คะแนน เท่ากับ น้อย

1 คะแนน เท่ากับ น้อยที่สุด

ใช้วิธีการประเมินคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดช่วงการวัด ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงการวัด} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ซึ่งสามารถนำค่าเฉลี่ย ของแต่ละอันตรภาคชั้น มาแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
5.00 – 4.21	มากที่สุด
4.20 – 3.41	มาก
3.40 – 2.61	ปานกลาง
2.60 – 1.81	น้อย
1.80 – 1.00	น้อยที่สุด

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.1 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของข้อมูล One Sample T-Test เป็นการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้วยสถิติ Univariate ANOVA เป็นการวิเคราะห์ความผันแปรของตัวแปรในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงปริมาณกับตัวแปรเชิงกลุ่ม โดยตัวแปรต้นเป็นค่าตัวแปรเชิงกลุ่มที่สนใจ ประกอบด้วย เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ และความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา สำหรับตัวแปรตามเป็นค่าตัวแปรเชิงปริมาณ คือการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ภาควิชา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ที่ศึกษาอยู่ในแขนง บริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 210 คน แบ่ง ผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

4.1.1 เพศ

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.38 นอกนั้นเป็น เพศชาย ร้อยละ 37.62 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนในสาขาทางด้านบริหารธุรกิจ เป็นสาขา ทางด้านสังคมศาสตร์ (Social Science) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ การเงิน การบัญชี การตลาด การ บริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นที่นิยมในกลุ่มผู้เรียนที่เป็นเพศหญิง ในขณะที่ผู้เรียนที่เป็น เพศชาย จะมีความถนัดทางด้านวิทยาศาสตร์ หรือการคำนวณ (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 เพศของนักศึกษา

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	131	62.38
ชาย	79	37.62
รวม	210	100.00

4.1.2 อายุ

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.19 ซึ่งเป็น ช่วงอายุตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ ปีพุทธศักราช 2545 ที่กำหนดให้เด็กซึ่งมีอายุย่าง เข้าปีที่เจ็ด จนถึงอายุย่างเข้าปีที่สิบหก ให้เข้ารับการศึกษภาคบังคับ คือ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 รวมทั้งสิ้น 9 ปี (ราชกิจจานุเบกษา, 2545) หลังจากการศึกษาภาค บังคับแล้วหากเด็กต้องการศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 เพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อใน ระดับมหาวิทยาลัย จะทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีอายุเท่ากับ 19 ปี รองลงมาเป็นนักศึกษาที่มีอายุ 18 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 33.81 เนื่องจากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุเด็กเพื่อเข้ารับการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ในสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน ให้รับเด็กที่มีอายุไม่น้อยกว่า 4 ปีบริบูรณ์ ดังนั้นในกรณีที่เด็กมีอายุครบ 4 ปีก่อนการเปิด เทอมในภาคเรียนนั้น ย่อมจะได้สิทธิ์การเรียนนั้น ส่งผลให้เด็กคนดังกล่าวเมื่อเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ระดับมหาวิทยาลัย จะมีอายุเท่ากับ 18 ปี ลำดับต่อมาเป็นนักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี และ 21 ปี มี จำนวน 19 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 และ 0.95 ตามลำดับ อาจเป็นนักศึกษาที่สอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คัดเลือกครั้งใหม่ ด้วยเหตุผลการสอบครั้งที่ผ่านมา ไม่ผ่านการคัดเลือก หรือต้องการสอบใหม่เพื่อได้เรียนในสาขาที่ตนเองชอบและมีความถนัด (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 อายุของนักศึกษา

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 ปี	71	33.81
19 ปี	118	56.19
20 ปี	19	9.05
21 ปี	2	0.95
รวม	210	100.00

4.1.3 แขนงที่กำลังศึกษา

จากการศึกษาพบว่า แขนงที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่มีจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน ประกอบด้วย แขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 76 คน 68 คน และ 66 คน คิดเป็นร้อยละ 36.19 ร้อยละ 32.38 และร้อยละ 31.43 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกำหนดจำนวนการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ อย่างไรก็ตามสังเกตได้ว่าแขนงวิชาบริหารธุรกิจเกษตร จะมีสัดส่วนมากที่สุด อาจเนื่องจากแขนงดังกล่าวเป็นแขนงที่มีการเรียนการสอนมาตั้งแต่เป็นหลักสูตรของภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นหลักสูตรแรกเริ่มของภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร ทำให้บุคคลภายนอกและสาธารณชนรู้จักและให้การยอมรับมายาวนาน ส่วนแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นแขนงที่เพิ่งเริ่มเปิดรับนักศึกษา ในปีการศึกษา 2556 จึงทำให้มีสัดส่วนน้อยที่สุด (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 แขนงที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

แขนง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แขนงบริหารธุรกิจเกษตร	76	36.19
แขนงบริหารเทคโนโลยี	68	32.38
แขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม	66	31.43
รวม	210	100.00

4.1.4 รูปแบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ด้วยรูปแบบการสอบ Admission จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 71.90 ซึ่งเป็นระบบกลางคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Central University Admissions System : CUAS) บริหารงานโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือที่รู้จักกันดีในชื่อว่า สทศ. ลำดับรองลงมา นักศึกษาสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยรูปแบบการสอบรับตรงของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 นอกนั้นเป็นการสอบโควตา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 รูปแบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

รูปแบบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การสอบ Admission	151	71.90
การสอบรับตรงของสถาบัน	51	24.29
การสอบโควตา	8	3.81
รวม	210	100.00

4.1.5 ภูมิสำเนาเดิมของนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 เนื่องจากการเลือกศึกษาต่อในภูมิสำเนาของตนเอง ย่อมมีความสะดวกในการเดินทาง และยังสามารถใช้ชีวิตอยู่กับผู้ปกครองได้ ประกอบกับสังคมไทยยังมีทัศนคติไม่ต้องการให้บุตรหลานไปศึกษาต่อยังภูมิสำเนาอื่นที่มีระยะทางไกล และไม่มี ความใกล้ชิดกับครอบครัว ด้วยเหตุผลความเป็นห่วงและกังวลหากบุตรหลานที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องอยู่ไกลสาวยตา รองลงมาเป็นนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในจังหวัดปริมณฑล หรือจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ ใกล้เคียงกับที่ตั้งของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เช่น สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี รวมทั้งจังหวัดในภาคกลาง ซึ่งนักศึกษาสามารถเดินทางกลับในวันหยุดเสาร์- อาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ได้ เช่น สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี อ่างทอง เป็นต้น มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และจังหวัดทางภาคตะวันออก เช่น ชลบุรี ระยอง จันทบุรี เป็นต้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ภูมิสำเนาเดิมของนักศึกษา

ภูมิสำเนาเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	154	73.33
ภาคกลาง (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี อ่างทอง ชัยนาท พิจิตร)	36	17.14
ภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี สระแก้ว)	10	4.76
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา นครพนม)	3	1.43
ภาคใต้ (ภูเก็ต ตรัง สุราษฎร์ธานี ยะลา)	6	2.86
ภาคเหนือ (น่าน)	1	0.48
รวม	210	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 อาชีพของบิดา

จากการศึกษา พบว่าบิดาของนักศึกษาจะประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ มีจำนวนมากที่สุด คือ 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอิสระ จำนวน 47 คน และ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.38 และร้อยละ 21.43 ตามลำดับ จะเห็นว่าอาชีพของบิดาทั้ง 3 ลำดับ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ซึ่งมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักศึกษา กล่าวคือ บิดาต้องการให้นักศึกษาเมื่อจบการศึกษาแล้วมาเป็นผู้สืบทอดธุรกิจ ส่วนทางอ้อมคือ เป็นพฤติกรรมเลียนแบบในครอบครัว หากเมื่อครอบครัวใดมีพฤติกรรมใด บุตรหลานในครอบครัวจะมีพฤติกรรมเลียนแบบ เช่น หากบิดาเป็นนักการเมือง ลูกจะเป็นนักการเมืองด้วย ดังเช่นกรณีของนักการเมืองไทย หรือหากบิดาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาหาร ลูกจะเลียนแบบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาหารด้วย เป็นต้น รองลงมาคือ บิดามีอาชีพรับราชการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 อาชีพของบิดา

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ	60	28.57
พนักงานบริษัทเอกชน	47	22.38
อาชีพอิสระ	45	21.43
รับราชการ	28	13.33
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	5.24
อื่น ๆ (ข้าราชการบำนาญ เกษตรกร ผู้รับเหมา รับจ้าง)	19	9.05
รวม	210	100.00

4.1.7 อาชีพของมารดา

จากการศึกษา พบว่ามารดาของนักศึกษาจะประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพเจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ และอาชีพอิสระ ในจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือจำนวน 51 คน 49 คน และ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 ร้อยละ 23.33 และร้อยละ 17.62 ตามลำดับ แม้ลำดับสัดส่วนของอาชีพของมารดา จะแตกต่างกับอาชีพของบิดา แต่จะเห็นว่าทั้ง 3 อาชีพดังกล่าว เป็นกลุ่มอาชีพเดียวกันกับอาชีพ 3 อันดับแรกของบิดา รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ และอาชีพรับจ้าง มีจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 29 คน และ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.81 และร้อยละ 11.90 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.7)

4.1.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา

จากการศึกษา พบว่านักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 4,001 - 6,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4,000 บาท ในจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือจำนวน 66 คน และ 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และร้อยละ 27.14 ตามลำดับ แสดงว่านักศึกษาจะได้เงินจากผู้ปกครองไว้ใช้จ่าย เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1,000 - 1,500 บาท รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อ

เดือนระหว่าง 6,001 – 8,000 บาท มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 อาจเป็นนักศึกษาที่ต้องพำนักอยู่ในหอพัก ซึ่งจะต้องมีค่าใช้จ่ายในเรื่องอื่น ๆ ด้วย (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.7 อาชีพของมารดา

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	51	24.29
เจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ	49	23.33
อาชีพอิสระ	37	17.62
รับราชการ	29	13.81
รับจ้าง	25	11.90
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.76
อื่น ๆ (แม่บ้าน เกษตรกร)	9	4.29
รวม	210	100.00

ตารางที่ 4.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา

รายได้เฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4,000 บาท	57	27.14
4,001 – 6,000 บาท	66	31.43
6,001 – 8,000 บาท	34	16.19
8,001 – 10,000 บาท	19	9.05
10,001 – 12,000 บาท	9	4.29
มากกว่า 12,000 บาท	25	11.90
รวม	210	100.00

4.1.9 ผู้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

จากการศึกษา พบว่านักศึกษาได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ มากกว่า 1 แหล่ง กล่าวคือ ได้รับเงินสนับสนุนจากบิดาและมารดา ในจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือจำนวน 159 คำตอบ และจำนวน 149 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 75.71 และร้อยละ 70.95 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันจากภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย ภาวะเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ประกอบกับการออกนอกระบบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ส่งผลให้มีการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงขึ้น เพราะภาครัฐได้ลดการสนับสนุนงบประมาณลง ภาเรดังกล่าวกทำให้ทั้งบิดาและมารดาต้องร่วมมือกันให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาแก่บุตรหลาน ซึ่งแตกต่างจากอดีตที่ภาระนี้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัว สำหรับผู้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาอันดับรองลงมา คือ ญาติผู้ใหญ่ พี่ชาย / พี่สาว มีจำนวน 29 คำตอบ และ 14 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 13.81 และร้อยละ 6.67 ตามลำดับ ส่วนการกู้ยืมจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีเพียง 10 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.76 (ตารางที่ 4.9)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ผู้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
(210 ตัวอย่าง)

ผู้ให้การสนับสนุน	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
บิดา	159	75.71
มารดา	149	70.95
ญาติผู้ใหญ่	29	13.81
พี่ชาย / พี่สาว	14	6.67
การกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	10	4.76
ทุนการศึกษาภายนอก	2	0.95
กองทุนการศึกษาของสถาบัน	1	0.48

หมายเหตุ : นักศึกษาสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

4.1.10 ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา
บริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

จากการศึกษา พบว่าผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ คือ ตนเอง มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 78.10 ซึ่งจะเห็นถึงแนวโน้มของเด็กรุ่นใหม่ ที่ต้องการเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ประกอบกับสภาพครอบครัวในปัจจุบันที่บิดา/มารดา จะมีการเลี้ยงดูบุตรธิดาในครอบครัว ให้สามารถดูแลตนเอง และกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง รวมทั้งนักศึกษามีช่องทางหลากหลายที่จะสามารถสืบค้นข้อมูลการศึกษาต่อเพื่อประกอบการตัดสินใจได้ สำหรับผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดอันดับรองลงมาคือ บิดา / มารดา มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.24 ส่วนผู้ที่มีบทบาทต่อการตัดสินใจในสัดส่วนน้อยที่สุด คือ อาจารย์จากโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา มีจำนวนเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ
วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ผู้ที่มีบทบาท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตนเอง	164	78.10
บิดา / มารดา	32	15.24
พี่ชาย / พี่สาว	7	3.33
ญาติผู้ใหญ่	4	1.90
รุ่นพี่จากโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา	2	0.95
อาจารย์จากโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา	1	0.48
รวม	210	100.00

4.1.11 แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษา

จากการศึกษา พบว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการทำงานในระยะเวลาหนึ่งก่อน แล้วจึงจะตัดสินใจเรียนต่อในระดับปริญญาโท มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีโอกาสได้นำความรู้ที่ได้รับมานั้นไปประกอบอาชีพ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในหน้าที่การงานของตน รวมทั้งมีโอกาสนในการค้นหาความชอบ ความถนัดของตนเอง ให้เหมาะสมและความสอดคล้องกับหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ เพื่อเลือกสาขาที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโทในอนาคต ลำดับรองลงมาคือ นักศึกษามีแนวโน้มเรียนต่อระดับปริญญาโททันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 34.76 เนื่องจากในอนาคตการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาจไม่เพียงพอสำหรับการแข่งขันในตลาดแรงงาน ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีแนวความคิดจะเรียนต่อระดับปริญญาตรี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษา

การศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำงานในระยะเวลาหนึ่งก่อน แล้วจึงเรียนต่อ	111	52.86
เรียนต่อทันที	73	34.76
ไม่มีแนวความคิดจะเรียนต่อ	17	8.10
ไม่แน่ใจ	9	4.29
รวม	210	100.00

4.1.12 ความตั้งใจในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา

จากการศึกษา พบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษามีความตั้งใจจะประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพเป็นผู้ประกอบการ ในจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 41 คน และจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.52 และร้อยละ 18.57 ตามลำดับ ซึ่งเป็นอาชีพที่สอดคล้องกับสาขาที่ได้รับการศึกษา รองลงมาคือ ประกอบอาชีพอิสระ และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน และ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.95 และร้อยละ 7.62 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ความตั้งใจในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา

ความตั้งใจในการประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	41	19.52
เป็นผู้ประกอบการ	39	18.57
ประกอบอาชีพอิสระ	23	10.95
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	7.62
ข้าราชการ	10	4.76
พนักงานธนาคาร	6	2.86
ผู้บริหารระดับสูง	2	0.95
รวม	210	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ในการศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” ผู้ศึกษาได้ศึกษาแยกเป็นรายด้าน ทั้งสิ้น 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา 4) ด้านลักษณะทางกายภาพ 5) ด้านเป้าหมายของการศึกษา และ 6) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย โดยมีผลการศึกษาในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในด้านหลักสูตรที่เปิดสอน พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.84) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ย คือ 1) มีหลักสูตรเปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก 2) หลักสูตรมีความน่าเชื่อถือ ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ 3) หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน 4) หลักสูตรมีความหลากหลาย น่าสนใจ และ 5) หลักสูตรตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำแนกตามด้านหลักสูตรที่เปิดสอน (210 ตัวอย่าง)

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ: ร้อยละ					ค่าเฉลี่ย	ค่าทดสอบ = 3.40	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		t	ผลประเมิน
มีหลักสูตรเปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก	23.33	55.24	20.00	1.43	-	4.00	12.48**	มาก
หลักสูตรมีความน่าเชื่อถือ ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ	14.29	61.90	22.38	1.43	-	3.89	11.05**	มาก
หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	13.33	60.00	24.76	1.90	-	3.85	9.82**	มาก
หลักสูตรมีความหลากหลาย น่าสนใจ	10.48	54.76	32.86	1.90	-	3.74	7.36**	มาก
หลักสูตรตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	12.38	52.38	32.38	2.86	-	3.74	7.04**	มาก
ผลการประเมินระดับการตัดสินใจเฉลี่ยด้านหลักสูตรที่เปิดสอน .						3.84	12.79	มาก

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.78) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ย คือ 1) อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ ตรงกับสาขาที่เปิดสอน 2) อาจารย์มีคุณวุฒิการศึกษาตรงสาขาที่เปิดสอน 3) มีอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นจำนวนมาก 4) อาจารย์มีผลงานการค้นคว้าวิจัยที่ได้รับรางวัล เป็นประโยชน์ในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม 5) มีอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญ และ 6) มีอาจารย์ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำแนกตามด้านอาจารย์ผู้สอน (210 ตัวอย่าง)

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ: ร้อยละ					ค่าเฉลี่ย	ค่าทดสอบ = 3.40	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		t	ผลประเมิน
อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ ตรงกับสาขาที่เปิดสอน	19.05	60.00	20.95	-	-	3.98	13.29**	มาก
อาจารย์มีคุณวุฒิการศึกษาตรงสาขาที่เปิดสอน	15.24	66.19	18.10	0.48	-	3.96	13.71**	มาก
มีอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นจำนวนมาก	12.86	56.19	30.00	0.48	0.48	3.80	8.70**	มาก
อาจารย์มีผลงานการค้นคว้าวิจัยที่ได้รับรางวัล เป็นประโยชน์ในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม	10.95	51.90	35.24	1.90	-	3.72	6.81**	มาก
มีอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญ	12.86	41.90	41.43	3.81	-	3.64	4.58**	มาก
มีอาจารย์ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก	8.57	40.95	48.10	1.43	0.95	3.55	3.00**	มาก
ผลการประเมินระดับการตัดสินใจเฉลี่ยด้านอาจารย์ผู้สอน						3.78	11.24	มาก

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

4.2.3 ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.62) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ย คือ 1) ค่าธรรมเนียมเหมาจ่าย ทำให้มีความยืดหยุ่นในการลงทะเบียน 2) ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ 3) ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร 4) ค่าธรรมเนียมการศึกษาถูกกว่าเมื่อเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ 5) สามารถชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาล่าช้าได้ และ 6) สามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาได้ (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำแนกตามด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา (210 ตัวอย่าง)

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ: ร้อยละ					ค่าเฉลี่ย	ค่าทดสอบ = 3.40	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		t	ผลประเมิน
ค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่าย ทำให้มีความยืดหยุ่นในการลงทะเบียน	12.86	53.33	28.10	4.76	0.95	3.72	6.00**	มาก
ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ	6.67	61.43	28.10	3.33	0.48	3.70	6.67**	มาก
ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร	9.05	56.67	30.00	3.81	0.48	3.70	6.16**	มาก
ค่าธรรมเนียมการศึกษาถูกกว่าเมื่อเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ	9.05	48.57	32.86	9.05	0.48	3.57	3.02**	มาก
สามารถชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาล่าช้าได้	9.05	44.29	38.10	8.57	-	3.54	2.58**	มาก
สามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาได้	8.10	40.95	40.95	9.52	0.48	3.47	1.21	มาก
ผลการประเมินระดับการตัดสินใจเฉลี่ยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา						3.62	5.48	มาก

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

4.2.4 ด้านลักษณะทางกายภาพของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในด้านลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.70) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ย คือ 1) มีหอพักภายนอกอยู่รอบมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก 2) มีห้องเรียนที่เหมาะสมกับปริมาณนักศึกษา แสงสว่างเพียงพอ มีอุปกรณ์สื่อการสอน 3) เดินทางได้สะดวก สามารถเลือกเดินทางได้หลากหลาย 4) มีห้องปฏิบัติการที่เพียงพอและอุปกรณ์ที่ทันสมัย 5) มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสนับสนุนต่อการเรียน 6) อยู่ใกล้สนามบินสุวรรณภูมิ 7) มีระบบอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมต่อได้ตลอดเวลา 8) มีหอพักภายในมหาวิทยาลัยที่เพียงพอและปลอดภัย และ 9) อยู่ใกล้บ้านพัก (ตารางที่ 4.16)

4.2.5 ด้านเป้าหมายของการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในด้านเป้าหมายของการศึกษา พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.86) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ย คือ 1) เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ 2) สามารถเรียนต่อระดับปริญญาโทแบบก้าวหน้าของวิทยาลัยได้ 3) สามารถเข้าทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้หลากหลาย 4) สามารถเรียนต่อระดับปริญญาโทได้หลากหลายสาขา 5) มีงานรองรับแน่นอน 6) สามารถจบการศึกษาได้โดยใช้เวลาเพียง 3 ปีครึ่ง และ 7) สามารถประกอบอาชีพตรงตามสาขาที่ได้เรียนมา (ตารางที่ 4.17)

4.2.6 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.72) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ย คือ 1) ทีมผู้บริหารวิทยาลัยมีความสามารถและมีความน่าเชื่อถือ 2) นักศึกษาเป็นที่ต้องการและยอมรับจากตลาดแรงงาน 3) เป็นผู้นำด้านการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีในระดับสากล 4) เป็นคณะที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและให้การสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง 5) มีนักศึกษาที่มีความประพฤติดี ได้รับการชมเชย 6) มีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงในระดับประเทศ 7) เป็นคณะที่มีผู้ต้องการเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก 8) มีนักศึกษาที่มีความสามารถ เข้าแข่งขันได้รับรางวัลอยู่เสมอ และ 9) เป็นคณะที่มีชื่อเสียงในวงการการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา
วิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำแนกตามด้านลักษณะทางกายภาพ (210 ตัวอย่าง)

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ: ร้อยละ					ค่าเฉลี่ย	ค่าทดสอบ = 3.40	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		t	ผลประเมิน
มีหอพักภายนอกอยู่รอบมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก	18.57	53.81	23.81	2.38	1.43	3.86	8.34**	มาก
มีห้องเรียนที่เหมาะสมกับปริมาณนักศึกษา แสงสว่างเพียงพอ มีอุปกรณ์สื่อการสอน	16.67	53.81	25.71	3.33	0.48	3.83	8.20**	มาก
เดินทางได้สะดวก สามารถเลือกเดินทางได้หลากหลาย	19.05	46.19	27.62	6.19	0.95	3.76	6.07**	มาก
มีห้องปฏิบัติการที่เพียงพอและอุปกรณ์ที่ทันสมัย	16.19	48.57	31.90	1.90	1.43	3.76	6.60**	มาก
มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสนับสนุนต่อการเรียน	15.71	48.10	30.95	3.81	1.43	3.73	5.79**	มาก
อยู่ใกล้สนามบาสสูรรณภูมิ	20.48	43.33	26.19	7.62	2.38	3.72	4.84**	มาก
มีระบบอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมต่อได้ตลอดเวลา	20.95	39.05	30.48	7.14	2.38	3.69	4.38**	มาก
มีหอพักภายในมหาวิทยาลัยที่เพียงพอและปลอดภัย	12.86	44.76	35.24	5.24	1.90	3.61	3.67**	มาก
อยู่ใกล้บ้านพักอาศัย	15.24	31.43	33.33	15.71	4.29	3.38	- 0.33	ปานกลาง
ผลการประเมินระดับการตัดสินใจเฉลี่ยด้านลักษณะทางกายภาพ						3.70	7.72	มาก

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ตารางที่ 4.17 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำแนกตามด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา
(210 ตัวอย่าง)

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ: ร้อยละ					ค่าเฉลี่ย	ค่าทดสอบ = 3.40	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		t	ผลประเมิณ
เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมี ความรู้ทั้งทางทฤษฎีและ ปฏิบัติ	18.57	62.38	18.57	0.48	-	3.99	13.66**	มาก
สามารถเรียนต่อระดับ ปริญญาโทแบบก้าวหน้า ของวิทยาลัยได้	19.52	57.14	21.90	0.95	0.48	3.94	11.19**	มาก
สามารถเข้าทำงานใน องค์กรต่าง ๆ ได้ หลากหลาย	17.14	58.10	23.81	0.95	-	3.91	11.21**	มาก
สามารถเรียนต่อระดับ ปริญญาโทได้หลากหลาย สาขา	16.19	52.38	29.05	2.38	-	3.82	8.52**	มาก
มีงานรองรับแน่นอน	16.19	50.95	30.48	2.38	-	3.81	8.17**	มาก
สามารถจบการศึกษาได้ โดยใช้เวลาเพียง 3 ปีครึ่ง	15.24	49.05	33.33	2.38	-	3.77	7.38**	มาก
สามารถประกอบอาชีพ ตรงตามสาขาที่ได้เรียนมา	13.33	48.10	37.62	0.95	-	3.74	7.06**	มาก
ผลการประเมินระดับการตัดสินใจเฉลี่ยด้านเป้าหมายของการเข้า ศึกษา						3.86	13.21	มาก

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

4.2.7 สรุปภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ พบว่าในภาพรวมมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.75) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าทุกด้านมีความสำคัญระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน คือ 1) ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา 2) ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน 3) ด้านอาจารย์ผู้สอน 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านลักษณะทางกายภาพ และ 6) ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา (ตารางที่ 4.19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา
วิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย
(210 ตัวอย่าง)

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ: ร้อยละ					ค่าเฉลี่ย	ค่าทดสอบ = 3.40	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		t	ผลประเมิน
ทีมผู้บริหารวิทยาลัยมีความสามารถและความน่าเชื่อถือ	20.95	52.38	29.19	0.48	-	3.94	11.15**	มาก
นักศึกษาเป็นที่ต้องการและยอมรับจากตลาดแรงงาน	17.14	52.86	28.10	1.90	-	3.85	9.19**	มาก
เป็นผู้นำด้านการบริหารและจัดการด้วยเทคโนโลยีในระดับสากล	11.43	60.00	27.62	0.95	-	3.82	9.63**	มาก
เป็นคณะที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและให้การสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	14.76	43.81	40.95	0.48	-	3.73	6.70**	มาก
มีนักศึกษาที่มีความประพฤติดี ได้รับการชมเชย	11.43	50.00	36.67	1.90	-	3.71	6.51**	มาก
มีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงในระดับประเทศ	13.81	48.57	33.33	3.81	0.48	3.71	5.94**	มาก
เป็นคณะที่มีผู้ต้องการเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก	13.81	45.24	36.67	4.29	-	3.69	5.44**	มาก
เป็นคณะที่มีคะแนนสอบเข้าไม่สูง	9.05	47.14	40.95	2.38	0.48	3.62	4.51**	มาก
มีนักศึกษาที่มีความสามารถ เข้าแข่งขันได้รับรางวัลอยู่เสมอ	12.38	40.00	43.33	4.29	-	3.60	3.91**	มาก
เป็นคณะที่มีชื่อเสียงในวงการการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	10.00	43.81	40.48	5.24	0.48	3.58	3.35**	มาก
ผลการประเมินระดับการตัดสินใจเฉลี่ยด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย						3.72	9.09	มาก

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 สรุปภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ปัจจัย	คะแนนเฉลี่ย	ผลประเมิน
ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา	3.86	มาก
ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน	3.84	มาก
ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.78	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	3.72	มาก
ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.70	มาก
ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา	3.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.75	มาก

4.3 แหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีผลการศึกษาแยกออกเป็นประเภทของสื่อ ดังนี้

4.3.1 สื่ออินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาการสืบค้นข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่สืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (www.kmitl.ac.th) มีจำนวน 137 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 65.24 รองลงมาคือ จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการศึกษาต่อ และจากเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ มีจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 63 คำตอบ และ 57 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และร้อยละ 27.14 ตามลำดับ ส่วนจากเว็บไซต์อื่น ๆ ได้แก่ www.eduzone.com และ www.dek-d.com มีจำนวน 15 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.14 (ตารางที่ 4.20)

4.3.2 สื่อสิ่งพิมพ์

จากการศึกษาการสืบค้นข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่านักศึกษาสืบค้นจากแผ่นพับประชาสัมพันธ์ของสถาบัน/วิทยาลัย (Brochure) และจากโปสเตอร์/ป้ายประกาศประชาสัมพันธ์ มีจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ 40 คำตอบ และ 38 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.05 และร้อยละ 18.10 รองลงมาจากข่าวการรับสมัครในหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 25 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.90 (ตารางที่ 4.20)

4.3.3 สื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ

จากการศึกษาการสืบค้นข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ พบว่านักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากตัววิ่งประชาสัมพันธ์ของรายการต่าง ๆ ในสื่อโทรทัศน์ และจากรายการทางการศึกษาในสื่อโทรทัศน์ ในจำนวนและสัดส่วนเท่ากันคือ จำนวน 25 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.90 รองลงมาคือจากข่าวประชาสัมพันธ์ในสื่อวิทยุ จำนวน 12 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.71 (ตารางที่ 4.20)

4.3.4 สื่อบุคคล

จากการศึกษาการสืบค้นข้อมูลจากสื่อบุคคล พบว่านักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม จำนวน 63 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาจากเพื่อนรุ่นพี่ที่เรียนในวิทยาลัย และจากเพื่อนในชั้นเรียน มีจำนวนและสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือจำนวน 50 คำตอบ และ 44 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 23.81 และร้อยละ 20.95 ตามลำดับ ส่วนการสืบค้นข้อมูลจากบิดา/มารดา และผู้ปกครอง มีจำนวนเพียง 31 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 14.76 (ตารางที่ 4.20)

4.3.5 สื่อจากกิจกรรมต่าง ๆ

จากการศึกษาการสืบค้นข้อมูลจากสื่อกิจกรรมต่าง ๆ พบว่านักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากกิจกรรมการติวของรุ่นพี่เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย มีจำนวน 60 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมา จากกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการที่จัดโดยหน่วยงานทางการศึกษาหรือองค์กรเอกชน จำนวน 18 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 8.57 (ตารางที่ 4.20)

4.3.5 สรุปภาพรวมแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบรหารและจัดการ

จากการศึกษาภาพรวมแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบรหารและจัดการ สามารถเรียงลำดับแหล่งของการค้นหาข้อมูล จำนวน 5 ลำดับแรก ได้ดังนี้ อันดับที่ 1 ค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 137 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 65.24 อันดับที่ 2 จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ อันดับที่ 3 จากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม มีจำนวนคำตอบเท่ากัน คือ 63 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 30.00 อันดับที่ 4 จากกิจกรรมการติวของรุ่นพี่เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 60 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับที่ 5 จากเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบรหารและจัดการ จำนวน 57 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 27.14

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น อาจวิเคราะห์ได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีการสืบค้นข้อมูลการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษาในวิทยาลัยการบรหารและจัดการ จาก 2 สื่อใหญ่ ๆ คือ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล ซึ่งเป็นไปได้ใน 2 กรณี คือ อาจจะค้นหาข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาต่อจากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร และจากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการศึกษาต่อในเบื้องต้นก่อน แล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปปรึกษากับอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียน หรืออีกกรณีหนึ่งคืออาจรับทราบการแนะแนวเข้าศึกษาต่อจากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียน จนเกิดความสนใจและเข้าใจถึงความถนัดของตนเอง แล้วมาสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม รวมทั้งข้อมูลการสอบคัดเลือกจากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร และจากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ (ตารางที่ 4.21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา
บริหารธุรกิจ ภาควิชา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (210 ตัวอย่าง)

แหล่งการสืบค้นข้อมูล	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
สื่ออินเทอร์เน็ต		
จากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	137	65.24
จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ	63	30.00
จากเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ	57	27.14
อื่น ๆ (www.eduzone.com และ www.dek-d.com)	15	7.14
สื่อสิ่งพิมพ์		
แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของสถาบัน/วิทยาลัย	40	19.05
โปสเตอร์/ป้ายประกาศประชาสัมพันธ์	38	18.10
ข่าวการรับสมัครในหนังสือพิมพ์	25	11.90
หนังสือแอดมิชชันกลาง	6	2.86
สื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ		
จากดั่งวีงประชาสัมพันธ์ในสื่อโทรทัศน์	25	11.90
จากรายการทางการศึกษาในสื่อโทรทัศน์	25	11.90
จากข่าวประชาสัมพันธ์ในสื่อวิทยุ	12	5.71
สื่อบุคคล		
อาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม	63	30.00
เพื่อนรุ่นพี่ที่เรียนในวิทยาลัย	50	23.81
เพื่อนในชั้นเรียน	44	20.95
บิดามารดา ผู้ปกครอง	31	14.76
อื่น ๆ (อาจารย์จากสถาบันกวดวิชาและพี่ชาย/พี่สาว)	3	1.43
สื่อจากกิจกรรมต่าง ๆ		
กิจกรรมการติวของรุ่นพี่เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	60	28.57
กิจกรรมเข้าค่ายวิชาการที่จัดโดยหน่วยงานทางการศึกษาหรือ องค์กรเอกชน	18	8.57

หมายเหตุ : นักศึกษาสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 4.21 สรุปภาพรวมแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ (210 ตัวอย่าง)

ภาพรวมแหล่งของการสืบค้นข้อมูล	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
จากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	137	65.24
จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ	63	30.00
อาจารย์แนะแนวที่โรงเรียน	63	30.00
กิจกรรมการติวของรุ่นพี่เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	60	28.57
จากเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ	57	27.14

หมายเหตุ : นักศึกษาสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานของการศึกษาว่า เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี และความตั้งใจในการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้ค่าสถิติ Univariate ANOVA ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หากมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05 จะยอมรับสมมติฐาน และจะปฏิเสธสมมติฐานเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 4.22)

เมื่อวิเคราะห์ความผันแปรร่วมระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า ความผันแปรร่วมระหว่างเพศของนักศึกษา กับอาชีพของบิดา และความผันแปรร่วมระหว่างอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และความตั้งใจจะประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่าความผันแปรร่วมระหว่างผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ กับความตั้งใจจะประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่า R square ที่ค่อนข้างสูงคือเท่ากับ 0.997 กล่าวคือปฏิกิริยาของข้อมูลทั่วไปของ

นักศึกษา คือ เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี และความตั้งใจในการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ภูมิศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ คิดเป็นร้อยละ 99.7 และที่เหลืออีกร้อยละ 0.3 เป็นตัวแปรอื่น ๆ ที่มีได้นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ภูมิศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่มาของการผันแปร	ผลรวมของกำลังสอง	อัตราอิสระ	ค่าเฉลี่ยของผลรวม	ค่า F	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรอิสระ					
เพศ	0.04	1.00	0.04	0.41	0.53
อาชีพของบิดา	1.03	5.00	0.21	2.26	0.06
อาชีพของมารดา	1.83	5.00	0.37	4.02	0.00**
ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ	0.99	4.00	0.25	2.74	0.04*
ความตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคต	0.54	6.00	0.09	0.99	0.44
เพศ * อาชีพของบิดา	0.90	3.00	0.30	3.30	0.03*
อาชีพของมารดา * ความตั้งใจจะประกอบอาชีพ	2.78	18.00	0.15	1.70	0.07
ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ * ความตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคต	1.96	7.00	0.28	3.08	0.01**
อาชีพของบิดา * อาชีพของมารดา * ความตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคต	4.51	25.00	0.18	1.99	0.02*
การผันแปรที่อธิบาย	1933.290 ^a	81.00	23.87	262.85	0.00**
การผันแปรที่เหลือ	5.09	56.00	0.09		
การผันแปรทั้งหมด	1938.37	137.00			

ค่า R Squared = .997 (ค่า Adjusted R Squared = .994)

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ที่ศึกษาอยู่ในแขนง บริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยการ บริหารและจัดการ จำนวน 210 คน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ในแขนงบริหารธุรกิจเกษตร บริหารเทคโนโลยี และบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่สอบคัดเลือกเข้า ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ด้วยรูปแบบการสอบ Admission รองลงมาคือสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยรูปแบบการสอบรับตรงของสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร บิดาของ นักศึกษามีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมามีอาชีพเป็น พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอิสระ ส่วนมารดามีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพเจ้าของ กิจการ / ผู้ประกอบการ และอาชีพอิสระ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน นักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 4,001 - 6,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4,000 บาท ในสัดส่วน ใกล้เคียงกัน โดยนักศึกษาได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากบิดาและมารดา ทั้งนี้ตัว นักศึกษาจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา บริหารธุรกิจ ที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ และพบว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา ตรีแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการทำงานในระยะเวลานึงก่อน แล้วจึงจะตัดสินใจเรียนต่อในระดับ ปริญญาโท โดยมีความตั้งใจจะประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพเป็น ผู้ประกอบการ ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน

สำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา บริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ได้ศึกษาแยกเป็นรายด้าน ทั้งสิ้น 6 ด้าน สรุปผลการศึกษาในแต่ละด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านหลักสูตรที่เปิดสอน พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุก รายการ โดยรายการที่มีความสำคัญระดับมาก 3 อันดับแรก คือ 1) มีหลักสูตรเปิดสอนทั้งระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก 2) หลักสูตรมีความน่าเชื่อถือ ได้รับการรับรองมาตรฐานจาก กระทรวงศึกษาธิการ และ 3) หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สำหรับ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีความสำคัญระดับ มาก 3 อันดับแรก คือ 1) อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ ตรงกับสาขาที่เปิดสอน 2) อาจารย์มีคุณวุฒิ การศึกษาตรงสาขาที่เปิดสอน และ 3) มีอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นจำนวนมาก ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มี ความสำคัญระดับมาก 3 อันดับแรก คือ 1) ค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่าย ทำให้มีความ ยืดหยุ่นในการลงทะเบียน 2) ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร ส่วนปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษา พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีความสำคัญระดับมาก 3 อันดับแรก คือ 1) มีหอพักภายนอกอยู่รอบมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก 2) มีห้องเรียนที่เหมาะสมกับปริมาณนักศึกษา แสงสว่างเพียงพอ มีอุปกรณ์สื่อการสอน และ 3) เดินทางได้สะดวก สามารถเลือกเดินทางได้หลากหลาย สำหรับปัจจัยด้านเป้าหมายของการศึกษา พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีความสำคัญระดับมาก 3 อันดับแรกคือ 1) เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ 2) สามารถเรียนต่อระดับปริญญาโทแบบกึ่งวันของวิทยาลัยได้ และ 3) สามารถเข้าทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้หลากหลาย ปัจจัยสุดท้ายคือปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย พบว่ามีความสำคัญระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีความสำคัญระดับมาก 3 อันดับแรก คือ 1) ทีมผู้บริหารวิทยาลัยมีความสามารถและความน่าเชื่อถือ 2) นักศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องการและยอมรับจากตลาดแรงงาน และ 3) เป็นผู้นำด้านการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีในระดับสากล นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยแต่ละด้าน พบว่า สามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ได้ดังนี้ 1) ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา 2) ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน 3) ด้านอาจารย์ผู้สอน 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านลักษณะทางกายภาพ และ 6) ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา

สำหรับแหล่งของการสืบค้นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ แยกตามประเภทของสื่อ พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่สืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ นักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากแผ่นพับประชาสัมพันธ์ของสถาบัน/วิทยาลัย (Brochure) และจากโบสเตอร์/ป้ายประกาศประชาสัมพันธ์ สำหรับสื่อวิทยุ/โทรทัศน์ สืบค้นข้อมูลจากตัววิ่งประชาสัมพันธ์จากรายการต่าง ๆ ในสื่อโทรทัศน์ และจากรายการทางการศึกษาในสื่อโทรทัศน์ ส่วนสื่อบุคคล นักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม สำหรับสื่อกิจกรรม พบว่านักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากกิจกรรมการติวของรุ่นพี่เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ภูมิศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ โดยใช้ค่าสถิติ Univariate ANOVA กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อวิเคราะห์ความผันแปรร่วมระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า ความผันแปรร่วมระหว่างเพศของนักศึกษา กับอาชีพของบิดา และความผันแปรร่วมระหว่างอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และความตั้งใจจะประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่าความผันแปรร่วมระหว่างผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจ กับความตั้งใจจะประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2 การอภิปรายผล

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากการเรียนการสอนในสาขาบริหารธุรกิจ มักเกี่ยวข้องกับศาสตร์การบริหารและจัดการ ใช้ความละเอียดรอบคอบ ซึ่งเพศหญิงจะมีความถนัดมากกว่า ขณะที่เพศชายจะมีความถนัดทางด้านวิทยาศาสตร์หรือการคำนวณ ประกอบกับเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมักต้องทำงานอยู่ในสำนักงานเป็นส่วนใหญ่ จึงส่งผลให้เพศหญิงตัดสินใจเลือกศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจมากกว่าเพศชาย นักศึกษาส่วนใหญ่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ด้วยรูปแบบการสอบ Admission ซึ่งเป็นระบบกลางคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Central University Admissions System : CUAS) บริหารงานโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เนื่องจากในปัจจุบันนักศึกษามีโอกาสในการสอบคัดเลือกโดยการสอบรับตรงของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะจัดสอบและประกาศผลสอบก่อนการสอบ Admission ทำให้นักศึกษาที่พลาดจากการสอบรับตรง หรือสอบได้แต่เป็นคณะที่ไม่พึงพอใจ มีโอกาสสอบ Admission ซึ่งเป็นโอกาสสุดท้าย เนื่องจากนักศึกษาต้องสละสิทธิ์ผลการสอบรับตรงที่จัดโดยมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นวิถีการดำเนินชีวิตของสังคมไทย กล่าวคือ บิดามารดามักให้การดูแลบุตรธิดาด้วยความเอาใจใส่ ไม่ต้องการให้บุตรหลานไปศึกษาต่อยังภูมิลำเนาอื่น ที่มีระยะทางไกลและขาดความใกล้ชิดกับครอบครัว สอดคล้องกับข้อมูลที่นักศึกษาได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งจากบิดาและมารดา โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วส่วนใหญ่ต้องการทำงานในระยะเวลาหนึ่งก่อน แล้วจึงจะตัดสินใจเรียนต่อในระดับปริญญาโท โดยมีความตั้งใจจะประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มากกว่าการเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือข้าราชการ ซึ่งเป็นทัศนคติของเยาวชนรุ่นใหม่ที่ต้องการรายได้สูง มากกว่าความมั่นคงในหน้าที่การงาน สอดคล้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ โดยพบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญระดับมาก ในค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านเป้าหมายของการศึกษา เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อสามารถเข้าทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ดังนั้นปัจจัยอันดับรองลงมาที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา คือ ปัจจัยทางด้านหลักสูตรที่เปิดสอน เนื่องจากหากหลักสูตรไม่เอื้อต่อการทำงาน นักศึกษาย่อมไม่สามารถเข้าทำงานในองค์กรได้อย่างหลากหลาย โดยวิทยาลัยการบริหารและจัดการ มีหลักสูตรที่สามารถตอบโจทย์เรื่องความหลากหลาย รวมทั้งสามารถเลือกศึกษาตามความชอบและความถนัดของนักศึกษา เพราะมีหลักสูตรแขนงบริหารธุรกิจเกษตร แขนงบริหารเทคโนโลยี และแขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มีความแตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่นที่มีการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจ ที่ส่วนใหญ่เน้นเป็นแขนงทางด้านการเงิน การตลาด การบัญชี เป็นต้น สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ โดยมีความสำคัญระดับมาก ในค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากค่าธรรมเนียมการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่าย และจัดเก็บในอัตราไม่สูงมากเมื่อเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่ออกจากระบบราชการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ นอกจากนี้การศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เป็นการศึกษาที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้บุตรธิดามีหน้าที่การงาน มีรายได้สำหรับเลี้ยงดูตนเอง และเกื้อกูลครอบครัวในโอกาสภายภาคหน้า ดังนั้นจึงเสมือนเป็นหน้าที่หลักของครอบครัวไทย ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนให้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ไม่ว่าจะค่าธรรมเนียมการศึกษาจะมีอัตราการจัดเก็บสูงหรือต่ำก็ตาม ทั้งนี้ นักศึกษาจะสืบค้นข้อมูลการเลือกศึกษาในระดับปริญญาตรี จากสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นส่วนใหญ่ สะท้อนให้เห็นถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีของประเทศไทย ซึ่งเยาวชนไทยปัจจุบันมีโอกาสได้เรียนรู้และใช้เทคโนโลยีตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย สะดวก และใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง อย่างไรก็ตามสื่อบุคคลยังมีความสำคัญในระดับรองลงมา เนื่องจากเป็นสื่อที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีความใกล้ชิด และให้การยอมรับนับถือ ได้แก่ ครู อาจารย์ที่โรงเรียน อาจารย์แนะแนว เพื่อนรุ่นพี่ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา สามารถนำสู่ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ภูมิศึกษา วิทยาลัยการบริหารและจัดการ พบว่า ปัจจัยด้านเป้าหมายของการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับที่ 1 โดยตั้งเป้าหมายว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ และยังสามารถเรียนต่อระดับปริญญาโทแบบก้าวหน้าของวิทยาลัยได้ รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพในตลาดแรงงานได้อย่างหลายหลาย ดังนั้นทางวิทยาลัยควรนำจุดแข็งดังกล่าว ซึ่งเป็นความแตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ สำหรับการประชาสัมพันธ์การรับสมัครนักเรียน เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เนื่องจากสิ่งนี้นักเรียนคาดหวังในการเลือกคณะ/สาขา ที่จะศึกษาต่อ คือเมื่อจบแล้วจะมีงานรองรับอย่างแน่นอน และยังสามารถเรียนต่อในระดับปริญญาโทได้

2. จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาโดยพิจารณาจากปัจจัยด้านหลักสูตรที่เปิดสอน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 2 และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 3 ในขณะที่ปัจจัยทางด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ซึ่งสะท้อนว่า นักศึกษายุคใหม่จะตัดสินใจโดยพิจารณาจากปัจจัยที่เป็นรูปธรรมที่สัมผัส จับต้อง และพิสูจน์ได้มากกว่าปัจจัยที่เป็นนามธรรม ซึ่งจะเกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละคน ต้องอาศัยเวลาในการสั่งสม ต้องมีโอกาสเข้าไปสัมผัส อีกทั้งยังเป็นความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ แตกต่างกันไป ดังนั้นทางวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ควรพัฒนาแขนงที่มีจุดเด่น มีความถนัด สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในยุคที่ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า “ในการพัฒนาระบบการศึกษาไทยนั้นจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในทุกมิติ รวมถึงพัฒนาทรัพยากรด้านการศึกษาและใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบการศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาการวางแผนเพื่อผลิตบุคลากรที่จะเป็นแรงงานในอนาคตในระยะยาว ประกอบกับการแข่งขันในภาคธุรกิจที่สูงขึ้น รวมทั้งการแข่งขันภายในประเทศและการแข่งขันจากต่างประเทศ ยังเป็นปัจจัยที่กำหนดให้แรงงานที่เข้าสู่ตลาดในอนาคตจำเป็นต้องเป็นแรงงานที่มีคุณภาพสูง สามารถตอบโจทย์ได้อย่างสอดคล้องกับบริบทการแข่งขันในภาคธุรกิจที่สูงขึ้นอีกด้วย” ดังนั้นวิทยาลัยการบริหารและจัดการ จำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรมิใช่เพียงให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในปัจจุบันเท่านั้น แต่ควรพิจารณาความเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น หลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็เครื่องมือในการดำรงชีวิต นอกเหนือจากความรู้ทางวิชาการ หรือเป็นหลักสูตรเฉพาะด้านที่จะสามารถสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะให้กับผู้เรียน ดังเช่น บริษัท ซีพี ออลล์ ได้

เปิดสอนหลักสูตรทางด้าน Luxury Brand Management เป็นต้น หรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเฉพาะทางสำหรับการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลกระแสอันดับ 1 ที่เกิดขึ้นในอนาคต คือ กระแสความนิยมอินเทอร์เน็ต เนื่องจากเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ทำให้โลกกลายเป็นดวงดาวที่ไร้พรมแดน ผู้คนสามารถทำการค้าขายได้ทั่วโลก ดังนั้นหากวิทยาลัยการบริหารและจัดการสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกได้ ย่อมเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่ทั่วโลกให้ความสำคัญกับการลงทุนทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา โดยทุกประเทศต่างมุ่งสร้างสังคมใหม่ให้เป็นสังคมที่ใช้ความรู้เป็นฐาน (Knowledge Based Society) (กิดานันท์ มลิทอง, 2552) ซึ่งการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อาจแยกได้เป็น 3 ลักษณะคือ 1) การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี (Learning about Technology) ได้แก่ การเรียนรู้ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์ เรียนรู้จนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ ทำระบบข้อมูลสารสนเทศเป็น สื่อสารข้อมูลทางไกลผ่าน E-mail และ Internet ได้ เป็นต้น 2) การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี (Learning by Technology) ได้แก่ การเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ และฝึกความสามารถทักษะบางประการโดยใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์เพื่อการบัญชี เป็นต้น และ 3) การเรียนรู้กับเทคโนโลยี (Learning with Technology) ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยระบบการสื่อสาร 2 ทางกับเทคโนโลยี เช่น การฝึกทักษะภาษา กับโปรแกรมที่ให้ข้อมูลย้อนกลับถึงความถูกต้อง (Feedback) การฝึกการแก้ปัญหา กับสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นต้น

3. วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ควรมีการพัฒนาคณาจารย์ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การพัฒนาในที่นี้มิได้หมายถึงการพัฒนาทางด้านความรู้วิชาการ เนื่องจากคณาจารย์ที่จะสามารถสอนในระดับสถาบันอุดมศึกษาได้ ล้วนมีความน่าเชื่อถือทางด้านวิชาการทั้งสิ้น ประกอบกับมีการควบคุมคุณภาพอาจารย์ผู้สอนจากระบบประกันคุณภาพการศึกษาอยู่แล้ว แต่การพัฒนาในที่นี้หมายถึง การพัฒนาในเรื่อง “รูปแบบและเทคนิคการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล” เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ เนื่องจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมิได้จบการศึกษาทางด้านศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ ที่จะเข้าใจถึงเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับเด็กวัยรุ่นอายุ 18-19 ปี ซึ่งเป็นเด็กยุคใหม่ จะมีความสามารถเรียนได้เพียง 15-20 นาทีเท่านั้น นั่นคือ “เด็กยุคใหม่สมาธิสั้นลง” (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, <http://www.kriengsak.com/node/377>) สิ่งเหล่านี้อาจารย์มักไม่ทันได้สังเกต และยังคงสอนโดยวิธีการบรรยาย ผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและจดจำเท่านั้น เนื่องจากเด็กรุ่นใหม่เติบโตและใกล้ชิดกับเทคโนโลยี จนถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ดังนั้นอาจารย์จึงไม่ควรสอนนักศึกษาด้วยวิธีแบบการบรรยายเพียงวิธีเดียว หากคณาจารย์สามารถพัฒนาตนเองได้ ย่อมนำไปสู่การสร้างนักศึกษาที่มีความสามารถออกไปสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งจะสะท้อนผลลัพท์กลับมาถึงวิทยาลัยการบริหารและจัดการในท้ายที่สุด

4. จากผลการศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการสืบค้นข้อมูลการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี จาก 2 สื่อใหญ่ ๆ คือ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล ดังนั้นในเบื้องต้นวิทยาลัยการบริหารและจัดการควรนำเสนอปรัชญา วิสัยทัศน์ และหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อสร้าง “ความเข้าใจและสร้างการรับรู้ในวงกว้าง” ในสื่ออินเทอร์เน็ต และ “สร้างความน่าเชื่อถือและความน่าสนใจ” ไปยังสื่อที่เป็นอาจารย์แนะแนวในโรงเรียน โดยเฉพาะรุ่นพี่ที่จบจากโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่นอกจากนี้วิทยาลัยยังสามารถสร้างการรับรู้และความน่าเชื่อถือ ไปในการสื่อสารครั้งเดียวกันได้ โดยการนำนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว ซึ่งเป็นสื่อบุคคล มากกล่าวถึงการเรียนในวิทยาลัย ประโยชน์ที่ได้

การทำกิจกรรม เป็นต้น ผ่านทาง website หรือ face book ของวิทยาลัย ซึ่งเป็นสื่ออินเทอร์เน็ต ข้อสำคัญคือ การใช้สื่อทุกสื่อจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีผู้ดูแลและรับผิดชอบโดยตรง เพื่อให้ข่าวสารของวิทยาลัยมีการเคลื่อนไหว มีการเปลี่ยนแปลง มีการ up date อย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นจะทำให้ผู้ที่เข้ามาสืบค้นข้อมูลไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน (Real time)

5. จากรายงานของสถาบันวิจัยนโยบายสาธารณสุขของประเทศอังกฤษ พบว่า เยาวชนรุ่นใหม่กำลังมีทักษะในการเข้าสังคมที่ถดถอยลงอย่างมีนัยสำคัญ ก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้นอย่างมาก ความเป็นโลกาภิวัตน์ทำให้ปัญหานี้กำลังเริ่มเข้าสู่ประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งเป็นเรื่องที่วิทยาลัยควรให้ความสนใจ เนื่องจากทักษะสังคมเป็นทักษะที่นำมาซึ่งความสุขและเป็นใบเบิกทางแห่งความสำเร็จในชีวิต ก่อให้เกิดมิตรภาพ เปิดโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของคนในสังคม (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2551) ดังนั้นวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานสร้างบุคลากรทางด้านบริหารและจัดการ ควรนำทริเอดดังกล่าว มาสู่การจัดการเรียนการสอนที่จะสร้างทักษะสังคม (Social Skill) ซึ่งเป็นกลุ่มของทักษะที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกันเป็นทีม การเคารพกติกาในสังคม การมีน้ำใจ การเข้าใจคนรอบข้าง เป็นต้น

6. วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ควรได้ถอดบทเรียนและตัวอย่างของ Business School ที่ประสบความสำเร็จ มาเป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวนโยบาย ทิศทาง และแผนงานการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน แนวโน้มที่เริ่มเห็นได้ชัดคือ การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่เน้นการให้บริการสังคมเป็นหัวใจสำคัญ อาทิ พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตมีจิตสาธารณะ ให้นักศึกษามีโอกาสปฏิบัติงานจริงกับองค์กรที่ให้บริการสาธารณะในช่วงเวลาของการฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา เป็นต้น ปัจจุบันมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดกำลังเป็นต้นแบบให้กับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในโลก เพื่อสร้างบัณฑิตที่เหนือกว่าการมีความรู้ความสามารถ และแข่งขันในตลาดแรงงาน นั่นคือ สร้างบัณฑิตให้มีจิตสาธารณะ และเป็นผู้นำที่ดีในสังคมอนาคตตามวิสัยทัศน์ของฮาร์วาร์ด คือ “Empowering Students to Change the World” สอดคล้องกับกระแสหรือแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ที่ทำให้ Business School ทั่วโลกต้องปรับตัวกัน แบ่งออกได้เป็น 4 ประการ คือ กระแสโลกาภิวัตน์ พัฒนาการของเทคโนโลยี กระแสคนรุ่นใหม่ และการคิดเพื่อชุมชน/สังคม (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. <http://www.kriengsak.com/node/2064>)

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อวิทยาลัยการบริหารและจัดการจะได้ข้อมูลสำหรับการพัฒนาวิทยาลัย ได้อย่างครบถ้วนในทุกระดับของหลักสูตร

บรรณานุกรม

- กัญจนมณี เกื้อนเหมือน. 2549. ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. 2552. การเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2556. แหล่งที่มา : <http://www.rangrajpruek.ac.th/Chapter2.pdf>
- เกษรา โพธิ์เย็น. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าแบบอิสระ. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. ทิศทางการอุดมศึกษาไทย. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/41>
- _____. แนวโน้มการศึกษาไทยในครึ่งทศวรรษหน้า. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/77>
- _____. “ตัวแบบ” พัฒนารูปแบบการสอนคุณธรรมจริยธรรม. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/226>
- _____. อย่างไรจึงเรียกว่าครู “สอนดี”. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/377>
- _____. บัณฑิตล้นตลาดแรงงาน. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/767>
- _____. หลักสูตรอุดมศึกษาไทยในครึ่งทศวรรษหน้า. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/959>
- _____. วิเคราะห์บัณฑิตล้นตลาด... เข้มมุ่มมองเศรษฐศาสตร์. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/1033>
- _____. วิเคราะห์ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/1040>
- _____. สาเหตุบัณฑิตล้นตลาด: วิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/1056>
- _____. ตลาดกวดวิชานักศึกษาพุ่ง. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/1932>
- _____. มหาวิทยาลัย : แหล่งสร้างคนเปลี่ยนโลก. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/2064>
- _____. แนวโน้มการศึกษาไทยในครึ่งทศวรรษหน้า. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2556. แหล่งที่มา: <http://learners.in.th/blog/jintanaeti5301/246139>
- _____. 2551. “ทักษะทางสังคม” ใครว่าไม่สำคัญ. นิตยสารการศึกษาวันนี้. ฉบับวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- _____. 2551. “วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา”. หนังสือพิมพ์โลกวันนี้. ฉบับวันอังคารที่ 9 กันยายน 2551.
- กุสุมา ปักปิ่นเพชร. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. ตรัง. งานวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปี 2551. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง.
- กุลชลี ไชยนันตา. 2539. กระบวนการตัดสินใจ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ประยูรวงศ์.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549. หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุเด็กเพื่อเข้ารับการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. อุดรธานี.
- จรรยาณี อ่องสุทธิกุล. 2553. แนวโน้มการจัดการศึกษาของไทยในอนาคต. สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.13nr.org/post/417230>
- จิตรารณณ์ ช่างทอง. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2556. แหล่งที่มา : <http://www.research.rmutt.ac.th>
- ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์. 2554. การจัดทำบัญชีรายจ่ายด้านการศึกษาแห่งชาติ. ศูนย์บริการ วิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิรนาม. 2557. “จาก O-NET ถึง U-NET การศึกษาไทยไปสู่สากลโลก?”. หนังสือพิมพ์มติชน. ฉบับวันที่ 13 พฤษภาคม 2557.
- แนวโน้มการจัดการศึกษาในอนาคต. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.gotoknow.org/posts/313491>
- แนวโน้มของเทคโนโลยีการศึกษาในอนาคต. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.thainame.net/weblampang/sutat101/>
- ปราโมทย์ ประสานกุล. การเปลี่ยนแปลงประชากรไทยกับการศึกษา. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2556. แหล่งที่มา : <http://witayakornclub.wordpress.com>
- ผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทยในอีก 5 ปีข้างหน้า. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 14 พฤษภาคม 2557. แหล่งที่มา : <http://www.kriengsak.com/node/41>
- พลพิบูล เพ็ญแจ่ม. 2557. “อนาคตการศึกษาไทย จากสายตาคอนวงนอก”. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์. ฉบับวันที่ 20 พฤษภาคม 2557.
- พสุ เดชะรินทร์. 2555. “แนวโน้มและกระแสการเปลี่ยนแปลงของ Business School ทั่วโลก”. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ. ฉบับวันที่ 22 พฤษภาคม 2555. หน้า 10.
- _____. 2556. “มองมุมใหม่การศึกษาไทยตกต่ำจริงหรือไม่?”. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ. ฉบับวันที่ 8 มกราคม 2556. หน้า 11.
- ระบบสารสนเทศศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2556. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : www.kmitl.ac.th
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. ปริญญาตรีในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://th.wikipedia.org>

- วิธีสอน-ระบบแนะแนว “การศึกษาไทย” ต้องเปลี่ยน. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : ครูไต่บ้านดอทคอม. <http://www.kroothaiban.com>
- วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. สาขาแห่งอนาคต กระแส Inter หางานง่าย รายได้ดี. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2556. แหล่งที่มา : www.eduzones.com/Creative Plus
- วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. 7กระแสนวัตกรรมอนาคต 5 สาขาหางานง่าย. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.meedee.net/magazine/edu/pickedup-stories/4608>
- วีระยุทธ มณีโคตร. 2555. ปฏิรูปการศึกษา ถึงเวลาอุทิศเด็กไทยยืนหัวแถว. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : ครูไต่บ้านดอทคอม <http://www.kroothaiban.com/news-id6435.html>
- วุฒิชัย จ่านงค์. 2523. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. ผู้ปกครองมองความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาไทยลดลง และพัฒนาระบบการศึกษาและวางแผนบุคลากรเตรียมคนรับ AEC. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2557. แหล่งที่มา : <https://www.kasikornresearch.com/th/K-EconAnalysis/Pages/ViewSummary.aspx?docid=32682>
- สมบุญ ต้นสกุล. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ”. วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2, กรกฎาคม – ธันวาคม 2550.
- สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.). 2556. ความเป็นมาในองค์ความรู้ของการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบคัดเลือกรวม (Central University Admissions System: CUAS). [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : www.cuas.or.th
- สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2553. “สาขาวิชา/คณะใด หางานง่าย เรียนอย่างไร จึงจะมีงานทำ?”. นิตยสารการศึกษาอัฟเกรด. ฉบับ 143.
- สุภาพร คูพิมาย. 2550. ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.research.rmutt.ac.th>
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และมูลนิธิพัฒนาไท. 2556. “ประเทศไทยจะหลุดจากอันดับรั้งท้ายคุณภาพการศึกษาได้อย่างไร” งานเสวนาเวทีวิชาการงานอภิวัฒน์การเรียนรู้ สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2545. “พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545”. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 119 ตอนที่ 128 ก หน้า 1 – 8.
- _____. 2546. ข้อเสนอยุทธศาสตร์และแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : <http://www.krengsak.com>
- อารมณ พชรชื่น. 2547. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษา เอกชน. ชลบุรี. การศึกษาอิสระ. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2542. หลักสูตรเรียนรู้ตลอดชีวิต : การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21.
กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์พรินต์โพร จำกัด.

10 อาชีพ 10 คณะยอดฮิตที่เรียนแล้วไม่ตงงาน ตามกระแส ASEAN. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ
17 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา : [http://www.dek-d.com/board/view/2607229/
Admission](http://www.dek-d.com/board/view/2607229/Admission) คืออะไร. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2557. แหล่งที่มา :
<http://www.tewfree.com>

kokoyadi. 2555. “แนวโน้มของการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในบริบทโลก”. หนังสือพิมพ์กรุงเทพ
ธุรกิจ. ฉบับวันที่ 22 พฤษภาคม 2555. หน้า 10.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา
วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ขอความกรุณานักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการนำผลการศึกษาไปพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ข้อมูลของนักศึกษาจะนำมาใช้เพื่องานทางด้านวิชาการเท่านั้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือเติมข้อความที่เป็นจริงและเหมาะสมกับนักศึกษามากที่สุด ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. แขนงที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ
 บริหารธุรกิจเกษตร บริหารเทคโนโลยี
 บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
4. รูปแบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ
 จากการสอบรับตรงของสถาบัน จากการสอบ Admission กลาง
 จากการสอบโควตานักกีฬา อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา
 กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง จังหวัด.....
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพมหานคร.....
 ภาคใต้ กรุงเทพมหานคร.....
6. อาชีพของบิดา
 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ
 อาชีพอิสระ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
7. อาชีพของมารดา
 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ
 อาชีพอิสระ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
8. นักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจำนวน
 น้อยกว่า 4,000 บาท 4,000 – 6,000 บาท
 6,001 – 8,000 บาท 8,001 – 10,000 บาท
 10,001 – 12,000 บาท มากกว่า 12,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ผู้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- บิดา มารดา
- ญาติผู้ใหญ่ พี่ชาย / พี่สาว
- การกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จากกองทุนการศึกษาของสถาบัน
- จากทุนการศึกษาของวิทยาลัย จากทุนการศึกษากายนอก
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
10. ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ (ตอบเพียงข้อเดียว)
- ตนเอง บิดา / มารดา
- ญาติผู้ใหญ่ พี่ชาย / พี่สาว
- รุ่นพี่จากโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา อาจารย์จากโรงเรียนที่จบการศึกษา
- อื่น ๆ โปรดระบุ
11. เมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาต้องการเรียนต่อระดับปริญญาโททันทีหรือไม่
- เรียนต่อทันที ทำงานระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงเรียนต่อ
- ไม่มีแนวคิดจะเรียนต่อ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
12. ในอนาคตที่จบการศึกษา นักศึกษามีความตั้งใจจะประกอบอาชีพใด
- ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานธนาคาร พนักงานในบริษัทเอกชน
- ประกอบอาชีพอิสระ เป็นผู้ประกอบการ
- นักวิชาการในสถาบันการศึกษา อื่น ๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรที่เปิดสอน					
หลักสูตรมีความหลากหลาย น่าสนใจ					
หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
หลักสูตรมีความน่าเชื่อถือ ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ					
หลักสูตรตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
มีหลักสูตรเปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก					
ด้านอาจารย์ผู้สอน					
อาจารย์มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามสาขาที่เปิดสอน					
อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ ตรงกับสาขาที่เปิดสอน					
มีอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นจำนวนมาก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มีอาจารย์ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก					
อาจารย์มีผลงานการค้นคว้าวิจัยที่ได้รับรางวัล เป็นประโยชน์ในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม					
มีอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญ					
ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา					
มีความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ					
มีความเหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร					
การเหมาจ่ายมีความยืดหยุ่นในการลงทะเบียน					
ถูกกว่าเมื่อเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ					
สามารถชำระค่าใช้จ่ายล่าช้าได้					
ด้านลักษณะทางกายภาพ					
มีบรรยากาศ/สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียน					
เดินทางได้สะดวก สามารถเลือกการเดินทางได้หลากหลาย					
อยู่ใกล้บ้านพัก					
อยู่ใกล้สนามบิณสุวรรณภูมิ					
มีหอพักภายในมหาวิทยาลัยที่เพียงพอและปลอดภัย					
มีหอพักภายนอกอยู่รอบมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก					
มีห้องเรียนที่เหมาะสมกับปริมาณนักศึกษา แสงสว่างเพียงพอ มีอุปกรณ์สื่อการสอน					
มีห้องปฏิบัติการที่เพียงพอ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย					
มีระบบอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมต่อได้ตลอดเวลา					
ด้านเป้าหมายของการเข้าศึกษา					
เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ					
สามารถจบการศึกษาได้โดยใช้เวลาเพียง 3 ปีครึ่ง					
สามารถเรียนต่อระดับปริญญาโทแบบก้าวหน้าได้					
สามารถประกอบอาชีพตรงตามสาขาที่ได้เรียนมา					
มีงานรองรับแน่นอน					
สามารถเข้าทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ทั้งหน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน					
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย					
เป็นผู้นำด้านการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีในระดับสากล					
เป็นคณะที่มีชื่อเสียงในวงการการศึกษาระดับอุดมศึกษา					
เป็นคณะที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป็นคณะที่มีผู้ต้องการเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก					
เป็นคณะที่มีคะแนนสอบเข้าไม่สูง					
มีนักศึกษาที่มีความสามารถ เข้าแข่งขันได้รับรางวัลอยู่เสมอ					
มีนักศึกษาที่มีความประพฤติดี ได้รับการชมเชย					
มีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงในวงสังคม					
เมื่อจบการศึกษาแล้วจะเป็นที่ต้องการจากตลาดแรงงาน					
ทีมผู้บริหารวิทยาลัยมีความสามารถและความน่าเชื่อถือ					

ส่วนที่ 3 แหล่งของการค้นหาข้อมูลในการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จากสื่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่
- จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการศึกษาต่อ
 - จากเว็บไซต์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - จากเว็บไซต์ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ
 - จากเว็บไซต์อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- จากสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่
- ข่าวการรับสมัครในหนังสือพิมพ์
 - แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของสถาบัน/วิทยาลัย
 - ไปสเตอร์ / บายประกาศประชาสัมพันธ์
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- จากสื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ ได้แก่
- จากตัววิ่งประชาสัมพันธ์ในสื่อโทรทัศน์
 - จากรายการทางการศึกษาในสื่อโทรทัศน์
 - จากข่าวประชาสัมพันธ์ในสื่อวิทยุ
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- จากแหล่งบุคคล
- อาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม
 - จากบิดามารดา ผู้ปกครอง
 - จากเพื่อนในชั้นเรียน
 - จากเพื่อนรุ่นพี่ที่เรียนในวิทยาลัย
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- จากกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่
- กิจกรรมการติวของรุ่นพี่เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย
 - กิจกรรมเข้าค่ายวิชาการที่จัดโดยหน่วยงานทางการศึกษา หรือองค์กรเอกชน
 - อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือของนักศึกษา

รศ.ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์ หัวหน้าโครงการวิจัย
นางศรีสุนันท์ สุขถาวร ผู้ร่วมโครงการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลประวัติคณะผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-สกุล...นางสาวศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์

เพศ ชาย หญิง วันเดือนปีเกิด ...4 เมษายน 2503.....อายุ...54ปี

สถานภาพ โสด สมรส

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

ชื่อย่อปริญญา	สาขา	สถาบันที่จบ	ปีที่จบ
วท.บ. (ศึกษาศาสตร์)	ศึกษาศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2528
วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์-เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2530

สาขาวิจัยที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา)...การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค...การติดต่อสื่อสารการตลาด การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ

รางวัลด้านวิชาการ/ด้านวิจัย/งานสร้างสรรค์ (ด้านศิลปะ หรืออื่นๆ) ที่ได้รับ

ปี พ.ศ.	ชื่อรางวัล	สถาบันที่ให้
2553	Research Merit Award	International journal of Arts and Sciences

ทุนการศึกษาและทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ปี พ.ศ.	ทุนการศึกษาและทุนวิจัย	สถาบันที่ให้
2535	ทุนวิจัยเรื่องสู่ทางการลงทุนและพัฒนากิจการผลิตภัณฑ์จากกก	สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน
2535	ทุนวิจัยเรื่องความเป็นไปได้ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์	สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน
2536	ทุนวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูป กรณีศึกษา ร้าน Ten & Co และ A I Z	บริษัทพินาแฮร์ส กรุ๊ป จำกัด
2539	ทุนวิจัยเรื่อง The Exporting of Flowers of Japan	มหาวิทยาลัยคิวชูโตไก
2543	ทุนวิจัยเรื่อง แนวทางการปรับตัวของธุรกิจค้าปลีกรายย่อย (โชว์ห่วย)	สถาบันพระปกเกล้า
2550	ทุนวิจัยเรื่อง การติดตามผลและการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการสินทรัพย์เป็นทุน	สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ระดับชาติและนานาชาติ)

1. การยอมรับเทคโนโลยีการเกษตรของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
2. ปัญหาธุรกิจใหม่ไทยเพื่อการส่งออก
3. พฤติกรรมการบริโภคอาหารสำเร็จรูปบรรจุกล่องแช่แข็งในกรุงเทพมหานคร
4. พฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
5. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์กระบะที่ใช้เครื่องยนต์แบบคอมมอนเรลในกรุงเทพมหานคร
6. กลยุทธ์การตลาดเครื่องสำอางจากสมุนไพรไทย
7. การยอมรับของผู้บริโภคต่อน้ำประปาดื่มได้ในกรุงเทพมหานคร
8. การรับรู้ของผู้บริโภคต่อน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ในกรุงเทพมหานคร
9. ลู่ทางการลงทุนและการพัฒนากิจการผลิตภัณฑ์จากกกในจังหวัดบุรีรัมย์
10. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
11. พฤติกรรมการเลือกซื้อรถยนต์ใช้แล้วในเขตกรุงเทพมหานคร
12. รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของกลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
13. ความคิดเห็นของผู้บริโภคต่อสินค้าแฮนด์แบรนด์ของดีสเคาท์สโตร์ในกรุงเทพมหานคร
14. สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรีในกรุงเทพมหานคร
15. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงในกรุงเทพมหานคร
16. อิทธิพลของนิตยสารต่างประเทศต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคสตรีในกรุงเทพมหานคร
17. พฤติกรรมและปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้เครื่องสำอางสมุนไพรของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร
18. แนวทางการปรับตัวของธุรกิจค้าปลีกรายย่อย (โชว์ห่วย)
19. การติดตามผลและการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการสินทรัพย์เป็นทุน
20. พฤติกรรมการบริโภคเครื่องประดับสตรีที่จำหน่ายในห้างสรรพสินค้า
21. โครงสร้างผู้ส่งออกและวิธีการจัดจำหน่ายกล้วยไม้ตัดดอกของไทย
22. กลยุทธ์การตลาดสมุนไพรไทย
23. Marketing Stimulus that Affect Selection Herbal Cosmetic of Female in Bangkok, THAILAND
24. Factors Influencing Food Consumption Behavior of Teenagers in Bangkok, Thailand
25. Behaviors and Factors that Affect Thai Tourists Traveling to Historical Parks
26. A Financial Feasibility Study on the Investment in the Project of Non Woven Face Mask Production in Bangkok, THAILAND

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. Guide Line for Marketing Strategy Improvement of Drug Store in Bangkok Metropolitan
28. Consumers' Decision on Domestic Airlines in Thailand
29. Factors Affecting the Second Hand Clothes Buying Decision of Thai Women
30. The Effect of Media on Ready - Made Consumer Clothes
31. Factor Affecting on Teenager in Purchasing Products via the Internet
32. The Results Obtained from Applying Geographic Information System for Management
33. Factors Affecting Ready-To-Drink Murrah Milk Consumption in Bangkok

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-สกุล.....นางศรีสุนันท์ สุขถาวร

เพศ ชาย หญิง วันเดือนปีเกิด.....16 มิถุนายน 2505.....อายุ 52 ปี

สถานภาพ โสด สมรส

ตำแหน่งปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

ประวัติการศึกษา	สาขา	สถาบันที่จบ	ปีที่จบ
ชื่อย่อปริญญา			
ค.บ. (พัฒนาชุมชน)	พัฒนาชุมชน	สถาบันราชภัฏพระนคร	2531

สาขาวิจัยที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา).....

รางวัลด้านวิชาการ/ด้านวิจัย/งานสร้างสรรค์ (ด้านศิลปะ หรืออื่นๆ) ที่ได้รับ

ปี พ.ศ.	ชื่อรางวัล	สถาบันที่ให้
-	-	-

ทุนการศึกษาและทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ปี พ.ศ.	ทุนการศึกษาและทุนวิจัย	สถาบันที่ให้
-	-	-

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ระดับชาติและนานาชาติ).....ไม่มี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้